

Edebiyat Defteri

wewin -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
12 Temmuz 2026 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Desem ki

[italik]

desem ki

ulu bir dağdan esiyor rüzigarı sevdiğimin
ve eteklerinde yeşilimi karıp beyazına
çalıyordu kapısını gözlerimin

desem ki

ey çılğın değışim
göğün genleştiiği sestiniz
duman ve yanık kokusundan
ve iç çekişlerinden gürgenlerin
ve yalnızlığın ürperen hışırtısından geçtiniz

desem ki

indiğini görürsem bakışlarının
ki esirgenen aşılınmasıdır rüzgarın suya
ellerimiz yürür yıldız ırmaklarını
karanlıktan aydınlığa

desem ki

hüzün birikiyordu bahçeleri güneşli
akşamüzeri evlerinde doğunun
yüzü, yüzüm. gülmeye doğrulamayan
sırtı güne yaslı baldıranlardan

desem ki

nerede kaldınız.
bunca mevsim
kördüğüm olduğu zaman

derin bir yaradan siliyorken kara merhemi
akıp duran, akıp durmayan acılarımdan

desem ki

benim, binlerin içinde bir birimlik ömrüm
sözcükler ve nakaratlarla
oradan oraya taşınan
kırsal düşleri, çok renkli iletkenlere baş tutan

desem ki

birdenbire çok sızladı burnum
tam da bu yüzden katlardık gül nöbetlerini
şir susan yazgı denginin sandık sarılarından

şimdi desem ki

benim mutluluğum kolaydır
bir şilep daha geçer bağrımı, ağrıdan

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/340221/desem-ki.html>

KuşUyku

çerkesyalı, kabzası
yastığının altında
bir gece uyuyamadı

elinin tersinde dikiş
gözlerinde endişe
düşleri kayıp yıldızlar gibi
sönüktü kime baksa

nasıl tünerse dal uçlarına
serçeler, ispinoz ve çöl toygarı

öyle uyudu

şarabı döküldü akşamların
çayırlara ve ardına dağların
kisa geceler uzadı

mezopotamya
alınlığı ve düşleri hızlı atlar ülkesi gibi
rüya Atlasındaki bir kâbusa terk edilmişti

parmak uçları üvezden yanık.
sızı sızıyı nereye kadar
taşır

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/340950/kusuyku.html>

NecRan

Ağzımızda baldan tatlı elemeleri, bırakıp da giden yar...

Sen, gam denizlerini çalkarsın ya göğsünde
ben, çiğ tanelerinden söz ederim

Aynı güneş doğar belki üzerlerine

Sen, eflatun'u cihan bakarsın, millerce!
Ben, minnacık bir zerrede, ummanları gezerim

Soyluluğu, damarlarında patlatarak koşan
hırpani bir taya benzer dimağın

Ben alnının şafağını, serin rüzgarlarla geçerim

Avuçlarımda kıyametler kopacak
dökülüyor ruhum, kaç!

Dersin de

Ben, nesli tükenmiş bir aşkın
son fidesini, şuglanmış gözlerimden sökerek
dünyanın kederli yüreğine, bir kez daha ekerim

...Gölgesi kalır ya

ne de esenliklidir aynalardaki o iz

Sır'atını yollarıma döşen yar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/349085/necran.html>

sosin'e

evinizde
sere serpe yer minderlerinde
en ısıltılı şey gözleriniz
öyle içten bakmayın küçüğüm

burnumda tandır ekmeginin kokusu
elleriniz miydi yanan
yutkundum, söyleyemediklerinizi
sustuk

takılarını değiştiren
ve sadece gözleriyle konuşan
misafirlik

yazık ki gitmeliyim
bu oyundan gerçek sahneye

gözün üzerimde küçüğüm
hep böyle bakar mısın büyüyünce
geçip de görmediklerime
ya sen miniciğim
çakmak çakır
çilli erik

.

evdeyim
sarı ışıklardan çok kırıldı kalbim
öylece kaldım şu dikenlerin üzerinde

/ jı derdé çawén te yâr ketıme tayé.../
~

on sekiz nisan ikibiniki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/350057/sosin-e.html>

Lâl

Debi deryandır gönül
yâr
dağım, dağılır görküm aşka zılal

Kar yağar bardan bardan*
ve bağırmı bir şileb geçer ağrıdan

köz olur içim hasretiyle
pîrim alır, öğütür
ona yandığım her an

ki ney'im

ereğinde dönse başımın
bir kez olsun âşıklar

...Sonsuz inleyişinde aşkın, ahuzârını yırtar

Can!
felek alsın kâmasını bizden
hoş
başımız dumanlıyken

gün müdür gün, ay mıdır ay

gömleğini yakar ateşiyle dilim
dirhem, dirhem lâl
ille de lâl
ille de lâl

Sanılmasın serin geçer
dağların sonbaharını ertelenmiş bir ihtilâl

*Bir anadolu ezgisi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/351722/l-l.html>

Eylölü Bahar Yapmanın Talihsiz Girişimi

Gelebiliriz diyordum inanmadınız.

Tutulduğumuz eylöl kırıanlarından
uç verip gelmiştik.

Çıktığımız limana gözlerimizden
akşam güneşi çarpıyordu.

Mitosu nadasa bıraktığınız bahçelerin
virâne kuyularında,
eski bir yarayı yiyen kurdu
besleyen yüzünüz,
kendini bir an gözümüzde yuğdu.

İşte eylöl ve ben diyorum,
bizi kış gibi karşılıyorsunuz.

İfadesiz yüzünüz ve siz,
eylöl'ün bir bahar karşılaması
olduğunu görmezden gelip,
limanı martısız ve noksan
bırakıyorsunuz.

Oysa,
saçımızdan okşasaydınız
mevsim,

gözümüzden öpseydiniz
sevgili,

Işığımızı tutsaydınız
unutulmuş yanlarındık.

Gün dönüyor diyorum,
kayıtsız kalıyorsunuz.

Son vapurun köpürtüleri ile
çıkarken yörüngemizden
eylöl'le ikimiz,
eteğimizi çeğiştiren ılık yağmurları
gözlerimizde götürüyoruz.

Eylölü Bahar yapmanın talihsiz girişimi ardından bırakılan not:

Biz özlerinizden geçerken,
ayrıklar sizden olmuş
loğusa otu çiçeğe durmuştu.

Görmediniz...

Düş[alt_cizgi][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/384243/eylulu-bahar-yapmanin-talihsiz-girisimi.html>

Önemi Yoktu

tanıdığımda yaralarını kurcalıyordu
toza bulanmış yanaklarından süzülen göç yolları
saçlarından sürüyerek irkiliyordu zaman

ağtılar ve mısralarla dolu atlasları duvarından indirenler
neredeyiz diye sormaktan yorulmuş
sen:
işte, orayla buranın arasında
benim sözlerim kanar
gün batar, gece döner ayaza
ve inanırım her yalancı sabaha desen
susuyordu ak Asyalı kadınlar

değindikçe tavlanan kederden, gözleri sancıyor
kulakları ağırlaşıyordu kimilerinin
kimileri yana, yana içiyordu şavkıyan ağrılarından
nereden gelir, nereye giderlerdi
kimdiler, önemi yoktu

bir düşe bozuculuk, bir umarsızlık tufanı
ölçüsüzlüğü güzelleşen kahkahalar savruluyorken
alımlı fahişelerin kana batmış aurtlarından
önemi yoktu
gerdanında bıçaklar yüzdürülen akşamların
elleri koynunda saklı günindilerin
ayın

hani iniyormuşuz dağların karlı mevsimini ılıkla
eşlik ediyormuşsun unutulmuş bir türküyü hatırladığımda

*aman Siya bu ne haldir
yaz mıdır da bahar mıdır

gördüm
sapgor'un** devrik omuzlarını, eteklerine tün bulaştığında
güneşli günler artırıyorken umudu
avuçlarıma sinen bir kokun bile yoktu hâlâ
anım'sa

katliamların hesabı tutulmuyordu artık
ne Bağdat'ta ne Somali ne de Sabra-Şatilla'da
mevsimlerin bir önemi yoktu

morarmış baldırlarında gam döven kadınları avuttum
ten yırtıklarını, paslı ağızlarıyla siliyorlardı
asılsız her ihbarda

üzeri örtüldükçe, balkıyan ağtılar
bütün boşluklara asılmalı şimdi'siydi
sular çekilmeliydi, yarası derinleşen
irmakların yatağından

mezar kazıcıları ölümlülerin, ölümlerine tanı saydı
uzak deniz haritalarında
önemi yoktu
soğuk ve ıslak istasyonlarda beklemenin
mokasenli adımların, sulara bırakılan sitemli sözlerin

gitmeyecektin, gitmeyecektin
o gece, o dolunayda

*- anonim- ağıt

** - bir dağın yerel adı –Bitlis-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/399256/onemi-yoktu.html>

Hürsünüz

...gittikçe çoğalıyor, her sözcüğün içinde sizden iz...

zarfına sığmayan mektup
ağacına doymadan düşen caneriği
voltada tuz

güz bulutları göğsünde büyüdü
neyin karşılığıydı aramızdaki sürez

akit divanından sıyrılıyor artık yüzünüz

bahardan kıyıya doğru bakarsanız ayla kayacak
koynumla boynunuz arasındaki bu boşluk
ki sonsuz. sevişmiyoruz.

varsın yolunu deıştirsın kademler
sesinizde ayrılık saklı
evvelden bilip de sakındığınız

göreceli bir suskudur bu
sözcükleri katlamadan pekiştirdiğiniz

gözlerime sis çekerek süsleniyorum
hürsünüz

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/403432/hursunuz.html>

Ağınağacı

.
ay gözlerini çevirdi
açın ağacı çiçeğinden geçti yaz
kırık bir boyun üşüdü eğiminden
haziran dalıyla düştü

düştü
huzurdan çekildi jelatin hiçlik
aşksızlıktan aç
ekmeğe döndü elleri
ekimi ve dirimi bölüştü

özgürlüğün ağırlıklı kuşağından çözölüp
içi içine yığılabilecek denli
bulut, bulut sızdı
ağzının içi barut yalımlı mavi ısıık da sızsın
çeliğine şafak vaktinin

boşansın

susmak bilmeyen ve adına şiir denilen kente
boş levha gibi inmiş biri
durup şunları yazdı:

dağlar böyle yüce olmasa
ve eğilip bükölüp incelmese kelimeler
kızılıık şerbeti içmediğimi
kim bilebilir, kim

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/403759/aginagaci.html>

Yağmur Duası

.
. .
ravent yaprakları örtmüştük üzerimize
arzulu yağmur eğricikleri
o delirmiş içime akacak bir yeri mutlaka buluyordu
yoksa, bu hengâme, bu susayış, bu tılsımlı boşluk
aşk gözesinden fışkıran sellerle nasıl ılışacaktı
ehrimen'in haddinden fazla kabul, yağmur yakarışına
tapılası hararet yüzümüze çarptığında
şevkle titreyen toprak
katreyi ummana taşıyan rüzgarla sevişiyordu
köklerimizi tutan lamise çatlayıncaya kadar
yüzümüz kızarmıştı
bütün ölülerin dirilme vakti
dipleri saran kasırgayla sarsılarak soğudu
ve irisi karanlığı aydınlatan siradeğ çiçekleri
bilgiyi karmaşanın tam ortasına sundu
örtünmeyecek kadar beyazdık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/415486/yagmur-duasi.html>

Gül Üşür mü

[italik]

.
. .
.

iki kişilik seslendirme gözlerin
karanlığı olumlayan. olumluyu karalayan.

mumla yapılmış, ucuz bir şamdan
kaftan başlıyor erimeye.
fıtıl tutmaz yaradan.
karalarla kaplı denize, gerilmiş bir doğruyla doğranan
eti yenilmeyen. nâmerde fırlatılan.

cilveli güneş soruyor arka sıradaki şâhide
böyle havalarda gül yaprağı üşür mü

duyulmaz.

ki bilirdik

kokusunu rüzgâra kaptıran ölü toprakların
arkasından hesap sorulmaz.

helâl olsun
helâl olsun
helâl olsun

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/415853/gul-usur-mu.html>

İzci Marşlarına Gülümserken

dur diyorlar dur

yoksa kirpiklerinden başlayacaksın tutuşmaya
gitmeye koştuğun o yer, küllerini savuralı çok oldu

öyle olsaydı diyorum kulağında çınlamazdı
karın yağma sesi

kızarmış ellerine mor tırnaklar yakıştırmazdı çocuklar
uzun yolları tepelerken boyuna

okula varmanın, dünyaya açılmak olduğuna
inanmış şakayıklar

öksüz bakışlarına, kazınmış saçları yakıştıran
bahara kuzulardan fazla inanan çocuklar

dur demiyorken hiç kimse ayaklarımı sürüyorum
dumanı tüten bir ölümün akciğerlerine

yol olsaydı ya diyorum
geri dönmeye yeltendiğim her an

etekleri donakalan ıssız dağlar yükseliyor içimde

öyle olsaydı

kız etmeye değmeyen kirpiklerimle
karla ovunca pembeye çalacak tırnakları için çocukların
saçlarını bunca kısaltmış olmayacaktım

zaman yekpare duruyorken afra sürgünlüğümde

.
. .
.

kız etmek: yakmak. yöresel bir söyleyiş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/418709/izci-marslarina-gulumserken.html>

AFRİKA yani yer yüzüne dağılan kızıl kara tenimiz

.

.Afrika ateşle yunmuş izdüşümünde gözlerini kuma demirlemiş ince kıyımlar görür
.Açlığı çoktan unutmuş çocuklar düşlerinde ne görür.

Bir kuş çakıldı yere

Ağzını memeden çekti

Kanadını okşadı bakışları

Bir çiğnemlik dane boşaldı kursağından

Yani yer yüzüne dağılan kızıl kara tenimiz

Kızıl karada çivileşen kol ve bacak

Yani karın ve rahim gibi sukut u hayal perdemiz

Yani ayıp yerlerimiz kadar çıplak yüz kasları, birleşmiş Milletler adına Ban ki Moon'un

Yani sinek vızıltıları içinizde

Yani tenimizdeki tortularla doyan bezm i cemler sürmüştüz

Su, kuyu ve amberli çamur deryaları

Yani ıslak göz pınarlarımızda irkilen histerik kahkahalar

Yusuf olmalı sevgili Afrika, tepemizde yanarı yorsun

.Tüten toprak üzerinde

.Nemler! Hâreler görmüşüz...

.

][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504227/afrika-yani-yer-yuzune-dagilan-kizil-kara-tenimiz.html>

Çağın Vebası

[italik]

sıratı eğri çizen son yolcuyu almadan gelme kaptan

okyanusu sandalla geçmeyi planlıyorum çünkü
çün ki ne zaman şairlerin kulağına kurtarmak gibi askıntı bir fiil çekilse
saçlarımda ustura bileyliyorum

kaç kere kaç sözcük imparatorluğunda
sadaklar dolusu peri ayaklanmadan dönüyor bak
bir derdi yok bu zamanın

erilin dişil kulunçları dişilin eril sırtını sıvazlıyor
hem gemiye önceden binenler
illa ki kara bir delikten bulduğu ilk boşluğa kusuyor yuttuklarını

son yolcunun yüzünde yüzmeden karaya çıkma kaptan

Sevgili Şairler İsmet Özel ve Hayriye Ünala bir gemici selamı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/520294/cagin-vebasi.html>

Tek Geçilen Trol

[italik]

Cortazar okuyuculuğu bıçtim eynime
okuyabilmek için

odalar dolusu Rolin
lades ekışmişti

bilmem
bilmiyorum niye

kısa çöpü kim çektiyse

şey
Gazali hanefiydi
diyebilir misiniz

anlıyorum

hep gelmemizi beklediniz
eril ve etikti
haddizatında
mey ve düşme dedim
fakat
yoktu aklınızda

büyülü gerçekliğin
kuzeyli temsilcisi
yenilemezdi
la!
aklı desdeledim

külliyattı

mutlak septitizm nakştı
sol lobun en tari sine
serde dişil güdüler

akıl mı
evet evet aklımda

her yerde bubi tuz akları
seriliydi
annemden öncemiz
hep kanıyor
söylediklerine gel de inanma
aklımın akılsızlığı

annemin aklında

yoksa böyle hercai
kokmaz mıydı her kelime
bilmiyorum

a! aklımda

dedim ya burnumuz
sahiden büyüktü
hayır öyle değil
yontuyorduk
aklımızca

Fowles kelebek

koleksiyoncusudur
diyebilir misiniz

dişinizi kim kırdı

mendil
ah elbette

aklınızda

tut ki
rüzgar tersin tersin
insanlığı beyaza boyadı
aktınız

almaz mısınız

ah evet

yüzüm mü
allansın varsın

aklımda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/552808/tek-gecilen-trol.html>

Çukur Ayna

Sana başka bir şey söyleyeceğim

Ölümcül de olsa kalmak
bu ay aydınlık bu italik kan kaybında

Çatlayan dil yörüngesinden çıkıp çakılsa
hiçbir yere gitmem soru sormamalısın artık

Benim ülkemde ölümler, ayakkabılarından tanınır

Çark eden boşluk ve renksizliği bulutun
Burada
Asılı kalan boynu vebalin
Aramızda
Engelmiş bak kestim işte kolumu
Bir Çingeneye adanmış olmasaydı ömrü ömrümün
Upuzun ve dikey düşüyor ışık şuramıza
Hayretin sarkacı değil midir sunulan her ayrılık

Dönelim gecenin saat üç onuna

Hiç unutma, her şeye kaldığı yerden başlamayan aynayı
Koynunda uyut, kışa kaldır, bahara yasla
Nereye asılsak, saydam oyuklar dolduruyor göz çukurlarını
Çarptığımız sis duvarlarına apayrılıkta

Bize kalan, yassılanmış bir ağlamaktı upuzun
Kız babaları ölümlü de olsa
Kalmak
Kalmaktı
Bir düşten sızarak serçe parmakta
Un ufak sol kaburga boşluğunda bir adamın
Şark usulü aşkım zamansız yolculuklarım kimin umurunda

Hiçbir yere gömülmem artık
Kanlı dolandırılrsa da başım, Ülker'inin omzunda
Beni anlama yakana iğnele, göğsünde taşı

Erkekleri de üzgün diğerleri kadar dünyanın
Önce ekmek!
Önce ekmek aynı boşluktan süzüldü

Renksizliğine vardığımızın

Söz insana benzerdi, insan söze sevgilim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/555164/cukur-ayna.html>

Sır

Ben ki
çokluk ve yokluğumla
Mikâil'in yüzüne ayna tutmuşum

burada

bu kum deryasında

aşkı sırra bırakacak ne bir nem, ne de bir nam bulmuşum

Yok ta yok

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568894/sir.html>

Kelâm İlen Taşı

Taş yontucusuydular
durmaksızın vuracak zannedilen

Son darbeden bir evvel
yelsiz değirmenin surları

Kimdiler

Ellerinin gözünde idi aydınlık
beyazı siyaha
siyahı kızıl tanrılara döndürenler

Alıp sırladılar, sıraladılar
taş üstüne taş dizdiler

Kimdiler

En kızıl ve parlak onları
dillediler, ısladılar, dindiler

İndiler incesine keskinin
kalender mi geldi cevazından bu hüner

Ah Lat!

Gün gelir su da biter
biten yolcuların sonsuz ahi evranı
hangi ilmikten geçer

Ve elleriniz, taşların teninde
daha kaç bin yıl sefa s'ürer

Ey altıgen, sekizgen yahut silindir!
Güneş, dil ve yıl teoremin

Pirim, eren devşirenler
Kim söylendi, kimlere yazdı
İmzasız imâları şimdiye gönderenler

*ilen- ile- yöresel söyleyiş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569463/kel-m-ilen-tasi.html>

Güzelsin

[italik]

Güzelsin
bakamayacaklar için, gözlerden sakınman gerekecek kadar güzel
henüz seramik kaplara sığdırılmamışken yer ve küre semavati arzdan

güzelsin
kan kaybından morarmış bir mermeri dönüştürebilecek denli beyaz

seni ararken yitirmiştim bütün maharetini ellerimin
ve kırılmayacak bir puttu artık zaman
durdu

aşk ki güzelliştir akarlarında, ahtır
gövdeye taşıdığın pas tutmayan, kaynağı taştan hayat
gidip gelen ve her gelişinde yeniden ölebilen
çeşm i giryanımdan aktı

güzelsin
yakasını ırgaladığın yaşamın, ılık sütüyle çirkinlikleri sağaltan

Şimdi neylersen eyle Allahım
bak ellerime
dipten toplanmış incilerle doludur

gül harmanıdır ilk doğduğu andan beri semavati arzın
iblisin söylediklerinden vazgeçmediği de doğrudur

Ey bir görünüp bir kaybolan ışık hüzmesi
ey gece ve hüznün perdesi
hangi denizine daldırısam gözlerimin karasını
hülyalı sabahların ağını yırtıyor umudum, doğrudur

hangi yol ayrımında tökezleyip, önümden aksa bir yunus
ağzından boşalıyor kubbetül sahrası ikranın

yunus ki asırlar sonrasına erecek kadar doludur
yetmeyecek dili, tutuktur kalbi
ağlarsa sarsılacak semavati zemini nifakın

Ah sen canansın ahsın, öncesin ve sonrasın
bulduysa yerini kalbinin, haysın hayransın

gönlümce ve tarifsizdir sızgılarım, ahdıma peymansın

Ey seramik asrın hiçbir kalıba sığmayan işvesi
ey aşk, bir kez olsun oh demeyesi

ey gönlüm, ey küreği kırılması
çek ahlarını

ki sırtımda mengene dağıdır âşıkın göğsü
ey tırmanılalı

kevenli yollarındayım yarın doğrudur
açıklarındayım okyanus ağızlarının

burası hürmüz boğazı

Ey kanıma kemend atan rüzgâr
gel, gel ve tufanını yükle şimdi terkibe
ve dön öksüz kalbimi deşen haçlı seferlerinden aşkın

gel ey kavrayış
ey suskularımın çığlığı
çek bu ipekten ilmiği boynuma
pusuya düşürmeden ciğerimdeki yâreler beni

kızıla kesildiğim bilinir
tenimde sevdan akar ve dâhi durudur
aktığını görüyorum kanımda

doğrul ve dur
küsünme
beni bir kez olsun sevindir

dökül, dökül kalbinin semavati bahrına
kalbim senin evindir

Gece, ölmek için ışıyorum, kanımı kaynatan soğuklukta
adını hatırlasam

Musa

uzaklardan, incecik bir ışık seğirtiyor aklıma
ve ihanet ediyor, burnu kızarmış bir sabâ
güne, donmamak için düşüyorum, kendime tırmandığım bozkırda
adını ansam

İsa

yönümü çizen ıpslak bir zerre döneniyor boşluğa
düşüyor rakım, bağı kopmuş her aşıma
yanmamak için üşüyorum

Ey sevgili
biliyorum alıp gideceksin seni
unuttuğum susuzluğun kanmış dudaklarına

buzulları eritecek bu ateşte, çöl giyinmiş okyanuslara
ve kıvılcım salgılayan aşkla büyütüyor, çekiyorsun içimizi
sadıkâne bir dara

ya Muhammed ya Mustafa

ne güzelsin ve nasıl da âşığız
hamlini unutturan, bu sonsuz sahanlıkta...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571511/guzelsin.html>

Dedim Dedi

Dedim

İlmeği kaçıı hayal örgülerimin
neresinden tuttursam
çözgüde bir göz asılı kalıyor

Dedi

al sen saç örgülerini
ilmikle gözelerin yerine
İnat da bir murattır
sürme yokuşa sürmeni

Düş

yanan tek mumu
söndürüyor dileksiz

Düşe bir mum yak
eli belinde doku kilime
Sonra bir çok başak, Lale
Çiğdemi yanlara bırak

Perçemi düşür kavganın ortasına
iki yüzü bir olsun
Çözgüde sen, ilmekte düş
atkıyı gönlünce bırak[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/576975/dedim-dedi.html>

Doğrulдум

.
.
.

doğrulдум

çünkü saati sordu Hüseyin

günü kaç geçiyordu gün

ürkmesem sesin sessizliğinden

böyle uzun ve uzak

böyle iki yaka arası kıstak

neden sonra işittim

mutlak okyanuslara dalıp çıkan
şen yunusların kıvılcım urvası bıraktıklarını

iki yakası dokunurken yanaklarına
ıslak ıslak

kevser gölgesinde durdum kirpiklerinin

ağırlığınca yükü zaman
otuz üç geçe mızrak, kılıç ve toprak

fırat bu

ışılıtlı bir denizle akacak

.
.
.

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600489/dogruldum.html>

Lâedri

Artık biliyorum
Gecenin sorgucu tenini ayın söküp götürdüğünü
Yanaklarındaki baharı kuzeye dönüp silen rüzgârı
Aşkı ve onun dokunmadığı her şeyin donakaldığı göksel zamanı

Sözün cinnetini taşıyan kül ve kum yığınlarında saklı ateşi intizarı
İçinde iç gizleyen ak Mür'ün kökünden, saflığı biliyorum

Tören çiçekleri, yas renkleri ve beyazın her yöne eğilişinde çıkan tufanı
Arp tınlarında okyanus dibini karanlığı
Dut ağacının sesinde gizli arazi, âhı

İçsel ayırdını çiğ ile çiyin
Ve çirişotunu tırmalayan belirsizliğin sonsuza aşıldığını

ilk nedenini aklın

Susuzluğu giderecek bir su birikintisidir şiir
İç odaları ormana açılan, kalbi
Ve kaplumbağanın göğüs kabuğunda saklı dermanı
Biliyorum
Kargının hangi emirle içlendiğini soluğa

Taşın damarlarını, durağan hızı çözümleyen elması

Kemirerek bitirdiğimiz, doğaya ait ne varsa
Benliğin ateşe dayanıklı dokusunu, giyindikçe soyunan sözü

Ah artık biliyorum örsünü dinleten susku seğirmesini kalbin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/601943/l-edri.html>

Hançerin suyu terketmesi

Çok sürdü

korkunç kanamasını külle bastırdığımız ağıt

hançerin suyu terk etmesi ve dikenli kaidesini yadırgayan gül'ün hüznü

Hira' ya tırmanırken çelikleşen bacakların inişte titremesi

omuz vermesi buz sarkaçlarının ayaza

ve babam eve kömür getirdi diyen çocuğun sevinci

Dövülerek inceldim diyen demirin haddeyle dansı çok sürdü

Beni sana eğen alevi mumun

Hırpalaması, kuzey poyrazlarının kırıldığı yerde göveren aşkı

'Sonra

içimizden biri

çölde böğrü delinmiş olan,

dilini ısıran tuz tadında buldu, boğulacağı denize ağır aşağı inen o körfezi

.

.

.

.

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/604245/hancerin-suyu-terketmesi.html>

Sumnu'nun Anlattığıdır Kargaya

Doğduğu topraklarda oğlan diye el üstünde tutulmuştu Süleyman

Tuhaf bir sıvıyla yatağını ıslattı onüçünde
düşünü hayra yordu akli havada

İlk kız memesini daha onbeşinde sıktı ağzıyla
onsekizinde koca ertesi yıl baba olduğunu anladı

Yirmisinde apoletli gerilla
yirmiikide Nietzsche ve Marks okudu
ve enternasyonal dinledi
dişlerinin arasında jilet, utku ve cıgara

Yastığının altında nal sesleriyle uyuyordu insanlık
masallar, zılgıtlar, küfürler içinde
parçalanmış dimağı her ve hiç intifada

Ne yana dönse karanlık dehlizleri gerçeğin
ve dilinde durmaksızın uzayıp giden şiirsel savlarla

Söz sözü açtı anlam anlamı dağıttı
tarumardı bütün dünya Süleyman'a

Dört kibrit çöpüne müsavi bir gençlikte
tepesinden başladı ağarmaya saçları

Trenler, sendikalar ve bulvar orospuları
hücre evlerinde son baskıya hazırlanan sloganlar
ütopyalar ve mahpushane koridorları
aşk mektuplarını ve uykuları piç eden
palaskalı korkusuzluk korkuları

Bir oduna sarılmakla bir kadına sarılmanın farkı neydi
düşünmedi o aralar

Kadınlar ve kutsallar yani süleymanın â'râfı
hep dipsiz kuyularda karşılaştılar

Yirmiüçünde özgürdü olabildiğince
parmağından yüzüğünü çıkardı kalbinden karısını

Hayatı yirmidördünde sorguladı süleyman
yirmibeşinde bir kadına tav oldu
rüzgara karşı tükürüp ilk küfrünü savurdu yirmialtısında

Züleyha
ah o Züleyha
topuklarını kemiren şehvet fahişesine yenilmeyi
seven Züleyha
aşkı hirsına bulayıp
sadık olabilmeyi ayaklar altında ezen ve
dilindeki alları mora imleyen Züleyha

Varlığın bir anlamı olmalı dediğinde otuzdu
bir kaç Züleyha' dan döndüğünde otuzdört

Otuzbeşe kadar hep ölümü bekledi, ölebilmeyi hatta
nasıl da arzuladı kadınından bile fazla

Varlığın anlamı olmalı
olmalı.
olmalı

Anlama anlam katan
ya Leyla yahut Züleyha

Olmalı.

Belki Yusuf belki de mecnun
yok yok herşey ama herşey safsata mı
ya Ülya?

Felekten bir gece çaldı otuzbeşinde
tövbe etti ardı sıra lakin akli kaldı geride

Otuzyedisinde burnunun direği sızladı içini delen mayhoş bir kokuyla
kendini akarken buldu kıpkırmızı kanla kaplı
ve kapalı bir olukta
Süleyman Züleyha'ya rastladı

Hayatın anlamını sormayacaktı bir daha

bu mu yoksa Züleyha yer gök ramza

İnleyen, inlemelerini sızıyla örten bir doğumun sancısında
apış arasının yüreği ağzında ve ellerini öteliyordu hazla

Suya bakarken sesini gömdüğü rüzgâra döndü ve

ah! Dedi kadın

Gökyüzü omuzlarında sarsılarak ağladı
sırdan kanamış dudaklarını bir çiğ tanesi araladı

Ve yirmi birinci yüzyılda aşka iman eden insan aşkına
Allah tek hece üzerinden bir Süleymanı yarattı...

*Sumnu-aşık/derviş kadın ve onu dinleyen karga meseli.- İbn i Arabi
şehvet, insanın topuklarını kemiren fahişedir.- Nietzsche

*Nazım ustaya bir denizci selamı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/607322/sumnu-nun-anlattigidir-kargaya.html>

Camın Canı

Şey...

Niye çatladı anlayamadım

Su çekildi önce

masanın örtüsü yoktu

Kırıklarına pencereden sızan ışık iyi geliyormuş

Aniden yaşlanmış ten gibi konuşuyor

ayrıca suskun

Burada

nesnelerin dünyasında olduğunu unutan tek şey o

Yatay ağızından geçen her sıvı

Varlığı

başkalaşan bir gövdede sınıyor

değişmiyordu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/626724/camin-cani.html>

Boğulunca Kan Çıkmıyormuş Anne

Durmadan seni düşürüyorum
ve hiç sızlamıyor yüreğim
Dayanmak istiyorsam sonsuz gözleriyle bizi izleyen acıya
sevdiğimdendir.

Acıyı...

Kuşu elektrik süpürgesine çektiğim gün de acımıştım acına
İnandım ki Allah
çocuklar kuşları öldürsün ve öyle de sevildiğini hissetsin için
beni avuttu bir çocuksu acıyla

Yoldan motor sesleri gelince
Cama dayanmış yanağım ateşe dayanıklı ve eskimiş yolculuklardan seni düşürüyor elime
avuçlarım kuş kanadı
kuş kanadı mı

Boğulunca kan çıkmıyor hiç bir terminale

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/628242/bogulunca-kan-cikmiyormus-anne.html>

Göğ Çadır'a Gönderme

Açılmayan bir ağız nasıl teklerse, öyle hatırladım
kıyısız sulardaki sesini ...

Japonya’ da kısacık ölmenin upuzun anlamını hatırladım

Ve ateş yakmak için iki taş gerektiğini
Bulutlu havaların güneşe teslim olan katmandaki sırrını

Mayına denk gelen çayırın, üzgüden uçurumlar açtığını hatırladım

Solucanın ödündeki çingiyi duymayacağını, hiç bir havva'nın
Proleter olmayan kuşların asla yolunamayacağını

Ah ki hatırladım

Varlığın açıklanmaz olduğu ânı kaydeden
Aczinden ağlayan bilim insanının, manâda sızlayan alnını

Körüklenen aşkın, kalp sızıntısına kurduğu
Kandan mahyayı hatırladım

Tapınak inşâsında saklı direngi ak'korunu, korkusunda gizleyen
Buzla kaplı ilahlarını bu çağın

Hatırladım...

.

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/628598/gog-cadir-a-gonderme.html>

Çok açılı acı

Sen sözler aç
dokunur etlerine insanların
yürek parçası gibi büzüşen ve dağılan
bazı kentlerin varoşları tanıdık
ama uzak ama upuzakta
şaşkınlıklarla uyanan

Gün içinde yahut hava karardığında bazen
evlerin kapıları telaşsızlığa hazır
tekmelenerek kapanırken
korkularak aralanan
azımsanırken bir halkın direnci
ölümle azara karşı
karşı be karşı duran

Biraz daha paslanır endişe
bekleyiş her yarayı kanatmaz
sözler ateşten bir mağara ağzına dönükse
insanın
açmışsa yolunu zonklayan bir damar
ufacık övgülerle şenlenir dil
çekilir perdeler
silahlar ve uyumaya gönderilmiş
çocuklar
erkenden çekilir
yaşamak sancısından erteler gibi sırasız
ve hiç acımamış gibi yaparak
bütün büyükler ağlar

ikibinsekiznisan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/629422/cok-acili-aci.html>

Gülgûn

.

Biri ile öteki
aynı noktadan başlayıp
aynı noktaya çıkan çizgiler çekiyordu
sonradan adı Ekvator olacak f'arazî bir G'özleme

.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/630569/gulg-n.html>

Karnında Itırla Dolaşan Lapina

Kimsenin üzerinde dolaşmadığı Dünya!

Nasıl da körüm ben
elimi uzattım kökü çürümüş Itırını koparmak için yanağından

Lapınaların alaca karnında Okyanus
onun diblerinde kahramanlarını kendi yaratıp kendi boğan
ve dokunsan dağılacak andaçlarla iç içe
içiiçine geçmiş Dünya!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/632685/karninda-itirla-dolasan-lapina.html>

Yıkıcı Gam Gazeli

.

Göğsümden düşen mizona ansızın suya kapıldı
geceler gam elbisesini giydi salındı Ay
ağzını kur yapan toprak gibi açtı kapadı rüzgâr

Göl yerindeydi

Upuzun öpüştü gökyüzüyle gölgeler Şamran ürperdi
kıvrandı sular dağlar uğuldadı kanadı sütleğen

Gelin ölülerinizi alın dediler

Ay ilkel Dünya kısıvrak Göl yerindeydi

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/633110/yikici-gam-gazeli.html>

Adrese Teslim'im

ey yurtsuz
ey öteki
ey bimar
ey yaralı ağız
kan kusuyor geçtiğin yollar
koyu yeşil gömleğine
asûde bir dem'et nergisin

titrek gözlerinden
can havli dökülüyor
kaç'kın ceylanın

patosda ağrısı ağrıyor aslının
öğüttükçe tınazı harın

bilmem gerekmiyor asla
bilmen gerekmez

ey!
ha desem, ağızımdan dökülen hazan
ey kimliksiz zül!
değme işliğime, enaz bin eylül

ah! ana dilimi yitirmişim kan'sızım

git, git!
git ve sus!

gözlerimi getirsin, yitik kuşlar
dilim görmüyor, ıssızıyım ad'sızın

öleceksek ölelim, sus(a)ma
ha, dersen kuşlar susuz yazı kanıyor
aha, derse gün, bademdir çiçeklenen
dil desem, annemden öncesi kanıyor

git, gidebildiğin kadar ki
gittiğin yerden, gül bitsin idilim

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/634541/adrese-teslim-im.html>

Ne Gemiler Geçti İçinden Ey Kaf

Ne gemiler geçti içindeki limanı ey kaf
ben ki onları çoktan yakmıştım
seyir defterim su
Belki sufi

Önce sen geldin yüklerini indiren

Ben uzaktım
Çok uzak
Çok

Öylece baktım

Bilirdim ısıktır sözcükleri çarçabuk ılık hızında geçen
geçilen her fenerin etrafında vardı mutlak bir beyazlık

Gel dedin bin rayihalı ıslıkla
Git demedin
Dedirttin
Karıştık

Gel ey mavi ılık gel ve unut geldiğini

Geldim.

Bilirsin her beyazın biraz maviye çaldığını
Ve bilirsin martıların maviliklere ne kadar yakıştığını

Yani cancağızım
bizim mavi bildiklerimize
Bizim
Bizim kadar kırsal olanın

Evet maviydik
Bilmeden bir beyaza bir mavi karılmıştık

Bu açıklıktır ellerimizin yoğrulduğu
evet bunu biz yaptık

Hepimiz birlikte yaptık

Sen bildin işte. Bil ve gülümse
Ben geçerim hızla asla göremezsin Sen kazandın
-buna gülümsenemez-

Ellerimizi sürelim gökyüzüne üflensin gök'üzümüz
Ak olsun

Yüzü'müzü aştık
Artık çık

Ümit burnundayız şimdilik
Bak, bu açıklıkta yaşamak ve kıyıya varmak şaka değildir artık

Biliyorum bilirsin
Bildiğim senin de bildiğindir
Yanıcığım, yeni değildir ve bunu aslında biz yapmadık

Şeklini almış çeliğe yeniden su vermek hüner değildir artık

Gel ey ömrümün beklenen canı

Sen ki kan diye başlarsın bir ilkbaharı anlatmaya
gönlümüz hâlâ yaralı ve hâlâ pek de bilmediğin garip bir hazandır

Benim derdim senin derdine paydır* cananım paydır
Pay dediğim Van Erciş'te ufacık bir akardır
saatim gün geçer her günüm aydır

Aynı köke su vermişiz ziya'ndır
gövdemiz kuru'yalı
vakit her zamankinden dardır**

Gel ey ömrümün ışıyan yanı darbe günlüğü değilse hükmümüz
Gel

Değil dersen birebir ikimizin aktığı
Mu'sondu

Bu son İstanbul masalı aşkına aşikârdı

Şimdi dökülme ardından sakın
sakın ha!

Dol'dun taş'tım ne fayda usul usul yağmalısın ki
toprağımız aşınmasın

Söylenmeyenlerine şimdilik su's'istersen
senin vaktin daha vardır

O vakit her neyse neredeyse belki de bambaşka bir bahardır

*Bir halk ezgisinden
** T. uYar

ondördokuzikibindokuz*

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/643784/ne-gemiler-gecti-icinden-ey-kaf.html>

Sebi Süphan

Bahar, ağzını küfre bozan yiğitlikten toy olmuşluğudur Süphan'ın

Ve Ahlat, keven alazıdır gün batımlarında
yakar memesini yüklü her kadının

Ah! Süphan ah! Bağrı yanık sevgilim

Hayat, garip dehşetli ve güzeldir kokusunda anızın
Çocukların genzine ancak isli yaşmaklardan sunulur

On ikisinde simsiyah ilmiktir Eylül
İncecik boynuna asılırken bir çocuğun

Afiş yok, slogan yok
göle çarpıyor sesim
Ki ses dediğim boğuk bir kız âhıdır iki bin de
Ta ! Batman'dan duyulur

On ikisinde telli duvaktır kadınlığı nazenin göğsüne kader olur yas lanır

Ve yaylaklarında onlar koyun başıdır tarihin
Meher kapısına her gün bir çentik daha
töre n ile kazanır

Ah! Süphan ah! Göğnü sunak sevgilim

Van denizine düşen yan nıl gı Gevaş'lı çobandan önce
Sarduri'nin o günahkâr boynudur

Bilirim bu sular ağulu yaşı tıdır çocuksu gözelerinin

Ve dersin ki engin bilgeliğinle sevgilim

Maviliğe tutunmayan her kul aç debisinde boğulur kendi ettiklerinin

20.02.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/644896/sebi-suphan.html>

Bu Yıldızlı Gökler Ne Zaman Başlamıştı Dönmeye

//

'Kalksanıza bay Endrson
neden kalkmıyorsunuz'

böyle sürünerek sizi ayağa kalkmaya zorlayan şey de nedir

zaaflarınız mı, yoksa inanmak istediğiniz ve onlara binlerce kılıf uydurduğunuz
şeyler midir sizi ayaklandıran by Endrson
nedir bu ha
öleceğinizi bile isteye ayağa kalkma arzunuz'

*** by Endrson:

//

Yetmişli yıllarda başka bir soru daha yöneltildi boşluğuna insanın...

Bu yıldızlı gökler ne zaman başladı dönmeye **

Kimse bilmez kimse bilmez**

Yeni yanıtlar eskiden verilmiş olmasaydı ağlamazdı Carl Sagan
terzinin afacan çocuğu

gülün eteğini böyle yırtmazdı rüzgâr**
biraz ayıp biraz utançla dolu

Bu gökler bu yıldızları neresinde taşır ki
kimse görmez kimse görmez

Yeni şarapları benim dudağım emmez
bir yanı sus bir yanı alev ateş

Bugün göklerden inen nedir yıldızlar neden şaşkın
taş mı afet mi belli değil

Kim bilir kimin
kucaklayıp getirdiği ilhamı
kimse sormaz kimse sormaz

İliğinde nüks eden devri daim bu yarayı
hangi emir yüzdürür
yüze çıkarır nabızı ve durdurur sonu gelmemiş yanıtları

Kimse gitmez kimse gitmez
Budur aklın akılla sonsuz kere baygın ve itinaayla imtihanı

'İnandıklarım '***

- * Carl Sagan
- ** Yaşar Kurt şarkısı/ Mehmet Güreli- söz: Ömer Hayyam
- *** Bir sinema repliği-Matrix

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/646427/bu-yildizli-gokler-ne-zaman-baslamisti-donmeye.html>

Uyulaşımsızlıklar Ulaması *

Seni sevdim ya
adin muştulu serüvendir bütün kitapçılarda

tükeniş

ve ışıkla gelişen bahri bir hülya hülyanda akışmaktadır neden'siz

Ah seni sevdim ya
nereye baksam kuzey aşırı okyanus
gül göründü
gül göründü

alabora olmakta sancak
ve cartası çekili deniz yüzlü göletler

birbirini dişleriyle d'övüyor ölümlüler sapağında Afrika

Martılara simit ufalayan parmak uçların süt akıttığında
aç kaldı mollalar

Yorgun rahleler vagonlara abanıp tutunan çocukları
ilkin ve hızla bırakıyor ellerinden hışımla
ray göründü
ray göründü

makas almayın abiler ablalar sakının yanağımdan

Seni sevdim ya
mask ve kampanalar aynı yerde asıldı hayatın şurasına
toprak hastalandı tohumlar çürüdü
daha bu ilk yağmurlar

Seni sevdim ya
benden bilirim boynumun eğikliğini
kırmızı ve çiçekli panzerler gibi kavkılırken oradan oraya
annem pazen entarisiyle uyumakta
h â l â
ve evet ısrarlı bu bapta ve oldukça metin

Seni sevdim ya
usul usul ölünür mü derin ve ağulu bin yaradan
hem de bu çağda

Birinci kişi:

Beni burada buldular Ağzımın içinde kurtçuklar geziniyordu
Öperek silmesini bekledim ki rüzgârın bir de kıymetli yağmurun

Gelmediler

İkinci kişi:

Beni görebilsinler yeter ki bütün hücrelerimle konuşurum bütün bildiklerimi
Dokunmadığım ıskaladığım her ne varsa o benim katilimdir diyebilirim mesela

Gelmediler

Üçüncü kişi:

şimdi kolumu dayadığım bu omuz ve onun kurumuş parmak uçları bir çırpıda sildi kiri pası
Oysa ben şöyle en yükseğe oturup söylev verebilmişim
ağımdaki köpüren sonsuz iştahla

..... duylar // kişiler.....

.
.
.

.))

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647676/uylasimsizliklar-ulamasi.html>

Cesaret Kokan Gül'e Övgü

Gül korksaydı misk ve amberinden
Hiç sere serpe açılır mıydı
Seher yeline karşı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/648501/cesaret-kokan-gul-e-ovgu.html>

Yurtsuzluğun Ağıdı * *

şair Hasan Tan'a sevgi ve saygılarımla...

sana baksam yüz bulur bin yağarım yeryüzüne

belki bin defa öldürüp, yüzde bir kez yaşatan devinim
bu yüzden
hep bu yüzden
sen benim hiçbir şeyimsin *

aldırmaya aldırmadığım yaşamak sanrısı kadar ur
üşürken binyıllık günahkâr omzum örtünmeye daralan büyük gerçeklerimsin

tavan arasında unutulma pahasına saklamayı göze aldığım
anılar tortusu tek urbam, gözardılarımsın

sen benim yenilgimsin
hiçbir şeyim ve aynım
yansıyan yanılgım ve aksi yanlarımsın
yahut yanilerim, âyânilerim zâyi inilerimsin

yani
topraksız köylülerim, göçerlerim
reyhan çürüğü terkilerim
eli sabana benzeyen kadınlarım
tütünü dirhem koklayan tiryakilerim
ak tülbentli, solgun benizli kızlarımsın

sızılarım ıssızlarım
veyahut dışında olup içine baktıklarımsın

yani
köy yanığı sürülen yüzlerim, gözaltı çukurlarım yitik anılarımsın

uçarı çağım, gençliğim
lüzûmundan fazla korunaklığım
dilim, dilçeğim, nâdanlığım
hülyâlı dokularım, ılıman çözgülerimsin

yani ben
yani hiçbir şeyin olmayanın
içinden geçtiğin her şeyin dışında kalamayacaklarımsın

m e m l e k e t i m s i n

.

2008-15. 09.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/648806/yurtsuzlugun-agidi.html>

Masamızda Kalsın Huş ve İncir Rakısı

Aklımdan Muş Tatvan yolları geçer
varamam

ve leylekler
ve posta direkleri
ve çocuklar eli yüzü kirli
yüreği ak kağıtlar gibi

ve yazılmayı bekleyen karakışlar
ve kışlalar ve kışlalar dolusu oğullar
Kürt Türkmen ve Çerkesyalı ağıtlar

ve gidenler
örneğin bizim Lena yahut Leman
babamın teyzesi şehla bir ermeni kızı

bir daha geri dönmediler

Yüreğime bakma ustam
batma yüreğime

batarım yüklü bir firavun gemisi kadar
bilmem kaç mil derine

kaç kişinin yerine yaşıyorum ustam
kaç bin gözün kederine

Masamızda kalsın incir rakısı
sırtımız ağrıyor ve fakat
herşey sadece gül daima gül üzerine

28.09.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/649943/masamizda-kalsin-hus-ve-incir-rakisi.html>

Boşluğa Bırakılan Karanfil

Ey mavi damarlı boğazından çarmiha gerilen deniz susamı Asyanın
göğsünde kaktüs dahil her şey biten mabedim sonsuz kanatlı anka ey

canı ciğerim
ince sızılar bırakarak ölümlerden ölüm beğenen müşfik tenim

ey ezildikçe yeşeren çayır değerli ülkem
ezgisi derinlerden gelen koskocaman sessizliğim
şaşkınlığım s e v g i l i m

ey bağrına yumrular dizilen muhteşem a ğ ı t
ben ki hem kızınım hem oğulun
hem sultanınım hem çulsuzun

bak bu da benim yaramdır
vahded i vücudu Allahın

ey ha desem ağzıma çullanan bedir
in. in ki
tıka basa ağudur gözlerimdeki ihtiraslı bu çukur

in ki
hiçbir âşık gelip deşmemiştir bu anlamsız tufanı
ey mağfiret eşiği bağımın

Sümbülleri, tarumar obaları, dağılmış aşiretleri aştım da geldim
sâde karartısı kalan bu islenmiş ocağa

ey neşteri gözünde Hızır aleyhisselam
avucunda çareler gizleyen hekim

kardeş ölümü yasal kılan fatihi süphan ey
hükümsüz kalan ahdi kavmimin

Mahmut Esat'ın hadsizliğine sığınan kolanyal yıkımı milliyetimin

h a t ı r l a s a n a beni

ben ki kendimden önce hep benim hep seninim
uçsuz kanatlarımla okşamaktayken evreni

ç a r e n i m

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650155/bosluga-birakilan-karanfil.html>

Ellerimsiz Geçen Bir Aşka Söylemediklerim

.

Sirtaki ağır tempoyla başlar ve kayık yalnızca denizin yüzüyle yoldaş

Ellerini hiç bulamamış bir kız kürek kemiğinde sizler sevdiğinin
kayık su alır
su alır
su alır
ve aşka batar
tenini aralar suyun

Yunan adaları ne bilsin hoyrat nefesli Kerkük yalnızlığını
inişli çıkışlı bir salın Fırat'ın omuzlarında hangi kederle taşındığını
su alır su alır
su kesilir
su

Geçer aşk kimse onu tanımaz

Gölgeyi tenhaya çeken Lorka Vandenizinde okunur mu hiç
yüzü gülmemiş gençler için uygarlık tarihi nedir ki

tek hatlı bir vapurun karnında yük vagonları ağır ve metal
das kapital
bir işçinin sırtından nasıl kazanıldığını küçük esnafa anlatamaz
su alır su katar
sukatar
katar katar su
kesilir

Her zorbanın sevimli yüzüdür sirtaki
önce ağır sonra hızlanarak sevişir herşeyle her şey
ve aniden ölür
öldürür aşk

Sevdalanmak namus işidir, sodalı sularda diplere çeken Zahide'm türküsü kadar

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651041/ellerimsiz-gecen-bir-aska-soylemediklerim.html>

A Rh W

.

.

İki şehir iki hece sınıandı sözcükler
cümleler kuruldu hemzemin tek başlık ayrı şiirde
aşkı konuşuyorduk

Bölüştük alfabemizi bütün ikiler tekil
kentler eskimiş birer yalnızlık
pek vakti yoktu cümlelerimizin çözümlenmeye

Çoğulun en sessiz harfiydi w
durmaksızın kanıyorduk aynı noktadan bölünmemize

Yüzümüze ilk vuran şiirdi
yazımızın tekdüze ve ex olduğunu bir de w

İlk sözcükten bu yana
tüm kentleri yanlış yere kurmuştuk
ve fakat aşk en şiirsel ezberimizdi
bozguna uğrayan sesimizin her telinde en yalnız w

Ayrı ünlemiydik aynı hecelerin
yılğın ve yitik öykülerimize yenildik

ülkemin tüm kentlerinde hâlâ kanamalı bir hastadır w

.

-eraşnegatıfsır-
14.10.2009

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651796/a-rh-w.html>

Av kimdi avcı nerede pusmuştu

yalnızlığa atlıyorsa güneş ne hoş olur gölgelik
öyle çok öyle çoktur hatminin kırları bezeyişi
nasıl üşümüştür kim bilir
ünlü şairlerin az okunan şiirleri

her şey yerli yerinde duruyorken doğada

sen neden aldın bu sözü

neden kattın içeri karlı tepelerin yağar adım sesini

bir şey demiyorum öyle çok
öyle derin

gerildikçe ürperiyorum

okçu boşluğum ve yabani atlarım da yok

ırlar, şiirler ve kar tozaklarında beni bul

İrmakta yüzen peri doymaktaymış nemle
inkâr etmeden bulamazmışız hiçbir şeyin aslını

süreğin bıraktığı izleri silebilirmiş dağ esintileri
öyle çok
öyle çok

peşimdeydiler
şimdi ben de kendimin peşindeyim

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/652269/av-kimdi-avci-nerede-pusmustu.html>

Havş

Öyle öldürüyordum ki gözlerimi
her anına bir şiir düşüyor ıııklı alaylı ve gülünç
kandiller yanıp sönüyor burgaçlanıyor gök kuruyor deniz
kuruluyor sessiz kadın buluşmaları iki sözcük arasına
devşiriliyor akşam üzerleri
eve dönerken yakası gömleği sökük babalar ve oğulları

Bu cumartesi ne yapacaksın bizim mahallede
çöpler kediler ve zakkum çiçeklerinden geçip
kalenin yıkık duvarlarında dişil taşlar yığılı
eril olanlarında kumsal bir derinlik

Diyarbakır eskiden beri bizim oralı
avlularda tüneyen hiçbir kuşa yemlik değilim ne yazık

Öyle yaşıatıyorum ki gözlerimi
çarşılarından geçip köhne hanlarında soluklandığım
el basımı kitaplarını tek, tek okşayıp küf kokulu bir mahzenin
eğilip su içmiyorum taş tabanlı kilisede
orucum

Mum yakıp yeniden, yeniden söndürsün rüzgarımda bir kız
usul, usul Dicle'nin koynuna salıyorken perçemini
gün varıyor gecesine artık beklenmeyenin

Hiçbir kulacında iz değilim ne yazık

Havş: Kapalı avlu içe dönük hayat-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653373/havs.html>

Yakamıza Asılan Çengel

Gökler açıldı ve ayaklarından suları çekildi kıyının
kalbimi değıştirdim sanıyor aşktan dönenler

Bu vakitler çınarın olup bitenden haberi yok
sarsılırken özlemin kılcal damarı canı yanıncağa dek

Yastan çıkmış bir köylü, taşlı tarlasına çökünce
karıncanın tırmanışını hayretle seyreder

Nasıl mümkün değilse zamanı yakalamak
ölenlerin yüzünü sesini ve titreyen ellerini de

Kafese sığdırılmış yaşam alanı bizimkisi
içimizde dağılan öğütülen kum taneleri

Sözcüklerden düşünce bir yankı gibi cömert
azalıyor anlamı aşkın yaşamın ölümün

Ve imge sarhoşluğu, özlemek denilen meczubu nihale

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/663375/yakamiza-asilan-cengel.html>

Deli tayın düş öreni

Su
senin ördüğün düş
çelik bir yayın boşalması bozkıra

ben kurdum doğum şenliklerini

adını deli tay koyduğum
uzanır Kürdistan dağlarından Kuner yaylalarına
doysun dolsun da
ateşime gem vurabilsin
sütte yanan ağzıyla

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/664100/deli-tayin-dus-oreni.html>

Gül susardı gül için

Tek tek gelip bakarlar güle gül
bu kuyudur dibinde bir avuç su demişti birisi

içinde var gülün gül

öbürü gelip baktı dedi ki

bu kuyu su dibinde gülce kere gül
içindeyse güle gül bakan şeyda güller ininde gül

sonraki gelip eğildi

gül üstüne gülce gül, bakışı gaydalı bir gül var ki
kalgıyor içinde içi sayki gül

her biri birbirinden gül derdi bakınca
kuyu içine harareti artıran o güllerce güllere

biri baktı ağzına kadar dolmuş gül

üfledi

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/664565/gul-susardi-gul-icin.html>

Gül Budandı Yine Gül

.
birinde kalbi sahtiyan ötekinde kızıl gül...
ikisi de ateş soluyordu gülünce sefil güll...

iki ağaç vardı gül kütüğünün dibinde
gül kütüğü anlayın artık ne kadar

cinnet ruhun cennetiydi haklıydı
cennet ruhun arzusuydu haklıydı

cinnetin eli kadifemsi bir makas
cennetin eli kadifemsi bir takas

gül kütüğü budandıkça budandı
etini burdu budaktan sakınmadı

iki ağaç vardı gül kütüğünün dibinde
anlayın artık gül kütüğü ne kadardı

şuncacık daldır şimdi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/664850/gul-budandi-yine-gul.html>

Ansızındınız

Geceydiniz
saçlarımız güne eğilmeden ışıdınız
bir ayrılık örüğüdür ki
çözüldü zaman, ansızındınız

Kırlangıçtım
dağlarınızın asude kuytularında
kargışa kapılıp göçtüm, karakıştınız

Üzgüydüm
sağılınca gözümün gözesinden
aşkın şarabi ve ılık akığı
nemektandınız

Masaldım
aslımı çölünüze saldım
sandımki serab'ı âna varmışım
benmişsiniz

Mumdum
dikildim elpençe hatırına
canım yunağından aktıkça
kumdunuz

Tütündüm
incecik sözcüklerinize sarıldım
reyhan kottuk, gönlüm bütün
bir garip Bitlis tüttü ayrılık

Aşka varım, korkusudur sonsuz sevda yolcusunun...

2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665226/ansizindiniz.html>

Leyla için

Yüzüne bakıyoruz ölümün ve yaşamın
Ne aya benziyor ne de saçlarımızı dağıtan sakisine ateş tanrılarının
Orada kimsenin bilmediği tatmadığı unuttuğu ne varsa
Birbirinden ayırmayan güç ikisini

Sesi sarkaçlardan toplamak ne zor
Konuşabilmek ne
Kaldırmak yüzündeki asma bahçelerini

Mürdüm buğusuna yazmak güzelliğini yaşamın
Çenesini kendi bağlayan sevgiliyi bir süreliğine görmemek ölüm

Sözcüğün yuvasına kalemle yaklaşan doğum
Kartozağı bırakıyor ıssız dağlara zulüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/667778/leyla-icin.html>

Yoklukta Gülümsemek

İki büklüm bir yoklukta
kırık dökük sıvalar
çok üşümüşlük dolu sobalar
ve minicik elleriyle bizim çocuklar

yersiz gülüşümüzü karşılıyordu

camları hohlayarak bir kız
oğlanlardan daha atak ve arsız
erinip en ücrasına pencerenin
gözümüze b'aka duldası
canını canımızın içinden yakarak
ıskasız ısıniyordu

Ah! Çeçenya

şeytan köprülerimizi bildin mi gözlerimizden
ya şeyh Mizre yollarını

hayır anlatmayacağım

sen şimdilik

bir yoklukta iki gülümse
kırık dökük kasabalar
çok üşümüşlük dolu okullar
ve minicik elleriyle bizim çocuklar
yersiz gülüşümüzü bölüşüyordu

hepsi hepsi o kadar

13.09.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/668165/yoklukta-gulumsemek.html>

Mütesabih sevgiye övgü

Asırlardır paslı bir silaha doldurulmuş saçma, benden uzak dur
uzak dur ve aslında durma doğrudur

çöz dedin ellerini ve benim hangi ayete uyduğumu en çok
tutsaklığımı ve taktığım kulpları plastik aşklar sokağına bul

atlarını savaşa hazırlayan
ve ayaklarını eriyen taştan kaldırırken kendi terkisinden düşen kadınlarımı çöz
kalbini kavla kemiklerini bük dövmelerini kuşan öyle gel

ama benden uzak dur
uzak dur ve aslında durmadan durul

ağır adımlarla götürülür giyotine boynun
ve evet içini çeken ağlamaklı her çocuk
karanlığın son anında uyur

çünkü Allah gecenin herhangi bir sığınma anında teskin edileceğini buyurur
çünkü en güzel yöneliş kaab duvarından çok içine düştüğün zifiri uçurumdan soyunur
çünkü anneler vatana feda eder oğlunu kızını avunur
çünkü diye başlayan her cümle kendinden sorumludur

dün gece ölümü çok düşündüm sevgili
ölümün gelmeye yeltendiği boşluk anını
ve ona gidemeyiş azabını insanın

fünne kaplı bir yelekle boğazın soğuk sularına atlayışını
terörist karısı olduğundan tecavüze uğramış bir kadının
ve Pippa Pacca' nın beyaz elbisesini
ve diken üstünde yaşayan gözlerini ürekte seven Alma'nın Mişa için ağlayışını
ve ilm üzere halini rüzgârdan yana açıkladığım seni

seni çünkü toplamısın darmadağın hafızaların en müstesna seslere sarılışının
çünkü sesime tüneyen kuşları bir bir çözüyor buzdan ellerim

çünkü seccadesinde su içtiğim
yoldaşım

ben de olsam senin yerinde beni sevmezdim
sevmezdim ki tahtına kırgın bir yıldız çıkmasın yörüngesinden
kimse sevemesin kızıl rayihasını bir kez daha
onurun darında dikilen hallac ı Mansur'u

bilmesin
ateşi avuçlarında gezdiren dünya
kusursuz renksizliğine vardığımızı

•

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/668521/mutesabih-sevgiye-ovgu.html>

Umu Ağacına Sarılmak

Bir ağacın orada durmasını asırlarca
akan bulutların ve ışık oyunlarının sanrılar bırakışını
onun dallarındayken daha iyi görmeyi umuyorsun

Suskunlukla çıldırış arasında liflenen yonga kokusunun ardında
o ağacın
orada
öylece ...

Yapraklanıp kurumasını

Hüzün çatlağındayken Saroz'un akşam
kollarını açıp körfeze inen çocukların saçlarını karıştıran rüzgârın girdabını
ve korkunun açılıp saçılmasını ayıp yerlerinden
insanlığın
o anda

o anda kitreli kızıl denizin İsrailoğullarına bulaştırdığı vebalı gücü
ve peygamberini, zenginleşmekten korkanların

anıyorsun

evet Allahım saklanacak yer yok

yok

yok

yaşıyoruz işte inkâra yer var mı

metalik iletkenler çağını

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/669693/umu-agacina-sarilmak.html>

Her Buğulu Göze Şepe

Defalarca tekmelenmiş bir hayvanın suya varışiyım
saltanatı sanrılı yönergelerle katledilmiş ve her söz alışta parmağı kırılan sevgili
-saatlerdir kamçı gibi inen yağmurun altında duran benim-

Gitme güneş yitme dur diyemeyen de

Akşamları iple çekiyorum sabaha meyyal dursun mezarlıkları yurdumun
bir gömüye hazır duran kar altında Süphan'a düşmüş
kilitlenmiş anları, kor desenli kumsala ilikliyorum
göğsümde hıştısı ve hüznü Hêzal'ın

Çocukların elinde kaleşinkof durmadan birbirimizi öldürmeye gidiyoruz
bugün olmazsa yarın
yok neşeli bir tek oyunumuz
Mikâil Aslan dışında türküsü mü olurmuş zazanın
yalın ve karmaşık her uçuşundan düşmez ki şepe

-ağzında morarmış kan ve yağmurun altında duran ölü benim-

Gitme rüzgâr biraz dur yüzümü soğut

yoksa bütün faili meçhul cinayetler benden bilinecek
bilinecek kasıklarımındaki sancının durmadan seni arzuladığı bu zulum

Şiirlerin fahişelere özgü ince bir hastalık olduğu
ve yenilmesi gerekliliği şartı
ve göç yolu bileklerine asılı kuşların karanlıkta değil aydınlıkta saklandığı
bilinecek

deyişler alev yumağı, dilim de çürür

-durmaksızın camları tırmalayan yağmurun altında donmuş olan akis de benim -

yalnız kendini sevdiği söylenen ölünüz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/672164/her-bugulu-goze-sepe.html>

Yaşım onaltı

Çarpışarak ilerliyorduk ki
ansızın açılmış kocaman bir çukura bütün dünyanın aktığını gördük
oyalanması gereken düşmanı yoktu kimsenin
kimsenin ellerini doğrayacak gücü

karnım yerde sürünerek taşındığım anlarda
anama seslendim kavradı kanayan boşluğumdan
ve tokatladı yüzümü dünyanın yüzümde döndüğü gündü

“ben böyle insanlık hiçbir yerde görmedim”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/673679/yasim-onalti.html>

İfadesiz Yüz

.
artık canım acımıyor
aldırmıyorum üstelik dilbilgisi kurallarına
hatta en değerli kelimenin sendeleyip düşmesine şurasında ömrümün

canım acımıyor derken yüzümdeki ifadeyi aşka benzetişine anlam veremiyorum
sahiplenmene cesedimi
kangren olmuş bacağına kesip atmaktan iptina eden inanış biçimini de
anlıyamıyorum

bir adam ellerine geçirdiği naylon terlikle yürüyor
gövdesi üzerinde
bu resim hala soluk alıyor ve benzi küle dönmüş işçiler
boyun eğmekte kaderine

bunlara aldırıyorum kıyamet gibi ağrıyan dişime yorup
diz çöküp oturuyorum aynı hücredeki düşmanımla
aynı sofranın tatsız tuzsuz ortadoğulu ekmeğine

burada sesim düşüyor gittikçe
sevgiliMin buna aldırmayışına aldırmıyorum artık
ve canım acımıyorken ürküsü yok atlarımın

bitmiyor
gece, yol, kelime ve umudu doğuran ayrıksılığı şiirlerin
herşeyi sana bırakıp gidesim var deyince

.
Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674092/ifadesiz-yuz.html>

Gece, İçtima ve Davud

Bir kişi okusun yazdıklarımı
yalnızca bir
farasit üçe ayrılrsa bile açığa bırakılmış yazdıklarımın duvarı dümdüz

Yalnızca sen oku istiyorum
ağırlaştıkça gözkapığın parçalara bölünen beni
“Ben” aslında dediğimle kalan bir sözcük
narkotik köpeğı gibi bir şey
kokuya duyarlı zaman ayarlı beyaz yakalı bir hizmeti sözcüğün

Bir kişiye yazıyorum
tezgahına su saçan balıkçı kadar denizlerden habersiz
ve kaybolan teknenin omurgası gibi maharetli ustaları yormuş
ağını paralamış kayabalığı gibi belirgin bir kişi yalnızca bir

Avurdu çıkık ve gözleri kuyruklu türkmen kayıkçı kadar cesurum
iyi bir fikir değil güneşin her sabah yaptığı ziyareti kutuplardan kıskanması
diyecek denli kusurlu
hatta babadan oğula geçen taht kavgası, hastalık ve yoksullukların sürmesi
kurşuna dizilirken yahudi adam, oğlunun aynı şeyi yapması
Lübnan’da

Yazdıklarımı yalnızca bir kişi okusun
yalnız bir kişi yeter de artar bazen
tek başına ve upuzun sürececek sonuçsuz bir direniş için
aslında
çelimsiz bacaklarıyla rus yapımı bir silahı taşımaktan ar eden, Davud'a öykünüyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674235/gece-ictima-ve-davud.html>

Göğercin Vuruldu Kalkmaz

sürüyor

sürebilir de

veriliyorken puslu bir savaş öleceksek ölelim dedi
görünmeyen kahramanlar...

yani bir isveç baharında
yani bir peştun çadırında
yani bir bağdat sokağında
yani bir ankara garında
yani şaşkın bir otostopta
yani bir berdel

yani birden fazla baş ve şiir ödedikleri bedel

yani canpazarlarında
yani durup dururken
yani mütemadiyen

yani barış ve bahar celladının üstüne üstüne gittiler

ve emperyal bir azimle öldürüldüler...

22.10.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675455/gogercin-vuruldu-kalkmaz.html>

Çalpara Yergisi

.
Hiç unutmadım, her şeyin iki nokta arasında gidip geldiğini
ve arada kalanların yalnızca doldurulmaya çalışılmış devasa bir boşlukta durduğunu
olabildiğini, olasılık dışındaki bazı şeylerin
tek noktaya odaklanmış bir gözün aslında körleştğini hiç unutmadım

Ölmek istediği her an yaşamak meylini insanın
Hattuşalı kralın, vebadan kırılan halkı için parmağını keserek yakarışını
ve beklentilerini aza indirenlerin, küçük sevinçlerden aldığı tılsımlı uyanışı
imkansızlığını, söylencelerin içinden çıkagelen aşkın
göklere çıkarılan sevgilinin beklenmedik anlarda dibe çakılışını unutmadım

Yüklenmelerin ağırlaştıramadığı bir hafiflikte duruşunu
ve denizlerin gözlerimize çarpa çarpa seyre ayarlı hissiyatlar taşıdığını
unutmadım, zamanın sinir uçlarımızda açtığı sülfirik iştah ırmağına dökülen umudu
hiçlik zannedilen sekr anlarının, sonsuzluğa yeni sonlar ufaladığı acz içindeki insanı

.
Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675831/calpara-yergisi.html>

Şiir Kaymak Bağlar Bağlamaz

Göğsüne sokulup dolaştığımda anlıyorum ki sevgilim
sığınmak küfre yaklaşılan her an yeniden iman etmektir umuda
ama gittikçe daha da yalnız kalmak için kendine çarpmalıdır insan
ve parmağını tetikten her çektiğinde bir şiir
sözlerin dağılmalıdır kalbime
yoksa yaşarım bin yıl daha

Bedel ağır, ağır ödenmelidir ağırlaştıkça bekletmenin karşılığı olarak
şartlardan, taraflardan ve insandan bağını koparan cinnettir söz belki
belki de tufan

Ben Sami ustanın küçük kızı
en çok mevsimler gibi düzenli aralıklarla kendinden giyinip soyunan
kimsenin ağzıyla konuşmayıp kimseye kanadığını belirtmeyen Mushaf ı mahzen

Hata payı veren bütün yapbozların kurcalandığı kuşaktan seğiriyorum
gençliği yaşlılığından kavrayan
ve bulutları gövdesinde dağlayan
ve çevgeninde kocaman bir küstüm çiçeği beliren alnı yalnız senin için taşıyan

Avuçları yumuk dünyaya yalgın bakışlı diyarlar kuran yitik, göçeri ve üryan

Şiir kaymak bağladığında yaşıyorken İsmet Özel
özerkliğini tanımayan ben:

Canını verip ince sızılar ısmarlayan kendine sevgilisinden
uzak ve sisli ve türlü giysiler yakıştıran yara kabuklarına
ve kundaklayan dokunaklı rüzgarların attığı işaret fişenklerini
kupkurusundan bir dal

Boynumda
yamalı devrimcilerin ve ahlak ahkamı kesen iyilerin
ve kamalı infilaklardan geçen sözlerin taze sağın ilmeği

aşkı, sevgilim, şiirim

Kaç öğün, kaç sala, kaç vakit sa'y etmiş olsam da hâlâ dipteyim
sayısız ve geniş ve çiçekli ve kendimi sevmeye değer bulduğum iç gömleği yarimin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/676086/siir-kaymak-baglar-baglamaz.html>

A Politik D Montaj

Berrak duygular yakalamış deniz sesleri şeklini alıncaya kadar aydınlanınca yüzler
bilge köylüler uzun parmaklarıyla toprağı kazıyor

Önce dağları ve onu kaplayan her şeyi bir buluta asmak
Kokuları ve sesleri birbirine çırparak yaşadığına inandırmak istiyorlar
ellerindeki ateşin neye benzediğini kimse bilmiyor

Kanallar açılıp büyük ve çorak steplere inen sular bulunuyor
ve büyük laflar dağıtılıyor çocuk masallarında

Adam kafesinin darlığına hükmeden bir konuşma yaptığında
bütün ülke düşünce suçlusu hapisanesine dönüşün yıldönümünü kutluyor
hep bir ağızdan susulan çağlar konfetisi eşliğinde

herkes bunu böyle biliyor

Gökyüzüne serilip silkeleyince başucu taşlarını
her biri diğeri ile yarışan ve yaşadıkları birbirinden bağımsız
inceliklerle ayrışan karakterler
similatör istasyonlarında karşılaşıyor oysa
kimse kimseyi tanımıyor hiçbir seansta

Ve çocukluğuna inmesi beklenmiyor büyüklerin
herkesin herkes olabileceğı bir çağ kurgusu ne denli başarılı
bilecek kimse kalmıyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678498/a-politik-d-montaj.html>

Göl ulluğuna Kavkı

İşte şimdi katlanabiliriz kurtların tüylerindeki muazzam parlayıŖa
sonsuz dek sürdürebiliriz sevgiliden kaçışı

Dokunsak anieklerine kanayabilir su
aşk tam bize göre kimse bilmiyor

Tıpkı akik taşları gibi kolay kırılan
ve buklesini rüzgârlardan almış su söğüdüyüz
durmadan savrulabilen içli susunlar içinde

artık uyumuyoruz

İç içe geçen saydam dalgalar gelip vurunca kıyıya
göl kuşlarını ürperten aydınlıklı gülüşümüz
uçuşa hazır üveyiklerin ağzında mutluluk kovalıyoruz
üzgün

Kızılığa ilerleyen zifiri yollar sapağından aşırıp
karın kapattığı buzu hangi pençe hisseder hiç bilmiyoruz
ateşin ormana saldığı tül den tütsüyü
uzaklardan, çok uzaklardan

Kurtların alımlı tüylerinin parlaklığından yüzünü çevirip
keskin dişlerinin kan sızıntısından
kim neyi kaybedecek

artık aldırmiyoruz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678981/gol-culluguna-kavki.html>

Taşın İnciyi Kırma Meseli

Yaptıklarımızın bizi rehin alması ne kadar da adil
taşın inciyi kırmasına şaşdırmaması bilgenin
ve kanın pompalanması gibi damara
neyi olumlayıp sunacak olsa altından bir ölçekle kalbimiz
tam tersini güçlendirecek bir şeyler oluyor olacak da

Buğday başağı gibi dağılıyoruz her yere
Ken'an'dan kardeşimiz gelir ve kısırası eğilir belki umut ülkesinin
belki imana gelir göğsümüzde çatlayan bu nehir
ve bed duası tutmaz abdal bir gezginin

Çünkü olağandır her ânın tehlikelerle dolu geçmesi hayatta
fırsatlar doğurması kıyamın
belki korkumuz azalır karanlık yanlarından su perilerinin

İyiler... Yeni çıtlar çıkarır daima içlerine dönük
içine dönük de çoğalmaktadır bazı şeyler sevgilim
demir öylece bükülür
kor ateşler kalbi sarınca, tutuşunca güz...
Söylenecek söz dilde durmaz tel tel dökülür

Dönmesem! Dönmesem hiç bir gidişten sevgilim
Sana doğru gitmek bu benzemiyor gitmenin kendisine
içimizde yığınla gitmek arzusu
yer değiştiriyor güneş, incecik bir kavisle
yüzlerce kez doğuyuz
üstelik
tek kelime söylemeden yıllarca susmak kolayken
bir merhabayla gürültülüyüz

Yoksa anılarımız
göz göze değilse muhabbet, sesimiz ağırlıysa
ma'dem selamdan daha değerli bir şeyimiz yok
ey sevgili
ey iyilik ve güzellik
birbirimizi sevebilmek için, hiç bir menfaatimiz de yok

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/679780/tasin-inciyi-kirma-meseli.html>

Arambexş

Belki de bilmemek
delirmiş Meryem deresi akıp geçerken
kırığına gidip dönmek
bakıp, bakıp geri gitmektir

Kıyısına kadar gelinmiş denizin susuzluğu gidermeyeceğini bilmek
hatta içinde kopan fırtınayı bölmek sessizliğine zamanın
iskelede kalakalmak belki de

Belki titrerken gömleğin aralık yerini suçlamak
hatta küfretmek tenin rüzgârla temasına
iliklerine kadar ıslanmak suçluluk duygusundan

Bilmiyor olmak
büyülü ve sisli bir şeydir
insanı ayakta tutan dirençtir bazen
derin bir kuyuda kendini görmek
gömmek
derinin altına akarken antibiyotik bir iğnenin ucuyla
siyaha gittikçe daha da siyaha doğru
kıpırmızı derinleşmek

Göze almak çocukları yaşatacaksa
parçalara bölünmesi gövdenizin
tenden ve hazdan soyutlanmaktır belki de bilmek

Belki de
fırtınaya tutulan kayık örneği
çareler içinde çaresizliktir
ölüme
yaşamak kadar kayıtsız ve hazırlıksız yakalanmak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/680294/arambexs.html>

Tek Kanatlı Dalayıcılar

Burada bütün koridorlar köşeli yalnızlıklara çıkıyor
duvar dibinde ağlayan çocuklar
parlak şeffaf miskette dünyalar bulur dersin
o bakışta keder, kaygı, orada yoksulluklar büyüyor

Bile isteye kendine döner kapılar
yüzü iki yeri görecektir denli yumuşak ve acımasız
kapanmak ve açılmak

Görmezden gelinecek kadar narin damarlı ilk peldalar
dökülüp savrulmaktır yazgısı
onlarcası bilir bunu dersem kimse inanmayacak

Hiçbir sokağın arka fonunda hiç bir ezgi duyulmaz

Evlerde lambalar yanar sıcacıkmiş gibi her şey
her şey gül ve mersin dallarının gölgesizliği

kimse geçmekte olan zamanı başıyla onaylamaz

Şehirler geceleri örtünür
aydınlığında anlaşılmayacak denli karanlığa açılan
iki dudak arası mihlanışı söylenmez olanın

kısa, acısız ve içe doğru kıvrılan

Şaşılabilecek bir şey yok bilmelisiniz
her dilde aynı tonlarda ağlar ölüsünü evinin önünden uğurlayanlar

anneler gittiğinde unutmasa gözlüklerini
kiraz ağacını gören cam kenarında

az önce çıkarılmış gibi sıcak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/680765/tek-kanatli-dalayicilar.html>

Zava Ellaya Mor Alaşımı Sunu

Şuraya bakıyor musunuz benim baktığım yere
savaşlardan kıyımlardan şimdi çıkmış o diri karanfile
sihirli değneği var az önce geçen çocuğun
dokununca Akdeniz'den Hazara' köpüklü yollar kuruyor

Bir gün derin yarasını verebilse suyun yüzüne
geçmiş bir gündü o ansanız bileceksiniz
bileceksiniz kayaları yırtan gün eğimindeki sırrını ayın
içini çeker deniz, kabarıp yayılmaktayken göğün dar kafesinde
ondan ağlamasını kimse beklemez

Bazı nehirler yatağında morarmış canlar taşırken
nasıl da beklenir sessizce

yas bayrakları yok
ağlayan çayır müziği de Eleni Karaindrou'nun

Beklenir deyrani bir yüzle dağlardan incek Ülkeri şarkın

/

Suyun eski adını bilsem yazacaktım burasına . Su's. Ma
Susunca ürperiyorum ama /

Siz hiç Cizre' ye gittiniz mi?
gitseydiniz
oturup bir dağın kırağı düşmüş şakağına
duymazdan geleceğini bile bile zap suyuna doğru seslenirdiniz

Sevdiğim ey! gitme dur

sensiz ve hiç kimsesiz bu terk edilmişlikte
bu ağlayışta
yeni sürgünler veren eskimiş andaçların saf göğertisini
ve her soluk aldığımda sümbül karılmış alaşımı benimle birlikte çatlayan bu kenti
hatta adının soyluluğunu bize bağışla..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681261/zava-ellaya-mor-alasimli-sunu.html>

Kaçak

.

Ayakkabılarımı bulamıyorum
bulsam üzerimde yığılı tozlara aldirmeden yola çıkacağım
gözlerimi yağmurla yıkayalı çok olmadı aslında
o kayanın dibinde gördüğüm akrep
şimdi ağulamaya başlamıştır kendi kendini
oyy dragge felegge şevudde !
soğğun da sıcak gibi yakıcılığı varmış de
de ciğerim pişti de !!
yok, yok anama söylemem ölsem bile söylemem
şimdi utançtır fukaralığı babamın
kıştır, kardır, tuzaktır katırların izleri

de de hele bana hüznü İshak bilmeyi çok isterim
oylum dediğin o türküler sonsuz sayıda düzlemde mi oluşur
sen söylediğinde mayınına basmadan yürüyemediğim

.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681624/kacak.html>

Dönence

...Budak reçinesiydi o akşam ve bütün akşamcı gazelleri meyhanelerde...

Adını yağmura verdi kurtuldu
sindiği dağı kırdı karanfil

içini öptürürken güneşi doğurduğu konca fanuslarından çözöldü
sabah!

iki deniz arasında eriyen kar
alaca suskunluğun çığılığı
sesimi duy...

Gözeneklerinden fıskıran bu dürtü, bu hengâme
budak reçinesinde bekleyen bir akşamın dölüdür

dönüp duran su akkorları
dönüp durmayan rüzgarı iç ve dököl
yeniden er düğümler düğümlüne

s'üzöl...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/688203/donence.html>

Çengeli Omuzlamak

Üzölme

ellerimiz bizim değildir bazen
bazen gider bir çukurdan aşka küsmüş bir kadını çıkartır
kadın dediğin "öküzümüzden sonra" sofraya çağırdığımız
çitelenmesi kolağızlarının el kadar yakalarımızın küllü sularda
ninelerimizin elmacık kemikleri gibi belirgin yanakları çökük
arzuları rafa kaldırılmış
geniş kalçalarıyla sönük ve yalpa vuran sandallar gibi
kırsal limanlarımızda
onurun dubasına sım sıkı bağlanarak

Toprak kapı önlerini ıslamak ve kileri toplamak gibi sevecen
damlara loğ çeken adamları sevebilmek
ve silebilmek alınlarındaki teri
yıkılmışlığını bazen omuzlarının
omuzlamak

İncinme

ellerimiz bazen bizim değildir onlarındır da biraz
çıkart hiç olmadık yerlerden yüzümüze indirilen şamarı
ziplarsan kanarsın
kanarsan ölürsün diyecek kadar küskünlük veren o munis azar
azar azar bir kuyudan toplamadık ellerimizi
ellerimizdi aşk
ellerimizdi toprak
bir yerlerde sinmiş çocuk silüetinde saklandığını sanan
ancak her güzel şey gibi kısa ve acısız biten
ve yakalanan kardeş ölümlerine ansızın
işkencesiyle ünlü hapishane revirlerinde
kemerleriyle asılan dirim gibi muğlak
varıldığı anda her birimizi ayrı ayrı kıyamına durduracak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/688610/cengeli-omuzlamak.html>

Defnelerin Arasından Bakılınca Doğuya

Güneş, denizin eteğine çöküp uykuya daldığında
ve dünya ellerini saklıyorken son hızla
mahsenlerin ceplerindeki son taşları biriktiren çocuklar da olmasa
siyahtan başka rengi kalmayan bu kent neredeyse kahrından ölüyordu

Sırf bu yüzden senin minicik ellerine
neler yükledim sevgili çocuk
bilmiyorsun

Sen annenin parmaklarını ilk defa kavradığında
'sabah' Dicle kıyısında suya durmuş kekliklerin ansızın havalandığı andı

Kokusu tüttü burnumuzda cennet güllerinin
ve hıdırellez dilek ateşlerinden dökülerek bir koşu
sesimizdi kulağını dualarla geçen ilk yazda

Şarkılar uçtu gözlerimizden
ve meridyenlerce sevinç bölüşüldü
seherin ilk nefesinde bir annenden bir benden

İlk kez kutsal nehirlerin şavkını okşadık
tek yudumda içilen

Sağrıları karbeyaz güvercinler
aldığın her solukla kutsal mabedlerin eteklerine tünüyordu sevginle
yeniden
yeniden

Annenin memesine ilk kez daldığında o minicik ağzına dolan
barış türküleriydi şarkın

Ah sevgili çocuk
güvercinim, Eylül'üm Semâ'm, Şevin'im

İpekyoludur ayaklarına serdiğimiz kadim ağrılarla dolu bu hayat
bin kez kutsanmış olana ne söyleyebilirim

Mayınların karanfillerle yer değiştirip boy vereceğini umduğumuz
ve uzun bekleyişlerin bittiğini söyleyen
sonsuz kardeşlik müjdecisi ellerinden özgürlüğe uçurduğumuz

Esmer güneşli herhangi bir günde
ve içli ağlayışlarla bezenmiş bembeyaz tülbentlerle
sımsıcak gülümseyebilmektir umut

13.01.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/689135/defnelerin-arasindan-bakilince-doguya.html>

Ele Güne Karşı Raspa Ras

Bir yudum nane likörü sarhoş edebilir insanı
kim karşı çıkabilir ki buna
güneye giden yol Aras'tan geçmiyorsa
kim görebilir tüneli ve çıkışını ışığa

Bütün ailenin okuyabileceği sözü yokmuş madem
madem ki kalbi güm güm çırpınmıyormuş şairlerin uluorta
demesin kimse demesin
şiir yazıp okumanın hiç bir suça iştirakı yok

Bu yüzü dolduran rüzgar yelkeni anımsatıyor
öbürü sulak arazileri
masallar durmadan şiire evirilebiliyor
bir deste gül alıyor Ali' nin bahçesinden" ezeli

Kim koklasa kime şikâyet edebilir ki hâllerini
denize inen yolu herkes şiirlerde seviyor

Tatlı sözler de saklanabilir gözyaşı şişesinde
iz de
bir kaşık suda boğulmak olsa olsa kağıttan kayığa kâr

Böyle bir şeydir barışta savaşı özlemesi anarşistlerin
Gazze'de ve Berlin'de duvarlar aynı yazıyı ayrı okur
öyle ki her çocuk tırnaklarıyla kazıp
getirebilmek ister
kadın pedi, bebek maması ve her guruba uyacak taze kan
biraz da antibiyotik

Bir bardak çay içince de sarhoş olabiliriz
hatta ameliyat edilebilir şiirlerimiz narkozun gereği yok
tıka basa insan taşır cıfcaflı kamyonlarımız
ve elbette en esaslı gölge oyunu ülkemizde kurulur

geçiniz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/690972/ele-gune-karsi-raspa-ras.html>

Ra

senin uykuna uyandım
son uyanıştıydı kendimin
sert bir rüzgârın en müşfik bulutu gezdirmesiydi
bu senin

...ılık yağmurlar

deniz köpüklerinden üflenen o nehir
ekşi yapraklarını avurdunda gizleyen kadınlara
biçilen yeldirmelerin

-alın hepsini hepsi sizin!

daraltılmış sokaklar
ve ıssız koyaklarından geçiyoruz evrenin

nereye gitsek hep onbirden başlıyorum
sırça aynalarına belleğin

tanrım ne küçük yermiş
devasa kaygılar güdülen bu yer
ecrin kerim

...geldiler

tuz ektiler taç yapraklarına
buzdan bir mevsimin

korkuyorum. kim demiş

kelebekler, ağustos böcekleri
hintkeneviri ve şadırvan esintileri

.birinci yağmurlar girin içeri

.sonra ikinci

tek tek dikilip gözlerine geçmişin
ne var ne yok sorup öğrendiler

.kimdi

bilmeyen meclisimizden çekilsin
kapalıdır gözleri

...soğuk yağmurlar

gidiyorum uzun bir hazırlanmaya
yırılmış olmalı herkesin elleri

önce ben gidiyorum
bakıyorum orada işte

şaşkın ördek içeri
içeri daha önceden varmış olan beni alıyor
hedef beni

hazırlıksız gelir zaten şu ölümün ipleri

okumadım sen oku dedi sağdaki

bir türlü tutmadı elleri arzuhalı

kafiyeli oldum
zeytine ve gözlerinin nemine and olsun ki
herkesi bırakmışlar, ustam dedi
bir beni almışlar içeri

...ölüm sessizliği. füsünkâr yağmurlar

şimdi yusuf ne yapacak bensiz anne!
ölüm bu geliverir aniden
severim vakitsiz çocuk ağlamalarını susturan
masmavi güzelliği

efsunlu bir sızıntıda sarkaç
-gece mi
.yo bilmiyordum öyle denk geldi

hikâyeperdazlar
mürekkepsiz kalemleri

büyük gülmeler ve ağlamalar
görmekli sütun başlıkları
kaygan kumlara yaslanıp devrilen
neftî anılar

daneye ve incire kelebekler indi
duymadı ebâbil sessizliğin sesini

...kimdi. öyle çok kızgın gidip gelen gölge

gecikmiş alacakaranlıktı
yıldız yağmurlarından dökülen aşağılara
mutlak basınç, sır ve küheylan

bir başına sandal
bir başına al

...ve kırkikindiler

çarçabuk göçen bu ben kimim
kızılcakıyamet. ses yıkıntıları
bir sen, bir sen duydun

yüzücü katmanlar
ve basıldığında yumuşayan
taş kalıntıları

ipler ipler ipler
boynumda inceldiler

uykum var.
söz veriyorum oğlum, hemen uyuyacağım

mavi bir kıyıya astılar hasır şapkamı
ilk kez uyudum son uykumu

....ölüm

gülümseyişimden öptü yusuf
aferin anne!
uykunda gülüyordun

sonsuz yağmurlar ve kayıp mezar taşları

telaşsız kitâbelerin devrik cümlesi

asıldığı yerden büküyor boynunu gündöndüler

zencefil, madımak, çuhaotu
keklik kafesi, huş, ladin ve dikenlikler

bana dediler
bu senin. bildiğin senin.

...bir
-bir beni aldılar ya içeri
gümüş eğerinden akdenizin
ak deniz in

.

.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/691837/ra.html>

Çıkılmıyorsun

Senin yıldızlarına vardım tuttuğın karpit lambası
ben ne şenlikli çocuktum öyle
günlerce günde hem ateşe hem suya dokundum

Ulaşılmadık gök bırakmadım çünkü senindi
durmadan tutulurken göğün aynası

Yer ayırmadım sana her yer senindi
sen sonsuz gök kuyusu kelimelerin
sana indim

indim indim indim

çıkılmıyorsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/692565/cikilmiyorsun.html>

Sedir . .

.Rüzgârın bu ilk kıvrılışı sedir ağaçlarına
kimbilir hangi yaz akşamının ilk güze son derdini anlatışı...

Ah! Bana kollarını aç
bükümlü boynum uzansın
iklimlerin yerleri kelimeler kadar değişti
işte bu.
nedensizliğin tek geçerli nedeni
ve sevebilmenin en hoyrat kavrayışı

Karanfillerin diplerine çınar yaprakları üşüştü
ellerimi gezdirdiğim menekşeler nedense hep beyaz
şimdi maviler birikiyor ellerimizde bak

/Memleket gelmişti bugün
kokladım..

ayvanın solgun yapraklarını bakır kâselerde sakladım /

- Aşkım benden gizlediğin papatyaları hangi koyaktan toplamıştın ?

.Suyun bu ilk kıvrılışı sedir ağaçlarına
kimbilir hangi güz akşamının ilkbahara ilk derdini anlatışı..

-bu bir gülüm'sedir

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/694754/sedir.html>

Altından Ölçeğe Şerh

Altın bir ölçek bırakmıştım terkisine kardeşlerimin
yakub'a haber verir mi ki bizden

Verecekti

vermeliydi çünkü böyle sürecekti dilden dile ziyan edilen hikayesi Yusuf'un

Biz inandık söylencelere ve aslına sevda dediklerine
elleri dövmele düğümcü hasetlerinin

ve sığındık kendi karanlığımızdan Allah'a ki
o bilir eski masalların künhünü

Suyun su ile yıkandığı yerdir çöl
Kevser dediğinse akamaz kokmaz bir su gözesidir hepsi bu
hepsi bu deyip geçecek olanların gözlerini yumduğu

Burasından kırılıyor şiir
şimdi dur

Meryem neden şaşırmamıştı onca ikramına meleğin
neden tutmuştu susma orucunu anladım
anladım Ali' yi kaybetme korkusunu Fatımatül Zehra'nın
ve aslında en sevgilinin ancak toprağın babası olduğunu

Ey sevdami parmak uçlarında bin nişane gibi taşıyan

Ey eyleyip duran her solukta benden aldığı nefesi
yutkunan uzak
her sokulan ıssızlığa mavi nazarlıklar dağıtan

zengin olan sensin karnı tok çocukların cıvıladığı sokak sen

Bu rüyada ne Yakup var bizi bekleyen ne tacı tahtı Mısır'ın
ne gurur kemendi kaldı aşkın ne de çölleşen korkusu kürt çocuklarının

Ben ki kokunu alırım binlerce mil öteden
Sen ki bin yaşımdan da seslensem beni tanırsın
çocuklar gibi bükülse de dudaklarımız
kanlı gömleğim sensin suskun sözlerin benden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/695827/altindan-olcege-serh.html>

Susulunca

.

Ah benim güzel yenilgim

Sanki ben susarsam bütün çocuklar gülmeye doycak
ağlarsam bütün sokaklar ısıık ısığa...

Devrilecek hükümetler, sinemalar ateşe verilip
okullar bombalanacak
bir cuma sabahı çekip omuzlarından pazartisini
şenlik fenerleriyle süslü nehirlerle akacakken
kulağı seste bir savaş patlak verecek tam şurasında gırtlığının
hiçbir ezan namaza çağrı olmayacak

Anlat anlat bitmez olacak köylerin kıvrılan yolları
sağlık ocağı, pratisyen hekim ve iki derslikli okul görecekt
Hizan’da bir köy daha
Ardanuç öksürdüğünde ıhlamur kaynatılacak Milano’da

Kimseye bir şey olmayacak susarsam
Hiçbir gemi iskeleye çarpıp dağıtmayacak dümenini örneğın
sosyomat çifçi yeni yılın sevgiliden uzak kutlanışına kahretmeyecek bir daha

Kavuşmazsam evet kavuşmazsam ona reyhan kokmazsa ağzımız
Bitlis tütünü kahad., olsa
sanki
sanki iç kanaması duracakmış gibi bir şeyi olacak ülkemin
yüreğı yüreğimde yeşil bir ceviz gibi durmaksızın borlanan,,.
iğne uçlu bıçaklar gezdirilen hasreti için için
ve artık saklanamayan özlemi sevgilinin
dinecek

., tükenme
,,.oyma

.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/696952/susulunca.html>

Camdan Saraylar

Dört gün
tam dört koca gün göğsümdeki taht çatırdadı çürüdü
her yöne eğilebilen su yansılarına bakarak
çırpındı içimdeki nergisler
ve ruhun esrarı gölgelendi kelebeklerden
örüldü uzun uzadıya kaleler

Çölün kendisiyiz yerini alacak başka imge yok
ipeklenmiş sularda senaberlikler
dudağımızda baldan tatlı elemi aşkın
aşkın yüzlerce umut
binlerce arı seğirmesi gözlerinde
güneşli seviye doğru yükselen

Bir dilek, bir temenni
arda kalıp geri döndürdüğü bu uyak
sendeki ateş bende yalımlı su
bendeyim sana sana gül
saltanatımda kilitler kilit üstüne vurulu

Açık tut avuçlarını kuşlar susuz yazı kanıyor
dileyen vaha alsın, düş kursun, umut bilesin dur

Bilirim geçilmez dağlarımızın ayazı
sırdan çatlar bin kez dudaklarımıza değenler
dişin diş dövdüğü geçitler tuzaklı yurdu tuzumuzun

Üzüm salkımları, buğusundan seyrediyor güneşi
kırk yıl kendiyle kalır binlerce dane
sarhoştur ezeli ezildiğini bilmez
özünü tanımaz leyl

ne vakit işrak olur ne de zeyller asıl

Ah yar! Ah Ali'nin züfikârı
yankısından sakınırken sevgimiz
bizi kimse anlamayacak
kimsenin gözbebeği bizim kadar kanamaz

Sen yürüyebilesin diye şiirin ve aşkın çölleri
bulunduğu tepeyi terk etmeyen okçu kesildi yüreğim

Sen uçabilensin okun kendisiyim ben
uçurabilen donakalmış her gövdeyi

Işığım Oğulum Sevgilim!

Bütün aşklar sana ulaşınca mutmain
bütün güller sana he'lâldir
içimi yaka yaka ak ve geç
sonsuz kanatlı gökyüzünden ülkemin

Budur boynunun borcu şiirden ibaret yurtsuzluk senfonisinin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/697694/camdan-saraylar.html>

Sarı Levhalar

senin bir adın yok
bir adım öten

köşen yok
sahanlığın içinde çocukların misket yarıştırdığı

tarihi bilinmez bir kalesin Diyarbakır da
Dicle ye bakar bir yüzün

bir yüzün dehlizlere açılır
öbürü kalbi gibi tekler Nazım'ın
Moskova da

sana verilecek bir giysi yok
bir nefes öten malabadide yollar ayrımı
sarı levhalar üzerinde okunur

az beride gülek boğazı yurtluk kurduğun

kaydın yok
kayıtsızlığın da

her çocuğa uyacak kadar lastik ayakkabıyla doludur çuvalların
herkes kendine uyanı bulur

her mevsim, yağacak yer ağacak gök
kimine vuslatsın kimine özlem
kimine kahr

her şey senden medet umacak
- bunu unut-

kavrulmuş toprak
çiçeğe durmuş dağ
yağmaya meyyal her bulut

bir yanın alaca püren
ardın taş oluk
söğüt özü
hatta Siirt te Kozluk

sızıp kalmış öğlen uykusuna rençberler az ötende

ağustos böceklerine erik değdiren der
Adilcevaz da kayıkçı ustası mallabro

-bunu da unut ama gülümse-

ben de sana bakarım o an

upuzun ve güneşli günlerden kalmış
hiç mi hiç yaşanmamış ve elleri konuşmayan bomboşluk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/699225/sari-levhalar.html>

Sa'y

Gittim baktım döndüm
yine gittim geldim selam verdim
gittim
geldim
gözüm acıdı dilim kurudu avuçlarım terledi
gittim
yüzleşmek dedim çiçeğin rüzgarla
rüzgarın toprağa işleyememek olma üzgünlüğü biraz da

Yağmurun gözüne kestirdiği uçurumlu mesafe
sızması fidelerin nabzına suyun

- keşke bana da şiir öğretilseydi

Sa'y
sakinin sunduğu onca kadehten ağlıyarak içmeyip
sermest olup tavaftan
ufacık bir secde yeri bulup alnını toprağa bulamaktı upuzun

Öpmek o müreffeh alınlarından
i n s a n l a r ı n
öpülmek semi ve basir olan aşkla çağlamış göz pınarlarından

Bana ona ve her birine adanmış bir nadasın
fitil işlemez sarhoşluğunda

Gittim bin kez, geldim sayısız...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/699488/sa-y.html>

Narlık

yağmur yarasını kavlıyor caddelerin
toprağını yitirmiş aşk merdivenleri
camgüzelini seyir ve tanrısız kuşların gagalarını
kanamış dudaklarla öptüğümüz
çok olmuş

ikimiz evden çıkalım
çıksın içinden kanepeler servis sehpaları
köşe yastıkları oturma odalarının
takvim duvardan sayfalar gün bildirmekten
sıfırlar değer olmaktan sıkılsın

biz şehirden gidelim
duraklar insan beklemekten çıksın
akşam ışıklarıyla su birikintileri cilveleşmekten

koşar adım herkes
kaygılı yorgunluklardan
ve her çareye yetişilemeyecek olmasından hayatın
bir şeyleri iyiden iyiye ölçmeye gitsin

darlığından geçelim duvarların
endişesinden yetim yurtlarının yansın içimiz
dibe vursun hiç kimsesizlik
yüzümüze
yüzümüz gibi karası çöken mülkiyeti
banka cüzdanlarımızın

önce evlerden çıkalım arkadaş
şehirden kasabadan ve içlerinden köylerin
eşyasından mağazaların vitrin camlarının ısıltısından
hangi sapağı dönsek birbirimize karışacağımız

bizi boğan denize girelim
birdenbire gülüşerek yıkandığımız
kalabalık kentler boşalsın
dargın köyler güneşli
yer gök şiir
şairler yalnızlıklarını paylaşmış
ortada çatırdayan ateş titrerken kuruyaduran ıslaklığımız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/700720/narlik.html>

Sözler ve Kapılar

Sen sözler aç
dokunur etlerine insanların
yürek parçası gibi büzüşen ve dağılan
bazı kentlerin varoşları gibi tanıdık
ama uzak ama upuzakta
şaşkınlıklarla uyanan

Gün içinde yahut hava karardığında bazen
evlerin kapıları telaşsızlığa hazır
tekmelenerek kapanırken
korkularak aralanan
azımsanırken bir halkın direnci
ölümle azara karşı
karşı be karşı duran

Biraz daha paslanır endişe
bekleyiş her yarayı kanatmaz
sözler ateşten mağara ağzına dönükse
insanın
açmışsa yolunu zonklayan bir damar
ufacık övgülerle şenlenir dil
çekilir perdeler
silahlar ve uyumaya gönderilmiş
çocuklar
erkenden çekilir
yaşamak sancısından erteler gibi sırasız
ve hiç acımamış gibi yaparak
bütün büyükler ağlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/701364/sozler-ve-kapilar.html>

Turuncu Gravür İçin Lak

.
çocukken ekilen ne varsa
bir duvar dibinde bulduğumuz
ütüldüğü duvarın bize
güneşlenmenin ve derin bir gölgenin
yanı başımızda durduğu
söylenmiş ne varsa
tersten okunan ham sözlerden bağımsız
-ne kadar kirliyim / ne kadar kibirli
unuttuğu yerde insanın
insan olduğunu
gördüm biri fazla biri hiç
durmadan uç veren pençelerini
o kuşun
kafese alışmış olmasını
ve uçmaya olan korkusunu gördüm
dönüp aynı yere tünemesini inatla
inatçılığını unutuşun
gelir durmaz / sezer kıvanmaz
önce caddeler konuşur
sessizlik içinde savrulan yüreklere
sonra içine doluşan her şey
her şey resimdir sadece
gri bir ahenk rüzgâra çıkan bulunuş
tutunur sarkacına koşuşturmanın
çıtırtısı duyumun
ve zaman
her yitişin ardından bir kere olsun durur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/702036/turuncu-gravur-icin-lak.html>

Her Evden Ölü Çıkmışlar İçin Sagu

Birlikte ağlayalım

sıvası küf izleriyle döşeli bu evde
şamdanları piyano ve şöminesi olmayan
natürmord tabloları

döşekleri üst köşeye yığılı bu tarumar evde
korun insana benzediği

Ağlayalım
gerçeğin önünde duramaz hiçbir şey
hiçbir şey gözyaşı kadar acımasız değildir asla
hiçbir arzulu aşığa uzanmıyorken hiçbir ağız
hiçbir dudak böyle yakıcı değil

Derelerin taşıp yıkmadan evvelki o güneşli eşikte
rüzgârın kavisler çizdiği

oluklarından şarkılar yükselen o evdekilerle
gülüşmelerin yüzlerde donduğu
ve dizlerden itilerek sofraya bezlerinin ansızın

herşeyin birdenbire kor

savaşlar, aşağılanmalar ve tutsaklıklar sürerken
nereye baksanız
nereden tutsanız çürük bir sagu
trilde usta bütün şarkıcıları doğunun

Bunca titreşirken dünyanın eğe kemiği
cehennemi tasvir edemez hiçbir inanış
başkalarının acısıyla yüzleşemeyen
hiçbir söz
yalnızca göze indirildi sanılan cüz
imanın ihanete beyaz bayraklar salladığı
anlamsız kuru ortadoğunun

Ağlayalım gelin
Filisti, zenci, Kürt ve Türklerin
kedi ezildi bahanesiyle bir düğünde
her yüzün akkora benzediği o hane halkıyla birlikte
gelin

Belki de ümitli bir avuntudur bu
kedinin kenara çekilip bir avuç suyla doğrultulduğu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/704022/her-evden-olu-cikmislar-icin-sagu.html>

Katmanlar

Su ile sınıdılar
susuzlukla...

dilini ıslatacak kadar içebilenler aşktan
çıkılan hangi seferde kan kuruttu kılıcınız
büyük arzular büyük sözler buyurur

kaldırım taşında yeşeren de
allahın kapılarında yitenle bir
gerçeği kaldırılabilir mi ki
bir kaç rüya üzerinde yürüyen

gerçeklerin kanunu ancak kendisidir gerçeğin
her türlü belaya açık durur sapkınlığımız aşktan
ölüp ölüp dirildiğimiz

ne kadar kaldım bilmem bu kuytu yerde
o ki aşkın yanından geçmez
nafikadır yalnız kendine işleyen tarhları sözcüklerin
ve başka delili de yok
gerçeklikler karşısında sevginin

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/706460/katmanlar.html>

Bağbozumu

uzun ve kestirmesiz
süredir ki yoksun

ağ taşı kaldırıp
yılanı öldürelî yok

seni görmüşler
bir kitabın kıvrılmaya alışık köşesinde
öyle dediler

duraksız akıp geçen sözcüklere
kırmızı arklar çiziyormuşsun

giydiğini gördüğüm son elbise
boydandı
ve kısaymış gibi
boynu
saçlarını toplardı
ellerini severdim, ellerini
kaybettim

demişsin

bağ kokuyor diye
öptüğün ellerimdi
her akşam içerek
unuttuğun

ekmiştim
aradığın huzuru

tenhâ avlunda sakîdir toprak saksıların koynuna

2001

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/706891/bagbozumu.html>

Gat Filizi

a ufacık kayık
a ağ'lama sûtûnum
bütün suların birbirine katıştığı dalyanı göksuyun
San'a kıyılarındaki gizemli balıkçıyla sözlendim

o dedi ki

biz birlikte ama yalnız
çıkalım bu sefere
yanımızda çokça azık
kırbamız dolusundan su

badeler içip sarhoşluğu geçmeyen hörgüce benzer dilimiz

dedim ki

olur.

neden olmasın
tutup kemerinden sevginin
canımızı çekiştirmek kadar sefalı yolları
şimdiye dek kim geçebilmiş

dedi ki

sus.

ziyan etmeden korktuğum bu yürüyüş
deniz üzerinde yürümesi gibidir ufacık bir canlının
ta ki canımız çıksın
göksel nehirlerin yol kurduğu
tarifsiz bir adaya

mutlaka gülümsemişimdir gat filizi ağzımda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/707709/gat-filizi.html>

Berivan

derin bir kuyudan çağlıyorsun
yerin kulağı duydu
cemredir çatlıyor toprağın
kabaran göğsün ılıcak
sonra fışkırıyor dalda tomurcuk
bahçelerde çocuklar

ben böyle bir sabahı karşılamıştım
sıvas gürün karayolunda
soluk almıştı kuşlar da
bütün bulutların yutulduğunu sanmıştım

ne kadar oldu bitem
yollara revan olduğumuz
çölden
dönsek gidilmez
varsak aşılmazmış gibi görünen

dünyanın merkeziymiş meğer
bizden başlayıp
hep bize dökülen efkârı asumanın

bak halaylar kuruldu
hâlâ sevgilimmişsin meğer
unutmuşum
çok toza bulandı üstüm
sevgini giyinmişim
saçtan tırnağa iyilik ve güzellik

düşmese dilinden çengi âlemi suyun
hiç durmadan ürpersem
ürpersem ve dünya çıldırıcasına dönse hep

bir gerçeğe bel bağlıyor türkülerde erenler
asılıyorum sınıdığın bütün yollara serin
bele, büyüt, emzir beni dilinle
kırk ağızda kırk kilidi yutan baharlar giyin

ateşler harlandı bak
yenildi yalanların feleği
kalbimin evi diyordum ya kavmine
seni sevdiğimden
durmaksızın
sevgilim sevgilim sevgilim

sen hangi çölde susadın böyle
hangi dergahta piştin
yurt, ülke, vatan
yerden göğre ellerim
yoksa sevgili yoksa
dünya baştan sona mı senin

.

şimdi.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/708401/berivan.html>

Soracaklar

..
sana
ucuza mal edildiğinden bahsetmelisin minenin
mim konulan uzun bir vedanın ardından
soracaklar
bir elif miktarı düşlerimizle nasıl yükseleceğini vavın

hiç konuşamadığımdan söz et
esirgediğimden bütün ateşli sözleri
ve baktığı yerde kalan gözlerimi aslında hiç görmediğini

gümüş muhafazalı bileğimle
çiçek desenli etekleri, rengârenk puşileri
ve gülüşmeleri arasından kadınların
yan yana, sarmaş dolaş geçişimi haber ver

ağlamasın diye çocuklar senden gizlendiğimi

bizi en çok kadınların incittiğinden bahsetmelisin
gün ağarmadan vardiya saatine yetişen
ve kovulurken herhangi biri
çok sevgiliyi nasıl seveceğini unutan yorgun kadınların
nasıl ümitle özlediğinden

onlardı
rüzgârın insafına kalmış kasvetli havaları
ılık yağmurlarla donatıp
avuçlarına indirme düşüncesiyle dönenler işten

sözlerin verilip aldanmadığını
bozulmadığını bağların
kürdün gelinini bir tükmen kızının avuttuğunu
en iyi şairler bilir anlatmalısın bir de
boşluğa salınmış şiirlerin soluyan yerlerinde
onarmayı nasıl da görev edindiğini güneş gibi sevgilinin
talan edilmiş ne varsa
yeniden kök saldığını toprağa

biz de anlamalıyız
sabahçı kahvelerinde adamların
neden kahırla sarıldığını çay bardaklarına ve izmarite
ve neden öldürüldüğünü Uğur'ların

anlatmalıyız
derin bir acının tahta topaçlar gibi sevince döndürüldüğü günü
evlerde bayram telaşı, yemek kokusu, ümitli türküleri Konya'nın
bütün kapıları ardına kadar açık
kocaman bir ülkenin eşiğinde bulacağımızı
bi dünya çocuk ayakkabısını

ısrarla gül dererken kanamış ellerle
nasıl sıraladığımızı

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/709410/soracaklar.html>

Duyargaçları Kanatlanmanın

.
İzin verirse saydamlığının kırbacı
kuzeydeki yosunları da öpebiliriz
salyangozun kabuklarına yerleşen
dişil hücrelerini de
imge kaidesinin
ışık hüzmeleri ortadan yarılmış
sessizliğinde
ürkütücü güzellikleri doğanın
kalakalmak
tanrılar buyruğunda güzelliğinin
sırılsıklam mı gerçekten
taptaze yaprakları defnenin
denize ayaklarını dokunduran ay şövalyeleri
ve kılıçları arasında hazırlanışın
yeryüzü tapınaklarının
suyun toprakla
baharın güzle dansı
sevinç bahçelerinden darmadağınık geçen
tütün çiçekleriyle bezenmiş sesler getirirken
aşkın bilinmezliklerine
amber sunaklarına sıçrayan suları adonisin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/711512/duyargaclari-kanatlanmanin.html>

Bizim Çocuklar

..

Urumiye gölü buz kaymağı tuttuğunda
bizim çocuklar çıplak ayaklarıyla kayardı
dağlandığım
ve gözlerimin ısrarla kanaması bundandır
böyle bilsin
sıcak toprağa çığlık basan Afrikalı çocuklar

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/712718/bizim-cocuklar.html>

Dalyan Deltası

..

Acımı dindir anuket
acıımı dindir

diyorlar ki

çağımızdan çok öteye
tılsım taşıyacakmış rüzgarlar
ak köpüklü sarhoş bir denize

öyleyse anuket
acım çok daha büyük

ruh, o hafif tüy
demek bensiz kıvrılacak
göksel ışıklarla aşklaşan tethys'in
sudan ibaret döşegine

söndüremeyeceksin
dilimdeki ateşi anuket

bu azap ciğerimi deşecek
aşkıyı kıskanmış olmalı
tanrıça şullap
ağrılarım
acımdan da büyük olacak

rengarenk naaşımı taşıırken
eriyecek
gözlerindeki sürmeli ırmak

gençliğimi tatsız yemişler yurdunda bıraktım anuket

söyle defne eken tanrılara
alışamadım yabancı yurtlukların eteklerine dolan
dolan, akmayan sularına

acım büyük, aşkı da
korkarım enlil üfleyecek ışıyan tüm yıldızlarıma

ilkin ay sökecek kutsanmış kalbimi

boynumun gözlediği öpüş izinin
yakuttan dağını da

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/713360/dalyan-deltasi.html>

Sönmez bir kandili Söylediğimdir

..

nihayet seni buldum
ve nasıl ağladım
nasıl
yani az önce.
annem ağlattı aslında
bir anısını anlatıp
keven köküyle yediği dayak izini
yani on yaşındayken ilk oğulundan
yani misafirler var diye çıt etmediği
kalbim öyle kırıldı ki

keşke sesini duysam
ve duyurabilsem sesimi

sen hep beni bulursun
saklı değilimdir
imgeye sığınma gereği yoktur sohbetin
çünkü ruhtur gerçeğin kulu
o çevirir herşeyi
o bilir
ve ona gideriz

bumerang gibi birşeydir hali pür melal
ele geçmez elde duracak gibi de değil

ne vakitti unuttum
çığlık cılığa koşuyordun
kırmızı bisikletin bile vardı senin
oğlanlara taktığın çelmeyi de görmüştüm
gül attığını da sahilden
canımın çok yandığını nasıl bilebilirdin

sonra.
çok sonra
ben de büyüdüm
en iyi gözetleyicisi olabilir insan kendinin
en hararetli savunucusu
köpüklü ağzında durup dururken bir şiirin

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/713578/sonmez-bir-kandili-soyledigimdir.html>

İncelikle Tatlandırılmış

..

Bahar...

Usulca yarıldı toprak sızdı nem
dedim ey özgürlüğün ağacı
sana ne oldu da ağlamadın hiç
goncalı uçların göğe yükselirken
kesilmiş kuşların sesi

Adım baharla karıştı ansızın
sılaya döndü şenlik ateşleri kalbimin
her duvara şiir
Batman'a cemreler düştü

Â'sıkken kırmızının a 'sı yok
mavilği de gök denizlerinin

Şöyle genişleterek ciğerlerini
soluklar almasa insan

Beyrut'a baharlar gelmiş gibi

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714421/incelikle-tatlandirilmis.html>

Â'min

..

Son ve en uzun soluklu hamle
Adınla başlarım...

Birinci bab

Yutkundum ve gördüm
sulardan erinmememiş sulardan geçtim

Beyrut iklimlerinden
anne ve oğul güzelliği

yan yana
dokundum
ilm an ladım
den,izi gördüm
bah ardı

Zaman kırsal bir dağ başında
yeniden başladı

Aya aya karşı
uyku uyanık arası
öylece dinledim

İkinci bab

ey şiirsel kafes
güneş su yüzün'deydi
sol omzunda ve parlaktı

O iki yakası biraraya gelmeyen kenti
su kemerlerinden aştım
iki güvercin nâr'ası

Ekmek, su ve kardeşlik
İncir, ceviz ve elma
bir bardak mavi su ve derin soluklar aldım

Hava güzeldi. Dinginlik, coşku'su

Su.
Yüzüme sürdüm, gönlümü kokladım
aşk sen nelere kâdir'sin!

İç'tim, iç'tiniz, iç, içelim

Üçüncü bab

Ey kısıtlayıcı zaman
ey kırmızı ey mavi ey çelik

ve ey nevbahar
ayakta uyuklayan mavi ılık

Hafifle, hafiflet
sabahın ilk ışıklarına kadar

ışığın özündeki özü

Ey kanıma kemend atan rüzgâr!
pupa yelken sürüklüyorsun
ip'eklenmiş saçlarımızı

Kızlar, kadınlar ve kız çocukları

Belki Viyana kuş'atması ön'lüğü
bembeyaz bir nikâh pastası

Aslımın gülüşü bey'az
beyza bir sayfa kadar açık ve buseli

Min: Dak

05.09.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714585/min.html>

Durulanmış Gölde Bahar

..

su zambaklarında yüzdüm...

sağnakların başladığı gölü beklerdi sabah
yüzdüm
yakınlaştıkça bulunacak

bir sokağa adımı verdiler
fabrikaları yakılmış işçiler ayaklanmadan çıktı

çıktılar bir olmak için pankartına sloganların
herşey ağırlaşmıştı
ve uzunhava söylüyorkendi Hrant
yüzdüm

ekmekle kavga su ile hava karıştı
kırıltı bahar toprağına değen topukları tayların

yüzdüm
her sözcüğüm kutsal

nesi var gül şehrinin yüzünde
sparta'yı giyinmiş suyun

sokakta
bunca gürültüsünde susuşun

sokuldum oturduğu masaya
bir mücevher kutusunu açacak gibi
elini daldırdı
hüzün

amatist.
neye yarar ki
gül içinden gülün bir dünya çıkmıyorsa
ve açmıyorsa nilüferleri bir öksüzün

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714981/durulanmis-golde-bahar.html>

Kalemin Vedası

..

Kambur dilbaz ve tutsak kalem satıcısıydı ellerim

Kanayan türküleri Al Awda kadar içli söyler
bulvarlar dolusu göçebeliğim

B'aşka f'ezâdır denize açılma özlemi kuşatılmışın
vira ıska düğüm sentezi aldanmışlığın

Ah!
ince perdeden sarılır tambur
akşamların kızıl saçlı boynuna

aşka kelâm bir kalem, bir kalem daha kırılır
mahzunlanışın efgânına

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715365/kalemin-vedasi.html>

Rahat gölgesi iğde dallarımızın

...

önce ayaklarını kaptırdılar
ellerini ve bileklerini
hiç özgür bırakılmamış

kapı açıldığında içeriye dolan dehşet
kum fırtınası ve aksanı Amerikalıların

bacaklar
bacaklar
bacaklar

biri diğerinden daha paslı
daha manidar
gıcırıyor basıldığında
duysanız parçalanmış bir yürek
nasıl kırıştırırsa yüz kaslarını
başaşağı duran insanlığımızın

intizar ve şükranla aranan
ne bir ekmek ne kırmızı ruj ne de rahat gölgesi iğde dallarının

bacaklar
bacaklar
bacaklar

mayınların parçaladığı

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715526/rahat-golgesi-igde-dallarimizin.html>

Yağmurda ıslıkla Yürüyen

seninle yürüyebilirim,
elleri kana bulaşmış bu dünyada bütün ağlarımı dağıtıp
özgür çocuklar için

içimdeki ateşle
aşiretine tabi olan düşsel gerçeği kabulle

evet özgürleştiriyorum
elleri
ayakları ve duvaklarıyla
kızaran ağızları ve sırnaşık tufalarıyla
kocasının koynundan
sıcağından sofralarının kaçıp sana koşan kadınları da
sakalınla oynayan çocukları
ve serçe parmağının meydan okuyan sürükleyişini
önüme katarak
seviyorum seni
akışını bütün güzelliklerin
ve şiirin biraz da kürdistanlısını

ayırd edilemezliğini aşıkların
seviyorum
savuruyorum çünkü
toprağın diplerine doğru ilerleyen tohumu
çıplak sözcüklerini bükümsüz dillerin

gel de
şu gizemi silelim
damalı puşiler bağlansın
daraltılmış omuzlarına endişemizin

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715697/yagmurda-islıkla-yuruyen.html>

Su Burcunda Yükselen Ağaç

..

ben seni söylerim bir titremedir ki
ağır ağır okunur
geyik avına götürür her tövbeliyi
sesimizde nilüferler uyur
karanfiller usulca patlar ağzında
bir bana ulaşır kokun

bütün dallarına kondurur sonsuz ağacının narı
acıdır taamı her kuşun
bulutun denizlere karıştığı, ayın zühreye

ağlamak isterim ipince
bir kız dağa çıkarken bulunur
gök silinir yer konuşur
ve kalbim tufan vaktini gösterir
hasretin

kaldır kaşlarının çatkısını sevgilim
gözlerin kum
çünkü hazırlanınız upuzun
buzlu ağaçlardan geçer soluğum erir yol

ay kırıklarından
nar çiçeği sabahlıklar giyinir ansızın doğu
güneş yükselir geçmiş günlerden an olur
göğsümden kırılarak geçer aşkı inkâra yeltenen sesin
sesin umudum

şiirin yeşillenirkendi mavinin anlamı değişirken
düşlerim doru taylar gibi savrulur
tutamam artık ellerimizi
kim görse bizi böyle
nasıl olsa nerelerde saklansa da vurulur

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/716346/su-burcunda-yukselen-agac.html>

Tuz Sürüncesinde Güz

kaidesini yitirmiş ne varsa
ötemizde aydınlığın
bizi aşan bir sevişmenin terli sızgısına
güz bağışlayan

yıkıntılar arasında
lavanta çiçekleri topladığımız nisan
sisler ardında büyütülen
ağaçlar üstüne edilen yemin
sodalı suların girdabına kapıldı
mendilimiz

ne kadar da gecikti beklenenler
kimseler eve dönmedi
takvim yaprağının sarardığı yerde
geçmiyor hüznün

akşam
yine boynumuz bükük
gelsen diyorum gelsen
sol gözüm seğiriyor yine
yoksa sesin mi bütün yolları aşacak
gelecek sözün

dilimizde adaklar bekleyen bir düğün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/716881/tuz-suruncesinde-guz.html>

Gözlerime sis çekerek süsleniyorum

yaşarken kaybolduğumuz ırmak
zincirleri eriten bir pişmanlık
dilimi ünlemlere bulayan nakkaşım
ey korku surlarının keskin ayracı
ibrişim urganı boynumun

bir ah derim bin yankı duyulur
nereye gizlesem
sesime sinmiş sesi doğunun

överim aşık olur cümlesi çöl kuşlarının
yerden yere çalarım da üstüne şehirler kurulur
kanatlarını doldurur çıkmazların rüzgarı
bir turaç Ereğ'ten havalanır

balını taşımaz olur incir
ansızın ruhsar kabuğundan kurtulur

sis çekerek süslenir sözüm
gönül astarı narin, şahinlerin dili pek
yırtılıyor ruhu ruhumun

ey hesen evdal köprüsünde yollar
bağlayan ağız
zap suyuna aktı gözyaşım

sırrım küle döndü
yaslandın gitmedim mi
geldin dayanmadım mı
gülşeni bağı nereden geçiyor sebatın

boyunca hatmiller geçti
senden doğdu da bin kola ayrıldı nehir
teni yokmuş toprağın
başlamazmış, aşılansayınca söz

nerede yapraklar hışırdasa
nerede tutuşsa bir köy
yanmışım

Bitlis'ten çıkınca kırılır yol
denizler yutmuşa benziyor şu göl
kim görse imrenir
ansızın ve masmavi ışıldar yüzü

siradeğ unutulmuş bir çiçekmiş
mum gibi yanan kızların elinde geceleyin
sessiz ve içine kapanık açılınca gün

ey nice kıyımlar görmüş botanın hırçın deresi
sardunya gizi, ergenlik çağı
harlanmış dağın
elif gibi kapandı sözü insanın
gözünü karıncalar bölüştü
bir kuyuda ey'lenir aşkların gizi
çalkanır
ada görünür ve â'nın sisi çözülür mü

bir tebessüm
bin bir tebessüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/716993/gozlerime-sis-cekerek-susleniyorum.html>

Bir İnciye Cevir

..

lutûf senden sanadır ki
cevre geldik güneşliğinin yüzüne

üstüm başım şek
kalbimin ayarı bozuldu bozulacak

olmasan ah! sen olmasan yüzümden dökülecek
susuz bir yazın çocukları bin parçaya denk

sormuştum, yine sorayım belki bilirsin

yerin yüzü ne zaman aşk olacak

ahde vefâ dediğimiz saklıdır kursağında istiridyenin

ki odur en mûtena intihârı insanın

bir senin bir benim bilmediğimiz

neydi canım neydi
sende olup başkasında olmayan

ya neydi gizlendiğimiz börtü böceğe
tekmil söyleneceye
neydi

bilirim

bilirsin bilirsin de söyleyemezsin
aşkla dolan o şiirsel kafesi

ah! suyun yüzüneydi rüzgârımızın hükmü
suyun yüzüne

diplerindeydi süngerimiz incimiz
cevrimiz bunaydı yittiğimiz buna

ne sende bulunurdu canım
ne serde
yetip yetip kaybettiğimiz...

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/717642/bir-inciye-cevir.html>

Akşam Dişlendiğinde

...

Pembe ufku ısıtır...

eğer durduğumuzda topraklar kaymış olmasaydı
uzun bacakları üzerinde yayılan otlar kokusuyla mest olmasaydı rüzgarın
külü dağılan sigaranı alazlamasaydı geçerken dağlandığım ayrılıklar

güneş her kayıp ilerlediğinde ufka
anımsamak alıp götürmeseydi kalbimi
durup, durup yeniden başlamasına
sonsuzmuş gibi şekiller alan melodisinde aşkın

bütün ayçöreklerini çocuklara dağıtmasaydı Afrika dayken annem
ben böyle

sanki o bozkır dağın herhangi bir anında
ellerini rüzgara tutmasaydı yaz dalları gibi yüklü boynun
alıp getirmeseydi akşam eğimlerinden kızılığını alındaki efkar
dağlarda yakılan her ateş sokağa çıkmasaydı geceleyin
ve annem tülbentleri oyalarından söküp
çivitli sulara durulamasaydı hergün
ben böyle şimdi

buharlaştıran soluğumu ve kırmızı hırkamı
ve buz tutmuş ellerimi böylesine inceltmezdi
çok ama çok uzaklarımızda savrulan yıllar

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727087/aksam-dislendiginde.html>

Çiğde Mim

ışıklarında açılıyorum denize
iki uzak dağ uzak mı sahiden
gerçekten
gökyüzü neden büsbütün öyle
saçın, dökün yağmur ol
üşüyorum kar bezediğinde

yatağını unutmuş nehirlerle benziyor
zamanın ruhu
bir anda açılmış gibi "ipek yolu"
bölüşülmeli kıyıda köşede ne varsa
kölesi olmadan eşyanın
uzak asyadan ta! Filistine

bütün taşları saten eldivenlere ilikliyorum
Felluce yıkılmış, parmak uçları
mor ve sızılı insanın
uykusundayken şehirler kaç çocuk öldü
öpücük gibi kolay
beni de öpsün

incinmesin hiçbiri
sokaklar mermi kovanlarıyla dolu
upuzun tünel
upuzun ve masmavi bir geceyi alıp
merkezine taşıyor
büyük bölüşümlerin
bir melodi yükseliyor bazen
By cohen ne söylüyor
anlamıyorum
ama herkes biliyor
herkes biliyor
biliyor

çöz
çöz istiyorum kayan yıldızlarını göğün
ve beyazda üveyli
dokumayı öğreniyorum şiiri
kalbimi, özlemi
bir yaraya
bir gökyüzüne
bir de silebilmeyi nemli gözlerdeki hasreti

her an az ötemden geçtiğinde soluğu
dünyaya kırıgın uyanınca bir çocuk
çok koşmuş
çok yorgun, çok büyük bir gürültü
susuyorum
kış gecesi köpek ulumalarının yığıldığı Bahçesaray' a
karların ışıldadığı sabahlar büyütüyorum
tam burasından bağlamak için
unutulmaz şark masallarını
şiir şapkalı çocukluğum
çiğde mim

buraya
kardan duvarlar erisin bıraktım
sarmaşıklar kollarımıza yürüsün

iyileştiren tılsımı varsa güneşin
bir toy
bir zılgıt
ve ansızın halaylar kurulmuş
leylim ley
leylim ley
ölesi tutmuş yaşamı büsbütün yeşertsin

~

.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727407/cigde-mim.html>

Her şeyin Erimesi Erimesi Her şeyin

...

benim ağırlarımı bir rıhtım büyütür
hırçın sularıyla üstüme, üstüme gelir denize doğru kıvrılan sesin
eriyip gitmesi iki dakika içinde her şeyin
bir silah namlusunda korkunun, umut köprülerinin

sarı buluzu ters giyinmenin erimesi gibi
omuzlarımda ateşin

yeşil yataklarda beyaz incilerin dağılması bu bahar
tahta sandalyeli bahçeleri evlerin

güneşli karmakarışık hızlı ve akışkanlığı önlenemez
derinliklerinde kaybolmak hayallerinin

ne kaldı öz'lenecek
bütün kuşların uçuşmak için seçtiği denizimizde sevgilim

....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727713/her-seyin-erimesi-erimesi-her-seyin.html>

Salık mahallesi bindokuzyüzonsekiz nolu sokak'ta Ay'şem

...

ellerimi suya daldırmadan nasıl içebilirim
koşturduğun sokakların üzgünlüğünü Ayşe

sizin mahalleye pavlonya ağaçları dikmemiş başkan
bahanem hazır
sırtına aldığın kardeşini indirdiğinde çatırdayan göğsüme
senin için ölebilirim
bütün şehre düşer gölgem

....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727964/salik-mahallesi-bindokuzyuzonsekiz-nolu-sokak-ta-ay-sem.html>

tebessüm

yağmurlu sabaha uyanan nisan
özlem açtı bugün

kedi mırıltısı
ve çatkısı baharın
zaman akıyor sanki

başlıyor insanın da
hâl dilinde anlattığı
baş ağında kalan buğdaya benziyor bazı

asumanı mı seslerin dökülüğü
ruha işleyen tel, tel

mevsimlerin çemberini oyuyor rüzgâr

sen gel de
bana bir kılam söyle
üç gün, üç gece sürsün

sözlerin baş ağı öğünsün
düğümü çözülsün muskanın
geçeyim

sonunda
en sonunda
bağrındaki durgun ve cam gibi o nehir
kendi Denizi'ne dökülsün

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/728656/tebessum.html>

Ovada haziran muştusu

...

Sabırsızlığını seviyorum ellerinin
ümidin arkadaşlığını
kendimle dalaştığım o dağa çıkmayı her sabah
hatırlamayı yaşamın tazeliğini
konuşmayı sökmemiş bir bebek gibi kök salmayı yanıtsız sorulara
ve bir savaşçı kolaylığı içinde sürülmeyi namluya
kulağı dikişli 21.yy için
kenger toplamayı doğuda
seviyorum...

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/729277/ovada-haziran-mustusu.html>

Ellerimizde rüzgar söylencesi

..
ben tepeden tırnağa el
ondan başka hiçbir uzvu olmayan
tepeden tırnağa güneş
tepeden tırnağa sevgiliye bezenen
bir uçtan ötelere ağı sızdıran keş

,,,orada kim var öyle
bu tıkırtısı dinmeyen yokuş
adımlar dolusu metalik öfke kimlerin
susun biraz
biraz dinleyin

ellerimden başka neyim ki ben
uzanıp dokunmasam avluya
avludaki çardağa
çardakta dalgın sevgiliye
sevgilinin dünyalar bağışlayan göz bebeğinde asılı tuğa
ki ellerim neye benzeyebilir onun omuzlayıp durduğu
bir haziran gecesinden başka

-neredesiniz bu suretsiz sesler de ne

ne zamandır burada bir elden ibaret durmaktayım
kübik çerçevesinde Bursa'nın
tepeden tırnağa yeşil
tepeden tırnağa kırmızı yaprağında kestane ağaçlarının
çiğ tanesi gibi akıp Kirazlı yaylasından dünyanın
akıtması mavi boncuklu tayla birlikte büyüyen
ve bölüşen ellerini kendinden gayrı dokunacak ne varsa

öğrendiğim çok oldu
keder balkıyan alın çizgilerine tebessüm bırakmayı
oğlu savaştan dönmeyenlerin
yok hayır dokunmadım
dokunulmamalıdır
ibrişim tezgahlarında keten çözgüye
parmak uçlarına ve pespembe meme ağızlarına aşık kadınların

burada kış kokusu ellerim
burada imtiyaz
tezek istifleyen şarklı gelinler gibi kıkırdamasını gizleyen bazen
bazen de tepeden tırnağa yas

şefkatli ellerimde rüzgara benzeyen bir giysi
tuhaf mahluklara bile gizlenecek yer bırakmayan kışkırtısı baharın
baharda aşkın
aşkta kavganın
kavgada yarım kalmışlığı bir öpüşme hissinin

tepeden tırnağa vaad
tepeden tırnağa devşirmek eylemi
telefon rehberlerinde munis bir ses bildirimi
bir işçinin
çay molası bebek emzirme odası pembe önlük kimlik kartı
tepeden tırnağa görev
tepeden tırnağa grev

benim vahşi ellerim
bırakıp giden bir gece vardiyasını
olgun yemişler gibi en tepesinde uzaklık ağacının

öyle acımasız öyle kemikli öyle kılı simsiyah
ellerim sevimsiz iğneleyici kumarbaz ve ayıptır söylemesi
kanlı bir kılıç gibi sevgiliyle aramızda upuzun yatmaktadır
birbirine sarılarak

ellerim ki sevgilimin ellerinden başka ne olabilir
defalarca diz kapaklarından kavrayıp yenikliğin mağrur ışıltısını
ve parmak uçlarıyla sıçrayıp bir yıldıza sigarasını yakacak
kadar tek başına alaz

donakalmış geceden ateşler içinde alınlara uzanan
günahkar ellerim
esirger tilsimini herşeyden ve herkesten
evet her şey ve herkes
uzun uzadıya bir güneş eğimince okşanan ten

ellerimden başka örülmüş kaç duvarım olabilir ki benim
demir levhada 'çıkılmaz' yazısı
ve 'köylü yurdun efendisidir' beyim diye ünleyen bir ses
karşı kaldırımdan geçen şehirli kızlar oğlanlar
ve onların bütün köylülükleri
benim ellerimden başka neye benzeyebilir

öyle belirgin öyle aydınlık
öyle korkunç ve unutkan

, -hey kim var orada
bu hangi dilde söylenen türkünün sonu

koğuşlarında kuş uçurtmayan bir hapishane tünelidir ellerim
paslı konserve kutusunda ve incecik bir sızıntısında güneşin
her sabah kanayıp her gece toprağına yapışan

bu benim ellerim bir büyük hatıralmadır
birbirini öldüren kürtler ve türkler arasında
bir büyük kamp ateşi
alazlandıkça sesizliklere gömülen
türküden şarkıya oradan alaturkasına Afrikalıların
bir büyük soluklanma bir büyük oruç
bir sıçrayışla dağılacağından korkulan ellerim

söylemesi ayıp olmasın
devasa fakat delikanlı bir bekleyişin tam kırkinci yılında
derin uğultulu ormanlar sırlı kapılar ve menkıbeler ve serin çağlayıklar
sevgilinin her soluğunda uyanan

Hakkari'sinde dünyanın bir ergenler akşamında
ürpermeden savaş çığlıklarıyla
çam kozalağında kuş tıkırtısını dinlemeye ayarlı bir suskunluktur ellerim

ellerimin rüzgarıdır alıp giden her şeyi
ağır bir yükü az önce bırakmış gibi yorgun
az önce masum bir kağıtla incinmiş gibi aptal ellerim

benim ellerimden başka neyim var ki
siyah derisini okşarken bir çocuğun yanan
yanarken titreyen
titrerken ölen lehimli ellerim kadar çıplak

cansimidi giyinmiş ellerimi çizeceğim
şurasına akdenizin
altında gümüş pırıltısı kıbrıs menekşesi
sallanan koltuk
koltukta yaşlı Borges
ne yana yaslansa bütün bildiklerini unutacak gibi serin

başka ne işe yarayabilir ki ellerim
ovmasam annemin kireçlenmiş boynunu
pazen elbisesine dokunmasam orada açılmış mürdüm çiçeklerini

ve oturarak namaza durduğunu görmese ellerim
neye ilaç karabilir ki

yok bu benim ellerim kendini anlatmaktan utanmaz
yumuşak eğimli
özlenen vadiler gibi güneşin kaydığı
otların biricik eylencesi
sönmüş yanardağların ulu göllerince ıssız
ve bir ayna kadar yansıtıcı her şeyi

oradan oraya seyirtirken
bir yılan gibi kıvrılan kendi içine
uzun uzadıya keder ellerim
uzun uzadıya beklemek

„-züleyha nın sabırlı bekleyişi
kimsin.
neden sesin yok_

benim şu ufacık ellerimde artık ne hülyalar olabilir ki
tepeden tırnağa sevgilimin elleri
tepeden tırnağa birbirine karışmış
ve kan durdurmaya abanmış
- ağır ve ıslak bir çift sargı bezi

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/729854/ellerimizde-ruzgar-soylencesi.html>

Soğutulmuş akışı doğallığın

..,

çakal seslerinden irkilen dağdı
göçtü
kocaman yığınakta bodur bir serüven
atını kızıla boğduran gecelerin birinde
geri dön
sokağı yadırgayan bakışa
sezgiye geri dön
tomurcuklanmasına ağrısız bir günün
çocuk cıvıltılarıyla sulanan taraçasına kuzeyde kalmanın
aynanın boşluğundan yakala
son bakışını
kördüğüm
sözcükler çürür hatta eriyiktir sen rüzgarla çözü
bütün sonuçlar ölüme çekilirken dönülür
aşındırılmış patikadan
sökmüş düşünceden
geç
binlerce kabilenin izleğinde duruyor adım
,, bir madenci hassasiyeti ile her nesneyi yüzüme ve gözlerime bulaştırıyorum sevgili
anlam
o çokça eritilmiş maden
artık uyumsuz sınırlarıyla anılmayan dip not
büyük bir kavisle uzadıkça uzayan körfez
ve karıncanın dev adımında çakılın olanca yükseltisi
durmaksızın düşülen
geçip kendimi baka kaldığım
o yer
senden ibaret bir yelken
uzak, karmaşık ve ağır yükleriyle alabildiğine dem

..,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/830486/sogutulmus-akisi-dogalligin.html>

Sudan Elllerinde Karpit Tutanlar

...

gerçeği şakağıma dayadım
söyle dedim

çıplaklığın delilik olduğunu

kelime iliklenmez biliyorsun

vuruldu

inanmazsın güpegündüzdü
kimse yere düşmedi kanamadı kimsenin umudu

öyleyse dedim
kargalar her yerde serbest
bölöl kafeste tutsak demiş Firakî

minicik bir kova içine bütün kumsalı doldurdum

senin ağzının dumanı asil atlar soysuz eşekler bineği
benim mosmor dudağım

şakağıma dayadım işaret parmağımı
söyle dedim

kedi yakalayabilecek mi bir gün de kendi kuyruğunu

sormazdım
öyle dimdik sormazdım
vurulup yerde upuzun ıslanmış ve unutulmuş olmasa
sudan elleriyle insanlar

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/831206/sudan-ellerinde-karpit-tutanlar.html>

Yakıp kendini ısıniyorkendi bir halk

'''

açılın
şöylemesine
en büyük masanın en görkemli yerine
yeryüzü tanrılarına ayrılan sofraya bir tabak dahil edildi çünkü
atinalı timon un sesi eşliğinde

yüce halkımız
sayın basın mensupları
bilirkişiler ve asık yüzlüler
bir kum parçacığı nasıl ayrılıp küçüldü
koca kayanın böğründen
biz de öyle aşınarak geldik bu kutsanmış tepeye

büyük ve süslü olmalı olacak olan her şey
parmağınızdaki yüzük başınızdaki taç
değil mi
en okkalı taşlarla dikilmeli mezarlarınız bile

sağlamlaştırdıkça iktidarınızın kumaşını
yırtılsın yüzünüz
öyle ki göz gözü görmesin saadetli yükselişinizden

yüce halkımızın hizmetkârı ve akıl tutulmasına panzehir erdem
vıcık vıcık bir çözülüşle istifleniyor
açın masalarınızda yer

acıkın. tıka basa acıkın

'herkes sevgilisini öpmeye koşar gibi geçsin yerine'

'''

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/831768/yakip-kendini-isiniyorkendi-bir-halk.html>

Parmak uçlarından bir limandır akıyor

'''

sesimi limana yatırdım
içinden yürüdü insanlar
içinden çınladı ufaldı dağ ve dağ gibi üzüncülerin boca edildiği anlar

oğlunu karlı gecelerde yitirmiş anneler geçti
ardından
yaslı dumanlarıyla adamlar ve sus.
bağırış, küfür ve sadakatli dindarlar

yanılmak.
o büyük zarafetiyle kamçı giydiriyordu düşünceye
düşünce
kıpırkırık

yanlış yanlış yanlış

bir duvar yazısında soluyordu karanfiller ve yaşamak

kurtarılmış şehirlere batık agoralardan gidilebilirdi o zaman
bazı sokaklar yakasından silkelendi adamı kabul
kabul İzmir de öpülmek bir içki kadehinden hızla sımsıcak
sersemletebilirdi
Ağrı da ağırlandığımız gibi asılı kalmak

kalimera yazılmış olabilir taş balkonun menekşesinde
ve ben kendime zulmettim kabul edilebilir
traş kokusunu çoktan da çok unutmuş biri olarak

ağız dolusu ürperebiliriz
varım
fırtınalar taşıyabiliriz
yeşil bir duvara yaslanıp parmak uçlarımızla
sindirilmiş ağulardan bin baldıran çıkarıp

'''

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832120/parmak-uclarından-bir-limandır-akıyor.html>

Sesin düşüyor hem beyaz

'dünya' şimdiki zamanı içerir biliyorsun
biri mağrip mağrik öteki
çekip avuçlarımda biriktiriyorum

elif, alfa, an

ipek bir mendile benziyor kızıl ve kırgın
buna inanıyorsun

çoğul kınanmıştır çoğu kez
çürümeye durmuştur ağızda söz, duvarda kahveci güzeli
ve serçe parmağında kuş sektiren baharat
safran nasıl da nazlı bir çiçektir

bir özlemek gelip dayanıyor kapısına dünyanın
bilmiyorum nasıl söylenir
beyaz çarşafların bir nehre benzeyebileceği
nasıl anlatılabilir ki
el ilah İbraniceden gelir

anlatamıyorum
paramparça bir tat bırakıyor yaşamak ağzımda
şurasına kadar dalıyorum ince sızının
yok
yalnızca bir dil biliyorum ben
Sümerlerin papirüslerde unutturduğu

.~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832657/sesin-dusuyor-hem-beyaz.html>

Nem varsa İstanbul olur

..

öyle bir yer yok
inip baktım
akşamları bir erinci bölüşüyoruz senle
kaplan ağzını jiletli çanakta ısıklıyoruz
Makedonca bir ninni tutturuyorum

geceyi sakla bana
ve suya ve masaya ve çözülmüş dile işkenceden
ben kimsenin güneşi değilim
kimseyi tanımıyorum

elastik bir tez konusudur yaşamak
zehir zemberek derken zamanı anlıyoruz

içindeki dağa dön
kuytuya yasla avuçlarını
al şarkılı akşamları dök yüzüme
yüzüm ki bir buluşmadır
tozla kaplı çerçevenin parmak izinde
kerpiç duvarlı uzaklığın bükülebildiği anda durur sır
uzaklık yastır demiştim
içe kıvrılır

sabırla birbirini teğet geçer göksel her şey
biz yerle bir
yeksan mı demeliydim
acıyı tuza yatırırmış eskiler

yüzün
yüzüme yasladığım umman ı muskat
sen herhangi bir an'ı gözlerinle içerken
buğulu bir gölden çıkagelir ne varsa

parmaklarının ucuyla yükselir ortodoks balıkçı
İstanbul olur
toz duman yıldız yıldız bir deniz
göğsünün tüttüğü yerde orman ve kıblesini yitirmiş hacılar
ışığa döner tutuşur

inip baktım ölümler ülkesine kimse yok
biinsin için söyledim
her şey dönüşüyor kendi melodisine
kısıvrak sımsıkı upuzun
ve derin

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832941/nem-varsa-istanbul-olur.html>

Ben onu bir kuytuda söyleşir buldum

...

kavak pamuğu yüküdü zaman
diz kırıp yanında bir an için görüldüm

dedim
göğsünde rahle bu ben kimim
uğundu kıvrandı ellerinden terledi

ne sen sor ne de ben söyleyim

bir gölgeye türlü baharlar döktüm
dedim
çarçıra yüce meydan ya boynundaki nem
dağlandı küskündü sırladı urun

ne ben gördüm ne de sen dinledin

ben onu kâh darda kâh gülşende salınır buldum
dedi
kabuğa da baksam divâne bir âşık olurum
el'lerin belinde gezinir şimdi

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833365/ben-onu-bir-kuytuda-soylesir-buldum.html>

Sıcak ülkeler geçiriyorum aklımdan üşümesin çocuklar gibi

...

sayılsaydı katları gibi'den
çok tanınmamakla ünlü istasyonlar geçerci
mezopotamya yazardı örneğin
İzmir de karşıyaka vapuru durup şöyle bembeyaz
gibi gelirdi şurasına boğazımızın
galatadan gece geçerci
sivastan kopup gelmiş bir ayaz
benim uzun saçlarım kıvıl kıvıl
bir açtım bir örttüm yeniden açtım
gibi uslanmaz
sayılsaydı katları gibiden

gibi.
ne garip bir sözcük
ürperdiğimde aşktan
iki şeyle buldu bizi acıtan gibi
deli gibi sonsuz gibi
düpedüz yadırgı baktığımız gibi'lere uyan

ışık geçiren bir şeye benziyor gibi
gibi korkak gibi masum gibi sıradan
bir ıslıkta toplayıveren karıncaları
ıslak bir şadırvan altında

aklımı gib'ilere verdim yedi düğümdür artık
bir kadehi tutar gibi dikkatli ve cesur
gibi arzulu gibi mağrur ve inatçı
bir gece yarısı öperek yumruğunu
rahova tüneline geçip
tiananmen meydanında bir tankın önünde durmak
gibi kalp atışı gibi akışı kanın
çıkarıp ayakkabını bir zalime fırlatmak
gibi
yataklarına sürtünerek geçen nehirler
gibi suyundan uzak
gibi malum gibi bahtiyar
katlarına ayrılısaydı gibiler
birleşseydi sonra upuzun
varoşlarında midye kokan o kentlerden geçip
çok eskimiş ellerimle sımsıcak

yeşilinde limonun hem ağacından uzanıp almak gibi tazecik
denemek gibi bir serumu damarından son susun
sevişmek ter kan içinde sevgiliyle gibi yaşamak

annemin uyarılarıyla düşü vermek diz kapağı üstüne
hem yeni örülmüş kazağı sökmek gibi
suçu suçla yönetmesi devletin
yıkılıp kalmak ayaklarımın üşüdüğü yerde
ulaştıracağın bir sözcükle ısınmak gibi
gibi tezat gibi yağma sesi yağmurun
gibi durmaksızın yol almak
taştan taşta çırpınıp

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833503/sicak-ulkeler-geciriyorum-aklimdan-usumesin-cocuklar-gibi.html>

Uzak bir virgölün içten içe dokusu

~

sevmeni istediğim gibi seviyormuşum huzuru
eğilip kulağına dünyanın
huzur aşktır diyorsun
inanıyorum
alnında yıldızla dolaşınca böyle

bize durmaksızın sen
taşı tanrım

gerçekler mabedine götür bizi

burada sisler, beton yığınları
sen bizi seher vakti
çok ayaz
çok sırıla kaplı
dudağımızın patlayacağı bir kuytuya götür

kalbime iyice sokul
dinle
dügâh çark ı çemende yek usûl

bize dokunuşundan söz et
o ipek terennümlerin
küşkünüz
hem kırgın

karşılaşmamaktan
iki kapılı bir yerde yeniden sözler indir

dut ağacında böceğe sıvanmış dalız
titriyoruz korkudan
dokunursan kaybolacak sanki
gerçeğin içinde, geçişsiz hayaliz

bizi bulmak fiilinde bir yere götür
alacalı damarına sevmek sözcüğünün
gezdir, taç yapraklarında sonranın

bir çırpıda açılan gürültüsüz güne eriştir
-gece de dahil
çözölsün düğüm

bir frezya konuyor aramıza saydım
bir iki tedirgin cümledeyiz
ben'beyazdan açılış
goncaya dönüşen hız
devinim, yükseliş ve soluş

içimizdeki patikadan savruluyoruz
anarşist bir ormana

yağıyor mu, ağıyor muyuz
aynı anın debisinde
belli bile değiliz

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833878/uzak-bir-virgulun-icten-ice-dokusu.html>

Deren dağı İbrişim urgan

...

umut bu ya bizi öldüresiye döven
bir çift öküzün boynunda ezim ezim
hiçbir kuşkuya yer kalmadan sapanıyla vurulan umut
Fırat bu hem derin
beşinci iklimde doğar Malatya' ya omzunu verir
Sıffin, Rakka oradan Kufe ye zahriye döker
göğeri
bulun beni.
bayındır şehirlerin viran taraçalarından tarihin
ben ki kendimin çırağıyım
dövündüm hem kor benim

alıp terkisine bir katırın taşıdılar gövde mi

gövde mi ki

buğdaylarca savruldu yeryüzü sofralarına çıt etmedi
ah şu başımda dönen uçsuz bucaksız tarla
göğekini*
ben de şairim unutulsun için şuranızdan geçmiş son havari
alın serpin tuz ülkesine, bakın nasıl da eskidim
geçin beni.
hılat doğurdu, Dicleyim
çok renkli kanolarla ve uzun uzadıya Fars Denizine dökülün
rahimdir göğsüm, ölüsün yüzüstü komaz hem serin

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834207/deren-dagi-ibrisim-urgan.html>

Yirmi dört diya'dan bakakalmak

...

~zaman, koşarak geçerkendi

üzlerimizdeki her şeyi hırçın suların yatağına fırlatıp, sonsuz bir sürüklenişte ve durmaksızın katlanarak, zamanlar üstü bir i zaman hangi bin yılda durmuş, bizi hangi ayraçta unutmuştu

derinliğin bulanık düşler kurduran yapay ferahlığı ve aşk diye yüksek dozda içilen
ama öldürmeyen
o kenevir kapsülün
içinde olup bitiyordu her şey

~sen de, ben de, onlar da görüyordu

„sonra
içimizden biri.,
çölde bağı delinmiş olan.,
dilini ısıran tuz tadında buldu
boğulacağı denize ağıraşağı inilen o körfezi

.kimse yoktu.

noktasızlığa övgü ve kırsal bir yenilgi içindi durup. uzaktan uzağa bakmak

yani
ansızın değil
ağır
ağır
ağırırdı
uzaklık ağacının en kuytusunda asılı kalmak
yani umarsızlık
yani alev alev tutuşmak el ele
yani bir yokluk zamanında
yani bir suyun ışığına doğru taşlar sektirmek
yani seslerimiz ağırlıyken ve çok hasta düşmüşken bir halk
yani ağrı ve isyan
yani Süraka nın ayağını kaydıran kumlarla dans
yani Maraş işlemeli bir tabutta taşımak
~bütün çiçeklerini kırların
yardan düşerken yani

yani ufacık bir kökün hafızası gibi toprağına sımsıkı sarılmak
ve bir anda bırakılmak
~ kor çerçevesine tarihin
yetimler korosunda kesik yankılarla upuzun

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834453/yirmi-dort-diya-dan-bakakalmak.html>

Dalina k s kır böceği ve  ebnem

...

vadiye uzanan kayaların eliften oyukları
divan değildi oturduğumuz
unutmadım uçta bir yerde duruyor  ebnem

aynı iğnenin ucunu nazikçe bırakıyor zamana
ve plak kulağımıza fısıldıyor
metin olmalısınız
yüzleri eritip döken aynalar kar ında

bu öğreti, buz olmadan asla tutulamayacak suyun erimesiydi

tahta atlarında demir süvariler
nektarlı vızıltısında kova ve bahçe
bahar değil
bırakıp gidilecek uzun hazırlığımız

süslenen herşey
yükseltiyor insanın durduğu zemini

ne kadar yanlış varsa o kadar ıslanıyor dilimiz

külden kalem yıkılıyor karşımızda
kanıt mı lazım
 l m  gösteriyoruz

Liszt   zm   olmalı ritmin üst anlamını
ışık geçirmeden bin yıl daha
d       n e b i l i y o r m u s u n u z

artıyor parlaklığı
bilgi vermiyor bize, sezgiler ku anmı  zaman
elle tutulmayan tanrıyı kulağa fısıldıyor

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834709/dalina-kus-kir-bocegi-ve-sebnem.html>

Seyirlik bir yer

...

yıldızlara bakar insan sevgilim
gece olgunlaşınca

ilk tahtaya dokunurken
ilk yudumu alırken içkisinden anımsamanın
duvarın birinden aşip diğerine kol atar sarmaşıklar

sürgünlü bir hikaye

gün biçim almadan önce de ay oradadır
sönük bir hilal eğilirken de gece

kutsanmış anlatılar seyir halindeki gemiye benzer
ve gizli bölmelerindeki şaraptır bilmek
hareket ve karanlık
duruş ve gitmek

almak için doludizgin hazları sevgilim
diğer yarından bir güzel

mor salkımlı gökyüzüne benim için de bak
seyirlik değil seyir halindedir her şey

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835024/seyirlik-bir-yer.html>

Acının anaforundan geçiş

...

pürüzsüzlük suyun ve havanın tenidir sevgilim
toprak damarlıdır biliyorsun

leylak mayıs çiçeği
rıhtım olmasaydı kayalar dinleyebilirdi dalgaların sesini
sesin kulağı sağır

göz yeni bir giysi ve yeni bir anlamlandırma büstü
ibrahimin baltasında asılı
ibrahim ibranicedir diyorsun

ve acının çarpıcılığı küçük suların işi

sayısız kıvrımlarla akıyoruz
anımsamanın huniden anaforunda
sevgilim sevgilim
işte eylül ve ben diyorum
kendi saydamlığından bir yay geriyor nisan

atılıyor

kardeşlerim!!!
yan gelip yatmak yeri değildir, maden ve asker ocakları!

sokağın cehennem ağzından kardeşlerim sözcüğünü alıp
karın deşenle..,

kurbağalar bir halkı öperken biz durmaksızın sevişiyoruz

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835239/acinin-anaforundan-gecis.html>

kimse yok mu

yine pencereden içeri bir çocuk uzatılıyor
babasının sırtında ölmüş gezinmiş

ne sarmaşık
ne atların tıkırtısı
ne de çığlıkları kimsenin

öpücüklerle uyansın her sabah
öz suyundan yaşam fışkıran hayat
güldüyün
güldüyün
güldüyün!
katledilen filler gibi üst üste yığılıyor acılanmanın dişleri

yine kaçacak yer yok
birbirini bileyen emperyal dişliler
mülkiyet elmasının kurtçuklarıyla ısıldıyor değişmiyor, sanki değişmeyecek
hâbil ile kâbilin
olur olmazı

söyle
türkümüzü kelebek vadisi
dinlediğin zar nasıldı

kardan mor kuşak sarmış dağları
ağulu, gizemli çifte kavrulmuş ciğerim
saçıldı mı seslerin simi
tepelerden aşağı

kimseler yok mu

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835511/kimse-yok-mu.html>

Yüzümü masaya yatırdım yüzün

...

soğuk bahçesinde çocukluk günlerinin
hiçbir ses germiyor gecenin perdesini

kaçış...
buyrukların buğulu nefesiyle, eskimiş izlerin üzerinden
rüzgarın eğdiği ağaçlar
solgun bahçenin biricik süsü

gürültüsüz ırmaklar ve onların tortulu hikayesi
sadık kalınamaz zamana

avuçu kadar denizi dağlara serpilirken gördüm
büyümek için gidilmeyen dağlara

zaman nasıl bir şeye benzer ki

beklenmedikler odasında aklın

ben bir yerde yere düştüm
belki de çakıldım. anımsamıyorum.

tel örgüde parmakları bir adamın, sigaradan sararmış
sarı çiğdeme benzete dursun kederi Gülten Akın
ben gördüm
kaçarken, saklanırken, dövülürken
titreyen ve o kır düşen tütün yaprağını

hep dağlara sarıyordu
şairler hep denizlere
içinden asfalt yollar küskün kaldırımlar
ve orada öylece duran bir 'o' geçiriyordu
kimileri
sularca çalkanıyordu bir kol
nehirlerden alıç düşmüş gömleklerle
sökülmeler, kırıksıklıklar, düğümler
hırka alıyorlardı omuzlarına sonra
pazarlar manastırlar ve çiçek ormanları bazen

-özlemek bağımlılık
ve yenilgi biriktirmek-

dağlara söylensin için var ne varsa
ya da bir kadının boynu için usulca sabahın
erkeninde
yarıdan sonrası ışık
yardan sonrası yarısı dünyanın

yarım

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835745/yuzumu-masaya-yatirdim-yuzun.html>

Geçmemiş geçmiş için bilet lütfen

...

bir gün geriye döndük
doğum çığlıklarından
tanınmamak için, bizi biz yapan sokaklara...

ağını topladı adamlar ve onların kadınları

kediler bahçeler devrimler ve günler satın aldık
ironik çeşmeler
büyük saatler altında büyük gongu serkeş develer gibi bakakalmanın
düşünen heykeller
düşünmenin kaybedildiği bir yerden
evet onları da aldık
sosyal elektronik duvarlar
ve dua sayaçları
taksirat ve geri ödemeli hayatlar
zulmün artsın
zulmün artsın
ey hırs
ey yapıp eyleyen
bize şaşırma hakkı tanıyan sokak lambası
iltihaplı yatağında dirilen öfke
uğultuyla dalgalanan sesler içinde dökülüp geçen kitle hayvanı*
büyük ur

ağını topladı adamlar ve onların kadınları

kaçkınlar yeni ötekiler
suriyeliler ve sur içindekiler
ayı oynatıcılar için ayrılması planlanan saha
ve doğal hayatı koruma plaketleri
sizin sözcüleriniz nereden izliyor
gelmekte olan fırtınasını göklerin
son yelkenlerini açtı kader
çürüyeceksiniz
son erzaklarınız
son sözleriniz
son kıpırdaması dudaklarınızın
yeterince derine saplandınız

ağını topladı adamlar ve onların kadınları

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835941/gecmemis-gecmis-icin-bilet-lutfen.html>

Ağzının harında uyanış

...

sarı yeşil ve beyaz döşemeli
verandayı yaz
sevgilim en çok su arkına yakın
en çok toprağın coşkısına baharın
birikmişliğe
'az kalsın ölecekmişiz' duruşuna

yeşil limonlarla dolu elleriyle geliyor
uzun bir haziranı çıkmaya
sabahına uyanışın
güneşle bulut maviden bir akasya
kaşıkliyorum
sus. burada gülünmez
burada bir soru soruluyor herkese
dört benzer benzemez arasından
sen çileği seçiyorsun

sevgilim...türkiye'li olmak ne zor
aşktan söz etmeye geçilmiyor bak
fundalıklar içinde girit evleri ve soframızda yenilecek çiçekler
o an bağıriyorsun

hey bu sensin
bu senin kelimen

kar eritip bakıyoruz avuçlarımıza sonra
neresinden tutulursa acıtmaz ocak
isveç otlaklarından yemyeşil uyanışlar getirmek için
aramızdaki kuvarsa

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836303/agzinin-harinda-uyanis.html>

Gece içtima ve sevmeye durmak

...

durmak, geriye bakmayı da içerir
virgöl minnacık bir soluklanma biçimi
olup biten her şeyi sen yanı başımdasın gibi anlatmak
delililiği

taş sokaklar gecenin kızı
ve yağmur
kardeşime bir damlamayı anımsatıyor
bakır kâselere döküldükçe yükselir ve düşer müzik

gece olur ne varsa
baskınlar, silah sesleri, kovalamaca ve çığlık
ayrılmayış bir ölünün başucundan

-hâlâ nefes alıyor neden anlamıyorsunuz!

tanrı diyorlar sevgilim
yasa koyuculara hatta aşklara
tanrı nedir bilmiyorum

karanlık sokaklar ve puşt ziyasında gecenin
kimsenin değildir hiç kimse
aydınlığa çıkınca ikimiz dans için bir akşam
her yerden görünen bir şeye benzetiyor bizi

Allah her şeyi böyle çevirir

küçük şiir
seninle durup bütün bunları anlamak
vazgeçmek beklemekten, dönmemek bir daha
gece çıkılmış bir yolculuktan geri

şiirin ve aşkın dudaklarına yığılıp kalmak bizimkisi

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836530/gece-ictima-ve-sevmeye-durmak.html>

İyi değilimden rahatız yazıyorum

...

ben sizi sevdiğimden öldüm
siz hayatta kalmanın altını çizdiniz
toplumsal muskalar verevine katlanılıyormuş açınca farkına vardım
bakar körüm
çok şeyler öğrendim ama
fiillerin çatısı ve daha başka şeylerden

arkadaşlar ben bu cümleleri
oturduğum ve az sonra yerimde yeller esecek tabureden yazıyorum

geçenlerde yani cumartesinin cuma ertesi olduğu bir gün
bohçacıların, şerbetçi ve sandalye yapımcılarının olduğu
taklit kokuların estirildiği bir gün

işte arkadaşlar ben oradan yazıyorum
her hakkı saklıdır bazı şeylerin

çöl orada çim olmadığı için mi çöldür

arkadaşlar iyi akşamlar
ben bu kayışı kopuk sözleri bir bardağın tamamen dolu olmasından yazıyorum
kırmızı mangrov ağacı aslında nefes alamamakla mı ilgilidir
bilmiyorum

ilkbahar ve yaz yakışıksızdır aslında
arasında bir şey daha olmalı mesela vişneçürüğü bir akşam[ikiyanayasla]
tek bildiğim bu

zaman, seyreltilmesi gereken vizkozitesi yüksek bir tramlendir

ben bu cümleleri aklı başında ve tamamen
diktatörlüklerde görülen susturucu rolünü
herkesin hep bir ağızdan oynadığı
yerden yazıyorum

şu günlerde güneş sizin de kalbinize batıyor mu

bu onun bizleri sevmeye biçimi anlaşılan
yadırgamıyorum

birden dantelli koylarında deniz kızı ve boynunda şekerlemeler

arkadaşlar ben bu cümleleri eski postaneden yazıyorum
kızıldır şimdi kabak çiçeği yaprakları
kabak çiçeği yaprakları hey
çoktandır kendimi vahşi atlara bağladım ve
aramızdaki en kısa mesafe
nazar boncuklarının kötülükleri kovamayacağı kadar şık
ve hiçbir peygamber yaşadığımız şu günlere kadar
başına geleceklerden habersiz değildi
biliyorum bunu
çarçur edilmek istenirdi büyük hazineler çünkü

arkadaşlar alıcıların karıncalanmasına aldırmayın
din.leniyor ve izleniyoruz
nereden mi biliyorum tam söyleyecekken kıyamet koptu

arkadaşlar bütün bu saçmalıkları odessa merdivenlerinin
aşağıdan yukarıya bakılırken ki manzarasından yazdım
karşımızda silah tüccarları ve onların sansar kılıkli kulları duruyor
sanırım her şey az sonra başlayacak

ama son derece rahatız
mesela şu İsveç haberlerine çok takıldı düşüncem
yalnızca üç önemli haber geçtiler
spikerin sesi epey çirkindi kadındı ve ama gençti
bu iyi bir gözlem
yılın en başarılı guruplarından birinin vereceğı konserden söz etti
arkadaşlar açık havada
ardından verdiğı iki haber ana okullarının son durumu hakkındaydı

rahatsız bir yerden yazıyorum arkadaşlar
alıcılarınızla oynamayın.ı geri aldım bir bakın belki de mşjhggztepbnhdını olabilir
bilemem

arkadaşlar günaydın galiba ben öldüm. ve bir dağı verildi adım
size oradan yazıyorum

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836773/iyi-degilimden-rahatiz-yaziyorum.html>

Panoptik ufuk

...

ölüm karanfilden yatak
küçük kızlar ve oğlanların
mor alaşımlı halkalanmaya benzer uzaklık

bastırılmış, solgun, yarım ve kurak
düşüncelerin kovuşturması yazmak
yarı ışıklı
yaz

tam metnini kimse okumaz
birleşmiş milletler konuşmasını che'nin
kayıtlara geçilmesi istenen her şey uzun uzadıya
uzadıkça uykuları
fantastik kahramanlıkların

sokağa çıkma yasağı
karartma
ve sonsuz ölmek biçimli gölgeler içinde
anadoluda
bir köye inip vurulabilir miydi pars

kendi okunun hizasına geliyor inanma biçimleri

ölümün alternatifi yok
yaşamın dehası akıl almaz çocukluk
karanfilin kokusu
ah karanfilin kokusu

içine girilecek nehirler şurada durur
nehirler ve yıldızlar en çok saklanırken ay ışığı ve son at

masalları kimden dinlemeli der kuytusunda göl çıbaran dağ

adam akıllı çocuk
adamakıllı çocuk
bizim de başımızdan geçiyor çelik gövdeli susmak
örgütlüyoruz

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837466/panoptik-ufuk.html>

Suhuf u wewin

...

ben susunca
her şey gürültüyle akıp giden bir nehir
ben susunca, kimsenin konuşmayı bilmediği bir dil
bir çalkantı boşluk hissinin
ben susunca sözcükler anlamını yitirir
ben
İsa dan önce hiçbir kayda geçmemiş havari
çürükler içinde filizlenmiş bin geceden bin sabaha kuşlar uçuran sezgi
sizin de bildiğiniz

ben susunca titreyişi başlar göklerin ve yerin
ağzınızda su perilerinin
içinizden bir ateş çemberi yutağınıza doğru evrilir
ben susunca avuçlarında izdiham bin okçu yayından gerilir
siz konuşursunuz göksel aynasında evrenin
çıldırta bir yalnızlık içinde
ama serin, ama tamamen sermestim

şarkım ben
davudî sesle ağıt yakarım taze gelinler ve oğullar için dönmeyen

susmaların ustasıyım ben köklerin içindeki dermanı bilirim
koca ordular geçer sessizliğimde büyük büyük bağırışlar
bereketli rahmim, kutsal düşüncem
şarkım ben
sisler içindeyken peri masalına düşmüş gibi gülümseyen
sırtımda durmaksızın ışıldayan bir hançer

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837683/suhuf-u-wewin.html>

Tara ya söylenmek üzere

...

göründüğü gibi değildi Tara
sokaklardaki koşuşturması insanların
akşamüzeri lambaları yanıp kıpırtılar içinde yükselen o kent
göründüğü gibi değildi
sevgililer el ele yürüyemezdi Tara
el namus işi

sen doğuda kadın oldun mu Tara
sen kadında çaresiz bekleme saatleri

seçme şansın oldu senin doğunun yoktur
aşklar kurnazlık ister, çocukların oyunları cesaret
ve evet el işidir namus

tenha nedir bilir misin Tara
taş merdivenlerin kalp şeklinde yükseltildiğini gördün mü
sen Diyarbakır da kurt gibi çakal gibi sıvışmak zorunda kaldın mı hiç
doğuda erkek olunur bildin mi
ah evet evet namus ellerin işi

basarsın tetiğine göğsündeki kuşun
tek el.
namus işi

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837941/tara-ya-soylenmek-uzere.html>

Uzunca önsöz

nasıl dağlanırım yüzünüzdeki çölde
kulağımda şarkısı kum tepelerinin
tılsım ve çözülmüş akitler

nasıl geçerim doğudan
incinen lahitten ve aksinde düğümlenen sudan

ay bir büyük yanılsama
ah uzunca önsöz

beni tuttuğum yaslı limana değdirdi bulutlu göğünüz
yaslandım
yas hiledir
arsızca yalan söyler insan
nasıl koşarım çıplak ayaklarımla
soğuk düşüncesinden çekip gitmenin

sınanmamış atlara yenilir insan

beni uğurlayın
beni u ğ u r l a
karınca bile çarpsa kırılır kalbim
bırakıp geldim
tabakasında tütün kalan annemi
bükülüp geçtiğim eşiği
bulut bulut 'ben'i
terk ettim
içimde ukde kalan esrarı
sözü, nameyi

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/838612/uzunca-onsoz.html>

Başına buyruk neye sığinsam

...

duyduk ve inandık
Allahın aşkın diliyle konuştuğuna
kimsesizlik gençlikte anlatılamaz sevgilim

Irak. kıyım
kıyım kıyım tütün öbeği
solgun yeşilinde tutuşmuş gibi gözlerin
hiç bir yere gömülemeyen
inandık
ve seni
kutsanmış taşların beyazından çağırdık
değiştirilemez acılar alınan taşların pazarına

// bomba yüklü bir aracı anons ediyorlar
Basra ya inip oradan...,,

az önce denizden çıkmış gibi
maviye çalar ateşim
tepeyi göremeyen bir yerde nöbet
hastayı görmeden ilaç dağıtan ecza
yılık atlar
erimekte olan dağ
ve dilim dilim dil

karınca sevgilim, sayısız dağılıyor sesim...

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839123/basina-buyruk-neye-siginsam.html>

Trenlere taş atan çocuklar için gül

...

sevgilim trenlere binip gidiyor her gün
dumansız ıslıksız adamakıllı trenlere
dolarak bekleyen
ve unutan çıkıp gitmeyi

mutlaka inirim ben de

inerim ve hiç birşey kıpırdamaz olur
kuşların ayaklandığı saçak altları
toprakta devinen tohum
kış uykusu
kar ve „ bozkırkurdu,. açılmadan durur

trenlere koşaradım
zafer işareti yapan Kürt çocuklar
küfürbaz deliler ve koynunda bir tutam saç gizleyen adam
ardından köhne bakışlı işçiler doluşur
ben de.

ben nasıl birşeye benzediğimi bilmem
aşığım ve çok üşürüm
sevgilim gece ve gündüz trenlerine yetişir
yer açar ısınan demirlere iç içe
sökülerek geçer bileklerindeki kınısız ısılıkla
vurulurum

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839383/trenlere-tas-atan-cocuklar-icin-gul.html>

Bozkirkurduna güzelleme

...

bebek sahilinden geçmek güzel
ilikli boğazından istanbul un
acıtması kalbindeki bir yeri
sıkıştırması belki bir geçişin ve d nmeyişlerin
bordaları kırmızı vapurlar ve hırçın kayalar ardında bes 

/ hatırlıyorum
 ekilmiştiniz
kadınlarınızı korumak için da lara

ben korkuyordum
her yönden sarılmıştık
her sofrada parça parçaydı etimiz
korkutuyordum korkmamak için
karanlık bir gecede kimsenin binmeye cesaret edemediği
o gemilere yüzerek bindim

sıraya dizilmiştiniz
ve teker teker cepleriniz aranırdı ses edemezsiniz
korkunç olmak zorundaymışım gibiydi
hastalanmıştım
Çaresiz ve korkulu gözlerin nasıl baktığını en iyi bilen bendim
kuşkusuz hınç ve tıklalı bir hüznün
el ayak çekilince küfre d ne ini de

ana avrat sıraya dizilirdim

/allahına kadar  men  büyümekte olan  ocuklu umuz

istanbul dersime karşı be karşı

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839686/bozkirkurduna-guzelleme.html>

Gelmiş bir geçmişten kuleler

...

gittim ve satın aldım kız kulesini
lautréamont,. kulakların çınladı değil mi
yeterince hırsızlık yaparsa aziz bile ilan edilebilir insan

/ i harfinin durduğu yere baktım
bazen a harflerine de bakarım
sonra diğerleri
azonans frekans ve slayt
mutlaka gülümsetir sözcükler birbirini
bak yine i /

ne zaman Hrant konuşacak olsa
titrediğini anlıyorum sesin
gidilecek gibi değil
gidilecek gibi değil
gitmek içe kıvrılan bir akis
anımsamak için anı berkitir insan
siz biriktirir mi diyecektiniz

olmadı gidip çakıl adasına çıkacağım
kullarıma köpüklü bir bira içirip
bakın diyeceğim
bu altınsuyuna bandırılmış arpa
neresinden bakılsa bin yıllık şaraptan yeğdir
için ve karsın paçalarınızı

kapitalzmin arka bahçelerine yetişeceğiz

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840015/gelmiş-bir-geçmişten-kuleler.html>

Dağbahçe Denizorman

...

canım sevgilim yeterince soluk alırsak
aynı anda
yıkılacakmışız

defne ağaçları
salkımlı çiçekleriyle dolacakmış sokaklara
deniz, beyaz vapurlar açacakmış o an

salacakta bırakıp beni
gidecekmişsin

sen gidersen bişey olmazmış
etli yapraklarıyla su teresi, ballı incir ve kilittaşı
ben sana kilitliymişim
denizi yırtarak geçecekmiş gözlerim
ve büsbüyük kadınların yeşil dövmeli hüznüyle
yıkılacakmışız ardından hızla
görücü usulü ve ağlamaksızın bir devrin
öylece bitişine

beni böyle üfledi rüzgarlar
ve tehirli bekleyişlerin ağaçlara kazınmış anlamı
eskirmiş
çardaklı bahçe masmavi hamak
sen gidecekken bişey olmazmış
devinmesine yaşamakların
ölmeklerin
ve şiirin mutluluk tehdidi son bulmayacakmış

aynı anda yakılacakmış orman sevgilim
beni keskin rüzgarlar bu dağbahçeye
bu deniz ağacına bulayıp bulayıp çıkarmış

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840432/dagbahce-denizorman.html>

Sıgla ağacına aşılanmak

...

güzel uykumlu yangına
hep uzak çağlardan bakıyor bir çift göz
yeniden çizerek yaralarını
biliyor
ben hep mayalanıyorum
hep aşılanıyorum sığlaya
akılcı ve garantici yaşamaklara dil çıkarıp
duman ve tütsü
çıtırtı ve yakamoz
gözlerine girme isteğim aç mı dedin
bu karanlık
en karanlık kırmızı
kimsenin bilmediği
bir anda açılmış kuyu
ve geçirimsiz temmuzda sıvas oluyor

ölüm gürültülü adımlarla geldiğinde
onu uyuttum
ölümü

şakağına nemli bir mendil bastırıyor gibi usulca

sonra şaşırdık halkın pey akçesine
yüzüstü bırakıp yananları
kitabı tersinden okumak için durmaksızın
bağrıma kordan bir rahle kuruldu
tanrım
sana denk tuttu insan
içindeki ipi kopran hayvanı

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840951/sigla-agacina-asilanmak.html>

Bisikleti olmayan çocukların şarkısı

...

adımızı veren kays toplayıp künyemizi gitti
mevsimlere tutunduk
uzun kıyılı şehirlere en kuleli en bulutsuz

ümitsizliği bıraktı
ona
üzeri çizili sözcüklere
genişledikçe anlamı dağılan nara
mazeret ve buğuya
en uzun yazlarına akdenizin

ne kadar nemliyse gözleri bekleyenlerin
nereye kadar gidiyorsa yol
açılıncaya üzeri yaramızın
sevmeye çattık silahlarımızı, sipere tutunduk

bir pencere nereye kadar göğüslerse payına düşen göğü
terk edilen evler, uçuşan perdeleri
zamanı durduran saat ve ikisine temmuz'un

merdivenlerde kederli ve korkudan uzak oturan
o üç adama tutunduk

nicedir denizlere
kırmızı elbiselere ve gülkurusu rujun bıraktığı ize
ağzında sardunya taşıyan balkonlara
denize sıfır kalabalıklara karışıp
özlemlere tutunduk

kimse kimse için tüyünü kıpırdatmayacak kadar kırıgın
bir tahta parçası nereden koptuysa
su yüzünde ve inatla salınan
ona

çelimsiz kediler martı sürüleri
güzel kadınlar ve adamlar
göğsü kederden çatlayan o kıza
nereye gidersek götürdüğümüz yaşamak bir tercihti şimdilik
bütün işimiz gücümüz yaşamak
uzun perşembeler
tekinsiz sokaklar
ulu çeşmelerin kör muslukları
toplandığında bir avucu doldurmayan hint ipeği şallara tutunduk

çıtırtılarla yükselen sesine ateşin
ve aşka
hazırda bularak büyüttüğümüz
karın yağma sesine ardahan da
hızla geçen cirite ve atların yelesine rüzgarlı

sonra durup, şiirden basılacak yeri kalmayan o taşın
şunları yazdık:

içimizdeki çocuk öldü
nereye baksanız oradan görünür

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/841531/bisikleti-olmayan-cocuklarin-sarkisi.html>

Belkhewizar

...

inceltsin beni
kaba ve iflah olmaz kabuğumdan

bunları kırıgın bir fısıltıyla söyledi

su çeliğede işler mi
toprağı sızdığı gibi kaygısız

aşkı akılla konuşurken duydu
aklın elinde görünmez kırbaç
olmaz dedi

aşığı bulanık bir boşluk
sen ancak buraya değinsin

burada olsun dur
iyileşirsin

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/842490/belkhewizar.html>

Gökyüzünde beliren çiçek buketi için önsöz

...

ışığı paslı gece ve bize konuşmayan söz
çıkagelen yanıt
çinilerle döşenmiş anlaşılmaz uzaklık
ne kadar öldürdünüz
ne kadar da öldünüz

karanlığa ses işler
sözü karanlıktan çıkarıyorum
ağıt ağıt dağıtıyorum sonra

yollar sarmalanıyor rüzgarlı tüle
yeni, çıkmaz, benzer ve boş yollar
esme hakkını kullanıyor
dağılanlar bir kez daha etinden
siz durunca öldüğümü anımsıyorum

kadavrasına ayırdığım şiirler kalıyor geride
kimseye konuşmayan
son görüneni yeniden bulabilen aynalar
üzerinden binlerce kez geçilse de
bambaşka görünür iz
katil ile maktul aynı kapıdan çıkıyor sokağa
her birini aynı kurda parçalatıp yemeyen
kanı, göçer kalker bir yağmaya alıştırıran kapıyla

parlayınca gök, kabarcınca toprak
bahar, bağırs, çığlık
kuruyup toz kaldırıyor kanım kanınızla bir

hey! filistilere özgürlük!
filistilere özgürlük!

ne kadar da çiçekli duruyor öyle, sere serpe göğünüz

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844391/gokyuzunde-beliren-cicek-buketi-icin-onsoz.html>

Herkes kendi yarasını alıp çekilir şarktan

...

tatvan a giden vapurla yıkandı yüzüm
geç ulaşan hep
hep zincirli ve köstekli bir saat
uzanıp iki boşluk arasından
koparılan nar
edremit te alma
bir yanağı bal öteki solgun biraz
ey suların çavlanı
turna kanadı
sersemleten ayaz
buğday hasadı
kışa ayaklan
kıştır bodur boylu adamların kuruyan avuçları
göle dal
yaz geçsin göle dal
müge dallarından bir uzun geçit kur
göle dal
ben yıkmadım yüzümü
yıkadım
biçilmiş tarladan geçti hışırtısı ayaklarının
kışa ayaklan
var yaza yaslan
oyuna kaldırmışlar uzun bir yazı
üveyiktir evet üvey kardeşi* sanrılarının
ustam, düşmanım, kahrım
durma şu çakıldan şu dağa atlayalım
ereğin sırtında bir türkü
kamalı, savatlı uzun bir türkü
yıkasın durmasın bizi
bulut
bulmaktan gelir epey sahipsiz
bulutuz. bulunduk
ve mutlaka şehladır şairlerin bir gözü
biz dağlara inanalım
dağlara söylenmiş olana
bakraca, tütüne
tandırınların harlanmış ağzına inanalım
duvarına bağlama ve kutsal kitabı yan yana asana
akışı duraksız şamranı durgun bilir iyi bakmayan
ona
kendi yarasını alıp çekilsin herkes
yumuşak vadili ve sert eğimli yardan
yar'adan!
gül yağı dağitan şarktan şarka

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844812/herkes-kendi-yarasini-alip-cekilir-sarktan.html>

Hitit tabletleri birinci cüz

...

bütün fotoğraflarını okudum
söze devirmedğin
sabahın beşinde soyunan sesini
ve su kuyusuna doğrulan sedânı dinledim
çağrını aldım ve mektuplarını

zamanı kırdığını duydum kelimeleri böldüğünü
ve göğsünü sevince yasladığını
yas sonradan öğrenilir

her şey sudur ama hüznü değil
o çözülmez buzdan bir dağın küskünlüğü
belki de nâzenin bir tebessüm
en çok seherde dağılır
her parçandan bir feyz aldım
okudum hâlden hâleye geçişini

aldım dağıttığın tebessümleri
tıkâ basa gül
dilin kemiği ve yüce bir izdiham
sen kıra kıra içtiğinde kadehi hep yeniden duydum
hüthüt kuşudur aşk, bir damla suda boğulan
ben yüzdüm

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/845585/hitit-tabletleri-birinci-cuz.html>

Maddi duran varlıklar cüzü

...

bana harfler borçlusun
harf hurufilikten ne anlar
kalp, kalbindan çıkan bir şeydir
var mı itirazın

buraya kadar doğru
buraya kadar her şey akla uğrak

doğru
çizgiler iklim kuşakları için oyuncak sandığı
çıplak bir tebessüm bırakır
yalın dolaşan ve aç ta yaşayabileceğini kanıtlayan insan

bana sandıklarımın içinde olmayanları borçlusun
karanlık, doğruları doğrultur ve açar

ışktan başka bir şey değilsin sen
sevgilimsin

eşya kendi yönünden habersizdir
itirazın
yok tabi ki
kendi ruhunu içinde taşır ama durur
eylemsizlik harekedir de
t aşır olmasa da olur bilirsin
bilirsin muhammed mülk edinmedi
yoksul da değildi ve en az yedi meridyen geçmiş
yedi dil konuşmuştu
ümmiydi
ümmî, okumuş ama uzman olmamış demek
sen.
bana her dilde bir kez sevgilim demeyi borçlusun

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846623/maddi-duran-varliklar-cuzu.html>

Aşram, büyük yalnızlık evi

...

Aşram şimdilik yalnızca selam

Közüm
az önce yakıp gitti çocuk çobanlar

gerdanında bıçaklar yüzdürülen baharken orta doğu
tıka basa çocuk cesetleriyle uyumakta kutsal sözcükler

Dua edenlere rastlanan kimsesizlikte dağların arasından sızar ışık
yüceltisine sığındığım kadar çocuğuyum ben de Allahın
büyük çareler içerisinde muhteşem çaresizlik

işitiyor musunuz siz de
kimsesizler mezarlığında yükseliyor Banyan ağacı
koyu bir gölge

Aşram sana bin selam, ıssızlığından içimizin

ben közüm
anam üzerimi örtmeye gitti
sesinde bir kurşun uğultusu
derin

bir kolumu şuradan çıkardılar
öbürü bilyelerimi saklamaya durmuştu az önceydi, demin

ben şurasında duruyordum binyıllarlık bir özlemin
sıcaktım, sımsıcak
bana da dokunuyor buzdan bir nehir
r o b o s k i, ağır dökümlü bir çelik Aşram

Aşram sana bin selam!
inan ki bu sözcük Kürt dilinden değil

Dikene su vermek olmaz Aşram
nem, büyük bir ırmak

benim noktam yok
virgülüm uzak
şekiller nedir ki yaptıklarımızın yanında
harfler, rakamlar,sonlu ve sonsuzlar
hızında suların ılınmadığı ateşe benzer yaşamak

o bir dağdır Aşram, insanın tırmanıp durduğu
bir dağ
ufacık yükseltelerin bozabildiği

sana bir kalem verdi "yaşamak ağrısı"
her açtığında rengârenk denizlerle doluşan kalem
kağıttan silahların, tahta tabancaların ve turna kuşların var senin

kaç kola ayrıldı gövdem bilmiyorum
her düştüğümde paralandı dizlerim
kalktığımca ırmak, ırmak

Fırat bu dedim Aşram

Aşram sana bin selam ışıltılı bir denizle akacak...

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847646/asram-buyuk-yalnizlik-evi.html>

Rengini ışktan alan göze

...

kırk yıldır tutsağız işte
yeni yaralar alırız bazen yeni yasalar
eskimeyen

bir inç uzunluğundaki sargı bezi için
deli olabilir insan

içimden atlar geçti
ve
titredi bacaklarını kısmışken dünya
dünya sağırdı kabuğu kadar yer kaplarken kulağı
duymadı hiç

hücre hücreydi

biz çiçek cumhuriyeti çocukları
bir çiğdemle kandırılmayı sevdik hep
ayın akşamdan sabaha evrilişini
darlığını zamanın
akşam

bıraksalar dünyayı
tek hücreli bir zemine yaymayı istedik

pürüzsüzlüktü uzak

kime miras kaydım düşer ki
tutsağım işte

fillerin dilinden anlıyoruz diye sırı
üzerimize koca koca denizler püskürdü herkes

çekildik içe
bir cilve bir naz
rengini ışktan alan göz'e için sone

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/848055/rengini-isktan-alan-goze.html>

Gri ortancalar zamanı

...

Kayan
uçan uçuşan şeyler
hiç kimsenin değil sevgilim

dünyanın bu yarısında tez olgunlaşır insan
oldu bitti'ye gelir
bir yanı alev ateş
öbürü ortancaların en soluk en olmamış hâli
bükülür ve çekilir
dışlanan ama çatlayıp yasaya uyan şeyler

dayanışmayı sessizlik, arınmayı düşünmek imler
diyorsun

ah ki
büyük devrimcidir Meryem
peşpâye pembeye dönmelidir her şey ve herkes der
kıNKırmızı taranmalıdır göğün saçları
ve yağmur yeNyeşil
yenilmelidir
bütün kutsi şehirler

gerçekleşen her şey
gerçeklemiştir kendini
diyorsun

insan bu
anlatıları gerçekten çok daha fazla sever

ben de seni

•

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/849723/gri-ortancalar-zamani.html>

Kaplumbağa Tren ve Ray

,
raylar yer değıştirmez
bilirdi bunu o tren
giderdi
istasyonlar ve yaramaz çocuklar
geçerdi
yassı yapraklarıyla iğne uçlu ağaçlar ve yaz

unutulurdu bir kaç şehir
kışın soğuk ama parlak yüzü
ve rengarenk tarlaları kırsalın
işçilerin kavruk parmakları, unutuş
pirinç hasadı, su yılanı
kurutulmuş ekmek
az önce bulunup
az evvel bırakılmış gibi sıcaklığın tılsımı

bulut kaydı mı
o bir yıldız mıydı
baktık mı göğre gerçekten
neden kimse görmedi sabah aydınlığında ülkeri
ağladığı zaman göklerin güneşli katını
neden insan bırakmazdı hiç
yenilgiler ipini
içinden
kavlanmış kabuğundan çıkmazdı
bilirdi kompartmanları soluk benizli tren
bin yaşındaydı tutsaklığımız
çıkamazdı
lekesi benzinin, kömürün, yağın
tren, gar ve minicik ağızlı rah

ray, kullanılmayan trenler içindi
ve
kullanmak. çok ağır
yine sözcüğü çok şıktı

raylarına hava boşluğu bırakılmalıydı yine de
atlamak ve atılmak için

çiçek öbeklerinde yüzen çocuklar
bunu bilir bunu söylerdik

yaşamazdık hiç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855278/kaplumbaga-tren-ve-ray.html>

Tek sözcük ve sonsuz ünlem

”

barış
eli, yüzü, ağzı, burnu karmakarışık barış
küsün çocukluğumuz
kardeşim, arkadaşım

ülgen'in kapısı alnın
kava'ın örsü
ey yapıp eyleyen
şenliği baharın

a ç s a n a avuçlarını
dökülsün rengârenk dünyalar
dönsün varsın
dip bucak sakladığın
mavi bilyende deniz açsın

ağını söker balıklar
coşkulu sulara kıvıl kıvıl
ve seyri güzel o sıçrayış

burnunda denizden gelen
yosun ve iyot kokusu kalsın

zihgir yont bize
atların dört nala koştuğu bir şölene ulaştır

kalbine yakın tut kalbimizi, oklarınla yarıştır

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856405/tek-sozcuk-ve-sonsuz-unlem.html>

Dolu

”

binlerce resimden geliyoruz

ışık darbelerinden fışanın

yüksek ben'i yere sermekten

„git de
bana meyhaneden, bir kadeh şarap getir,,

döktüğümüzde ciğeri yansın
yerle yeksan toprağın

bir yudumu, üç ayrı zamanda iç
de
erkeninde sabahın
sıcak, ekşi ve mağrur

içi dolu daneler eğilir elbet
olgunlaşan her yemiş kolayca düşer
savrulur

içelim, bir güzel içelim

aşk dolu'su nereye düş'se ayrılık
ve bir çift göz

”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856608/dolu.html>

Kuşların nehiri

birgün geçerse ovadan
denizini arayan bir nehir
yolunu a
nasılsa geçtiğinde hayatından verir

hatmilerin salınışı
ürpertisi, üzerimizden kayınca bulut'un
fakiye teyrân'ın sürülerce kuşlağı
yerin, göğün
bilmiyorum
seslerin kanat ırpışı nasıl anlatılır ki

ağlamaz erimeyi
başka bulutta gören
saçaklar yağmurun şarkısını söyleyebilir
kalbinde kum
gümüştten suları geçermiş

hanerlenen bir an
hanerede bir tınıya gizlenir
doluşur hazan
savrulan sarı yaprakların arasına
uç verir sızı

sızar çatlağına, gönöl dinleyen toprağın
katmer, katmer saçılır hüznü

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/857281/kuslarin-nehiri.html>

Sebi Süphan

.. .

Bahar, ağzını küfre bozan yiğitlikten toy olmuşluğudur Süphan'ın

ve Ahlat
keven alazıdır gün batımlarında
yakar memesini, yüklü her kadının

.. . Ah! Süphan ah! Bağrı yanık sevgilim

Hayat
garip, dehşetli ve güzeldir kokusunda anızın
çocukların genzine ancak isli yaşmaklardan sunulur
ve on beşinde simsiyah ilmiktir Eylül
İncecik boynuna asılırken bir kaç çocuğun

Afiş yok
slogan yok
göle çarpmıyor sesim
ki
ses dediğim, boğuk bir kız âhıdır
iki bin de ta! Batman'dan duyulur

on ikisinde telli duvaktır kadınlığı
nâzenin göğsüne kader olur yas'lanır

ve yaylaklarında onlar* koyun başıdır tarihin
Meher kapısına her gün bir çentik daha töre'n ile kazınır

.. . Ah! Süphan ah! Göğnü sunak sevgilim

Van denizine düşen yan nıl gı Gevaş'lı çobandan çok önce
Sarduri'nin o günahkâr boynudur

bilirim bu sular, ağulu yaşı'tı'dır çocuksu gözelerinin

dersin ki
engin bilgeliğinle sevgilim

Maviliğe tutunmayan her kul'aç debisinde boğulur kendi ettiklerinin

.. ,

eylülükibindokuz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/860204/sebi-suphan.html>

Bir ırpımlık Kanat Sesi yiz senle

"

Ben bazen sana geliyorum
oturup konuşmak için.

bazen bir nedeni yok gelmenin
bazen birden çok
son bahçeleri yağmur dağıttı canım arkadaşım
son domatesler son üzümler dallarından alındı
son işçileri evlerine bıraktı kamyonlar
biri bir kitap aldı şurasından odanın
kahve yaptı yaşlı bir kadın kocasına uzattı

-şimdi Bitlis'ten bir kuş havalanmıştır

Bazen sana sokularak konuşurum arkadaşım
bazen buna gerek yoktur yanındayım dır çünkü
anla isterim.
anla ve dinle beni
bambaşka bir kulak ve bambaşka bir bakışla
sabah ürpertisi gibi bir şeydir konuşabilmek bilirsin
yüz bin kulakla dinlensen bile sözcüklerin yetmeyiş i

ş iirsel bir kafestir dünya
ş iirsel kafes.
ş urası kalbimizin

..,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/861453/bir-cirpimlik-kanat-sesiyiz-senle.html>

Bir Haremi Şehir Yesrib

..,

Aşk, suyun yüzüne hükmetmez bilirsin
olsa olsa meltem gibi hafif bir çalkantıdır ilkin
kutsuyorum kuru dallar üzerindeki nemi
çölü bilenler için biriktirdiğim

beni duy, acımı dindir
bak. işte tam buradayım
bir divane
bir serseri
bir haremî şehir yesrib

ben seni
çoluk çocuk kamyonlara doluşup göle gitmek sanıyorum
ben seni uzak bir yere gönderilen oğullar gibi sabırla beklenmiş
sular dökülerek yola salınmış
ben seni nar kırılarak bereketlenmiş bir evin pencere önünde
kavuşmuş da heyecan içinde konuşmaklar sanıyorum

ben seni çok bekletilmiş bir kadının upuzun öpüşlerle kışkırtıldığı
ve bir yer yatağında bacakları beline dolanan sevişmeler sanıyorum
kızının yavru ağzında, açık seçik saçık bir uzuv oluyorum
tepeden tırnağa özlemek uzvu.
bir kadının bir adamı

Kalbimin acısıyla sarılıyorum yaşama
bütün kollarımla
bütün kollarım
ben bir ağacım ey güzel dipsizliği yalnızlığın

dalları ipeklenmiş dövülmekle
bir karış keçe
çok hırpalanıp çokça sıkıştırılmış
bin bir yelden nem kaparak büyümekte kabuklarım
kavrar köklerimden, karanlıklar içinde pür aydınlık
bütün üşümesine yakılırım parçalanmış dünyanın

böyle uzun bir yolu göze almak
olsa olsa mecnun bilerek Leyla'yı
saçlarına uzananların ılıman denizidir

sen de figan et,,

kendinden çıkmayan, durduğu kabuğun vehâmetinden habersiz kalır

haberdâr olmak, düşüncenin aralıklı kapısını açmak üzere kapamaktır
bî haber kalmak, figan edilecek o eşîği ve ıskalandığı her ânı
ancak bir sonrasına ötelere
ama olacak olanlar mutlaka olacaktır

figan et,,

kendinden çıkıp gittiğin yer deşildiğinde
tıka basa gül dolduruyorsa içeri
olsa olsa hacıları yolundan eyleyen* değil, onu kolaya eğenlerin eşîğidir
bağrın,,

sonrası
kim sağ kim selâmet

en değerli kaftan, bir kedi uyusun için kesilir...

”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863303/bir-haremi-sehir-yesrib.html>

Festina Lente

Issız hazinelerine el değsin istenmemiş
bir yerden geçiyordunuz

çok bezgin, çok solmuş bir şey gibi
orada
son köyün son evindeki yolcuyu almak için
-o henüz bilmiyordu

suya bassa sus
süsenleri öpse söz olur
dünya düz

basma kalıp çamaşırlar
çalılıklarda kurur

kütüphanede, küfü sırtından indiren
sarkaç gibi salınırdı zaman
paslı bir dil çözülür
açılınca ıskalanmazdı nar

o yere göğsü sığmayan otlaklarında Asya'nın
bir iç boğaz
parça, parça bölünüyordu

-içindekilerle birlikte

-
-

düşük yoğunluklu bir savaşın kasıklarına
doğru
doğrular
cüz be cüz okunmuş, sulara bırakılmış
sayfa, sayfa yazılmıştı her şey
okunmuyordu

-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863551/festina-lente.html>

Kurumaya can atan zambak duruşu

,
ekelöf, kürd prensidir belki
kayıp ama kaypak değil
her inançtan bir tutam barındırır biçimde

biçim
keskinliktir

kalın bir çizgi çektirir şeytan
gözünüzdeki ben'lere

adakların ilk kesileceği sunak kardeşlikmiş meğer
yezidiler yakut tozuyla savrulurmuş hümanizm karşında
ve bu aşk etmekmiş yüzüne yüzü

karşısında.
zıtlıktır bazen, devinir
keskinlik, kindarlık da olabilir diyordu
kör şarkıcılar ülkesinden gelenler

feci işkencelerden birine benziyor
pek.
ipilince kopan şeyler
acı içinde bir kadının yüzü
ve tahtına dargın bir kraliçe
'gibi'si yok.
onurlu duruşun diyordu bu kez, kobanî'den yükselen ateş

duruşun.

duruşun ki
antik figürler ve sırtı kamburlaştıran küsküler altında taş olasınız
arafat ta şeytanın kiblesine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/868920/kurumaya-can-atan-zambak-durusu.html>

Geldik rastlantısıydı dünya

”

anneme şiir okumam
o namık kemal'in ressamlığını da biliyor

çekoslovak çinisine salaş bir motelin
paris'te
çizerek yüzlük reşatı şair
parasızlık sanatsal bir faaliyettir de
anneme göre şiir, yersizlik

yüzlük reşat. yaldızlı ve yıldızlı ve hilal
ödülü övgü olsun madem şairin diyor
bu yüzden annem
bu yüzden
bir tabağın yeterince uzundur ömrü

şiir neye yarar
söze gerek yoksa anacığım
şu yutağıma gelip dönen
dönmeyen şu yumru da nedir

mümkünü yok
resmini çizerek kimseyi inandıracağım
şu kaynayan kaynaşan da nedir
ağzımda arı yüklü bu kovan
bu baldan sakızlı kıymık
şu batan günün kana benzediği şarkılar da neyin nesi
sesimdeki sana dair bu imtiyaz

ne şiire dökülür rastlantısı bir yokluğun
ne şiir ona gibi, ııldayan iç deniz

kaynaşmayan. çini bir tabağın ucuna, kıyısına
giderleri peşin ödenmiş bu hesap,,,

”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/871507/geldik-rastlantisiydi-dunya.html>

Dut kuşları

bana yeşili göster sevdiğim
incitilmemiş şarabın duruluğundan söz et
gerçeğin gergefindeki ipek çözgüden

dut yemiş dudakların

düşün ki
savaş ganimeti sayıldı aşkım
dörtte üçü bölüşülen
.biri hiç.

bana için içinden
kabuğun kırılışından seslen

de ki
şîir sürsün avuçlarına aşkı her tavaf eden

•

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873007/dut-kuslari.html>

Kayıp Ağacı I

”

bu harfler bütün bir yaz kışa hazırdı
elbette çekerdi silahlarını diken
çeker ve öylece erirdi
eşiğinde Hitit kabartması Silvan'daki o ev
aşınırdı ne yazık ki mermer
onarılmaya hazır bekletilirdi evet
bilâ tarih bizim dışımızdaki her şey

içindeyiz kehribarın bilirim
bir hamle yer çekiminden
bir hamle daha
işte tam olarak oradayız
hızın hesaba katıldığı zeminde

orada
sınırsızdı dağlar, senin yerine durdum
soldukça yeni bir kamçı işlerdi
devlet'leşmişti ölüm

o zamanlar
kanıma kemend atardı rüzgâr
ve suya kurşun dökülür gibiydi
Silvan da
bir akşam üzeri
ortalardan kaybolmuş birini beklemek

bir vakit. ve insan boyunca hazırlanırdı güneş
bütün bir kışı, koşumsuz atlarla geçeceği ülkeden ülkeye

”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873549/kayip-agaci-l.html>

Çiçek sergisinde sünger demeti

”

bir tek elif'i çıkarsan
bütün neşriyatı düşer gibidir yaşamak

.öyle dedim

öğrendim
ağzında jilet gezdiren sözü
ve insanın kendini açıklamaya gelmiş ayetler olduğunu

upuzun bir gölge eğiliyordu herhangi bir peşembe' ye
ve söylenecek söz çokken
yutkunmaya alıştıktı nutkumuz
tutuluyordu
her şey ve herkes suçluymuş kardeşim
çok hastalanmıştık çok

doğa-insan felsefesi der ki

insan
ekosistemdeki enerji akışında bir devre
besin zincirinde bir halka
ve yaşam ağında düğümdür

.ölümüm bahar olsa da hiç anlaşılmasam

sonrası bir yığın çiçek tozu

karlı dağların zirvesinde de görülür kardeşim
çöl iklimine benzeyen hayat belirtileri
her şeyin tam ortasında
her şeyden uzak

kardeşim uzak
açıklanamaz biçimde

öyle dedim.
bir çanak suya salınmış çapa, bütün erişebildiğimiz

az üzümle az şarap ve çok yıllanmış incelikler yüzünden
neden kimyasını yitirsin ki aydınlık
şipşirin

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874618/cicek-sergisinde-sunger-demeti.html>

Spinoza Etkisi

”

.....sinyali dost için saygıyla...

uğultuyla esneyip genişliyor ufuk
bir buna şaşmıyor fener
bir de sürgün veren kederin
kısılmış gözde batmasına

birazdan

kedilerin aslında kendi olmadığı
mırıltısını soyarken kentin avuçlarına
uyku, hû eşeler

durmadan

korkunun alaca sis olduğu
şili'de ve izmit'te göz kadehlerine

doğranan

bakırı döven ustaların
yeryüzü kâselerinde eskidi

zaman

bütün rüzgârlara karşı duran
azakanarlı direncin göstergesi

arzdan

oturup başucunda ağlıyor
dallanıp budaklanan nergizin

orman

ah bu yalancı bahar
ah bu kum' sal hüzn
ah bu pas' toral vals

her şey ' o' olan

”

mart 2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876154/spinoza-etkisi.html>

Bir dilek için risâle

çünkü ben seni söylerim
kalmasın rüzgarın değmeden geçeceği toprak
dünyanın en bahtiyar şehri Gazze'den
mağrur İstanbul'a bakarak

tutkuyu karanfile damıtan bir gecikmedir adın
nereye tozsa, dudaklarıma kadar çekilir güneş

kitapları kuruttum
tarihi karıştırdım ve yaktım bütün atlası
yine de
vazgeçmedi kimse
kardeşini öldürüp onun bitkin omzuna basmaktan

bekledim
gökyüzündeki son bulutların çözülüşünü
çocuk korkularını, anne endişelerini
dinmedi
baba ağrıtlarını dinledim
kulaklarına bir ezgi dayadım birazdan gideceklerin
buradan da geçecek, mutlaka geçmeli rüzgar
mutlaka güneş okşayarak akacaktır bu sabah da
denizlerin saçını ıslayarak

ben seni söylerim
açılır adının anılmadığı kapılar
ve kapanır
durmaksızın gök çizilir o an
ve beni olmadık yerlere yakıştırır bazı kadınlar ve adamlar
oysa
şurası Babil
adının işlendiği mülevven ırmak
az ötede ölümün sırlı bahçesi
kalbimizi ısıran

ben seni söyledim
bin bardak suya usul usul çınlayarak
bin umut ve bin gülücük kalır belki
özgürlük şenliğine koşar
burunları kızaran ve parmakları moraran bütün acılı çocuklar

•

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/877697/bir-dilek-icin-ris-le.html>

Gelecek uzun sürerse

,
Ne bulsan atmalısın toprağa
ateşten, sudan, havadan yana ustacığım
her şey yanıcıdır
yanıp değişen ve deşen diğer her şeyi
ne bulsan yitirilmiştir o an
bir uçurtmanın ipi, bir zıpkın
ve doğduğu nehri tersine yüzmüş balıklar ölüdür ustacığım
kımıltısız
kırmızı

.bütün kuşlar ölüyor
bütün balıklar
bitkiler
nem ve yüreğimdeki bahar.

de ki üzölme
ellerimiz bizim değildir bazen
bazen gider bir kediyi bir çukurdan çıkarır
ve onarır
iyi bir taş ustası
kopuk kollarıyla bin yıl uyumuş olanı, üzölme
sırtlanlar parçalayıp bırakır avladığını
boğarak ya da oracıkta
ama onarır bazen timsahın gözyaşları
yılanın zehri, akrebin boğumları
üzölme
,ellerimiz bizim değildir bazen
gider, hiç onulmaz bir yarayı kanatır
cerahatini akıtmak için
için

deyiver ustacığım
ey Kas şehrinin bütün okları
yığılın kovulacak kederin üstüne
sonra dağılın.
öyle ki
her zerresinde gerçekliğin çağrısı
her birinde yüz binlerce er

bu, semi olanın nazenin selamıdır
bir erinci taşırken göğsüne yakalandınız
öpün ve göğsünüzde gezdirin
güzelliğinizi

w.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/888330/gelecek-uzun-surerse.html>

Sürekli göç süreği

bakışın çekirdeğinde ne var
ucu açık çağrışım ların
önümüze katılan şu dalsız yapraksız ağacın
görünen ne ki
bir şaman töreninde yükselirken alevler
ve
köz
yer ile gök arasında sünnen özüt mü tutar bizi

göl koparan eli gül tutar diyorsun
onun çekirdeğinde ne var
geometri bilmeyen

yarıya kadar açılmış çiçek
yaraya kadar inmiş flama ve bayrak ve önder
tanrının çekirdeğine edilmişse bütün sözler
matematik, felsefe ve bütün sunnî tabirler
deyiver
gönül ve lisânın, araya kimseyi almadığı
rubi küpüne benzer
iptidai bir varsayı mıdır her şey

•

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/888854/surekli-goc-suregi.html>

Sayrı uzaklık

küskünme
tef sesi bozkıra yakışır
böyle anlar kuzeyden eser

toprağın şarkısını dinle
atların taşlara bıraktığı tıkırtı söner

geçer
şakağını senin de
ateş parçası dünya ey
seni de içine çeker bir yıldız
ya dağılırsan
bir nefeste peyder pey

lavın kaynamasını bilir misin
bilmem

şiraz şarabı
buz kadehi
bir inceliktir alır başını gider sesimiz

akan demir sıcak
kırılan ışık serin
uhrevi olan şüphe götürmez
kalbimiz ne soğuk
ne de sıcak

demde dem

bozkırda sosinler açmış
uç uca ve şuracığa
bir melodi
bir fayrap

acı sözler
bal ile şerbet

kırıışık yatağında akıyor dünya
tersine çevrilemez kader
cümlemizi çarpınca
bir harf

•

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/890951/sayri-uzaklik.html>

Bu baharda çatlar yalnızlığın tohumu

...

ağlar. tazelenir
ve toplar bir çırpıda sözü
vatanına dönebilir herkes
bir gemiden atlar atlar
ağırlıklarıyla taşınır sessizliğin dengi

gecenin mih gibi çakıldığı anlar ve gözlerimizin nöbeti
yanlış anlaşılmaz umalım ölümümüz de
yer değişimli bir saksıda bin bir renkle açılmak
belli ki
her şey aslına dönebilir
ben de korkuyorum birçok sebepten
mesela ellerinin bir „zambak padişahı,, olmasından sevgilim

gidip hiç yoktan
papağdiken böcekleriyle aynı yoldan geçebilirim
tersine okunan en güzel şiirleri
bir akşam

anlamalıydım, hep söylenecek bir şeyler kalır
fırçanın mavi boyasıyla kocaman bir nehire dalabiliyor insan
sıçrayıp bir kurbağanın kaygan omzundan
cücelerin ormanına gidebilir
ağaçların koyun koyuna savaştığı
ve donduğu akla

bölünmeyen bir sarılış geçer gibi içinden
sımsıcak ölünebilir

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/892187/bu-baharda-catlar-yalnizligin-tohumu.html>

Değıştirir güzelliğın yasası

...

bu açı
denize bakan pencere ve ısığında rüzgârın
değışir merdivenin de açısı
siyaseten
sokağā çıkınca kimileyin

kaplarımız denendi mi
suyun şeklini bozmak için ah
ne kadar da çocuk
sokağā çıktığında her şey akıyor mu nedir
sırayla
altın parmakları yüzüğün,,

„Sayın padişahım muhbir
Denizin altındaki bandolar da çalışıyor muydu,,
çocukların yaşı size de dokunmuyor mu bazen

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893809/degistirir-guzelligin-yasasi.html>

İskender'in aynası için auto sacramentale

...

halkın dudaklarıyla gülümseyip Karun'dan zekât istedi Musa
yasemin devrimi, iyi ve kötü
aynı kavimdendiler

istemem sarayı halkın da olsa
beğenmiyorsan sen değiştir yerini

geldiğinde, artık dönmeyeceği bir gün için
halkım ben

tutsanız, korkmasanız ey
ayağınıza batmasından muğilan dikenlerinin

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/894262/iskender-in-aynasi-icin-auto-sacramentale.html>

Irgandı

...

ırgandı köprüsünde oturdum
kar suları çektim gölün göğsüne
doldu

ağrı. yanağındaki buğuyu sildi
yutkundu

hıçkırdı durmadan
safları dağınık çınarlar

yarasını bağılıyordu ki gizemli sargılarıyla zaman
çekip kıyıya attılar kenti
ırgan köprü mükemmel mutsuzluğundan

...

*mükemmel mutsuzluk... turgut uyar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/899776/irgandi.html>

Nem varsa kar altındadır

...

Ey Van!
ben seni aşktan yapılma bilirim
nem varsa karaltıda kar

Savatlı çeşmesinde göz nurumun, inceltilmiş tel ile eğirdiğim
çemçîr bile kar altındadır

semaver tüten bağ bahçeler
mem u zin'dan karlarla kaplıdır
tûlbentimde biberiye boncuğu
allı yeşilli morlu
kar altındadır
kızıl parmakları ve sümüşü donmuştur çağla gözlü çocuklarının
u van kar altındadır
ağır silahlarıyla kımıldayan eyyamı buğday tohumlarının

-Turnalar oyy Erciş in düzüne inmediniz mi-

kar'altındadır yüreğim!
sert eğimli dağların kıyılarında Van Denizinin

Şamran suyundan içmiş Nesteren köklerinin altındadır...

...

*kar altındadır,, A. ARİF

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/900324/nem-varsa-kar-altindadir.html>

Pandoranın Kuytusu

...

İçi buz dolu bardakta viski içer gibi kolaydı almak
ve bakabilmek hırıltılı boğazına halkın
onların mumuyla yükselmek turuncu koltuklarına muktedir olmanın

kitle hayvanı* boğazlanırken, bütün sunaklarında devletin
hak.
gelip bütün kartlarını karınca
ortaya konulur devâsa bir anahtar
ve
açılır pandoranın kuytusu ansızında avamın

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/900680/pandoranin-kuytusu.html>